

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA OBCHODU A CESTOVNÍHO RUCHU

STUDIJNÍ PROGRAM: N6208 EKONOMIKA A MANAGEMENT

STUDIJNÍ OBOR: OBCHODNÍ PODNIKÁNÍ – CESTOVNÍ RUCH

**PODNIKATELSKÝ ZÁMĚR AGROTURISTICKÉ FARMY A
MOŽNÉ FORMY FINANCOVÁNÍ**

VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

DR. ING. DAGMAR ŠKODOVÁ PARMOVÁ

AUTOR:

BC. BARBORA ČÍŽKOVÁ

ČESKÉ BUDĚJOVICE 2012

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Fakulta ekonomická

Akademický rok: 2010/2011

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Bc. Barbora ČÍŽKOVÁ**
Osobní číslo: **E09546**
Studijní program: **N6208 Ekonomika a management**
Studijní obor: **Obchodní podnikání**
Název tématu: **Podnikatelský záměr agroturistické farmy a možné formy financování**
Zadávací katedra: **Katedra strukturální politiky EU a rozvoje venkova**

Zásady pro vypracování:

Cíl práce:

Diplomová práce je zaměřena na analýzu zvolené farmy a regionu, ve kterém je umístěna, vzhledem ke službám cestovního ruchu a návrh optimálního podnikatelského záměru pro zařízení agroturistických služeb. Cílem práce bude zanalyzování současných i historických ukazatelů cestovního ruchu v regionu, potenciálu pro diverzifikaci ve zvolené farmě a vypracování kompletní dokumentace podnikatelského záměru pro agroturistické služby.

Metodika práce:

1. Na základě prostudování odborné literatury provést analýzy sekundárních a primárních dat vztahujících se k zadané problematice.
2. V syntetické části navrhnout podnikatelský záměr včetně kalkulace ekonomických ukazatelů a způsobů financování.
3. Nalézt možnosti a doporučení pro další vývoj.

Rámcová osnova:

1. Úvod, 2. Literární přehled, 3. Cíle a metodika, 4. Řešení problematiky, 5. Provedení analýzy, 6. Diskuse, 7. Závěr, 8. Resumé, 9. Použitá literatura, Přílohy.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **50 - 70 stran, dle možností**
Forma zpracování diplomové práce: **tištěná/elektronická**

Seznam odborné literatury:

ŠKODOVÁ PARMOVÁ, D. Agroturistika. České Budějovice: EF JU. 92 s. ISBN 978-80-7394-009-6.

KELNER, L., NOVOTNÝ, R., MORAVEC, I., ŠKODOVÁ PARMOVÁ, D. Management kulturního cestovního ruchu. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, 2008.

BEDNÁŘOVÁ, D., ŠKODOVÁ PARMOVÁ, D. Malé a střední podnikání. EF JU české Budějovice 2010. 2. rozšířené vydání. 146 s. ISBN 978-80-7394-229-8.

STŘÍBRNÁ, M. Venkovská turistika a agroturistika. Vyd. 1. Praha. ProfiPress 2005. 65 s. ISBN 80-86726-14-2.

KOTLER, P. Marketing Management. 12. rozšířené vydání, Praha, Grada Publishing 2007.

PARMOVÁ, D., PARMOVÁ, D. Provoz služeb v cestovním ruchu. 1. vyd. České Budějovice: Jihočeská univerzita, 2003. 84 s. ISBN 80-7040-611-9.

HORNER, S., SWARBROOKE, J. Cestovní ruch, ubytování a stravování, využití volného času. Grada. Praha 2003. 486 s. ISBN 80-247-0202-9.

BERÁNEK, J., KOTEK, P. Řízení hotelového provozu. 3., přeprac. vyd. Praha: MAG Consulting Grada Publishing, 2003. 218 s. ISBN 80-86724-00-X.

Moderní řízení (časopis)

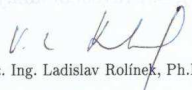
Hotelrevue (časopis)

COT business (časopis)

Vedoucí diplomové práce: **Dr. Ing. Dagmar Škodová Parmová**
Katedra strukturální politiky EU a rozvoje venkova

Datum zadání diplomové práce: **10. února 2011**

Termín odevzdání diplomové práce: **29. dubna 2012**

doc. Ing. Ladislav Rolínek, Ph.D.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUĎEJOVICÍCH
EKONOMICKÁ FAKULTA
Studentická 13 (25)
370 05 České Budějovice

doc. Ing. Eva Cudlínová, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 11. března 2011

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Podnikatelský záměr agroturistické farmy a možné formy financování“ zpracovala samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47 zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 25. 4. 2012

Podpis

Poděkování:

Děkuji Dr. Ing. Dagmar Škodové Parmové za odborné vedení mé diplomové práce, podnětné připomínky a rady.

OBSAH

Úvod	12
1 Cíle a Metodika	13
1.1 Cíle práce	13
1.2 Pracovní hypotézy.....	13
1.3 Metodický postup	13
1.3.1 Analytická část.....	13
1.3.2 Syntetická část	15
1.3.3 Aplikační část	15
2 Literární přehled.....	16
2.1 Podnikání, podnik, podnikatel	16
2.1.1 Právní úprava	16
2.1.2 Cíle podnikání.....	18
2.1.3 Typologie podniku	20
2.2 Malé a střední podnikání.....	20
2.2.1 Definice a třídění malých a středních podniků	21
2.2.2 Výhody a omezení malých a středních podniků.....	23
2.2.3 Podpora malých a středních podniků.....	24
2.2.4 Regionální rozvoj a regionální politika z pohledu malých a středních podniků	26
2.2.5 Podniky cestovního ruchu a rodinné podniky.....	27
2.3 Než začneme podnikat	29
2.3.1 Právní formy podnikání	29
2.3.2 Zakladatelský projekt a zakladatelský rozpočet	31
2.3.3 Podnikatelský plán.....	31
2.3.4 Finanční plán a zdroje financování podnikatelské činnosti.....	34
2.4 Cestovní ruch	35
2.5 Venkovský cestovní ruch (venkovská turistika).....	38
2.5.1 Charakteristika a formy „zeleného“ cestovního ruchu	38
2.5.2 Agroturistika	41
2.5.2.1 Agroturistika na rodinné farmě	41
2.5.2.2 Význam a negativa agroturistiky	43

2.5.3	Marketing v cestovním ruchu	44
3	Region Českokrumlovská.....	47
3.1	SO ORP Český Krumlov	47
3.2	Vymezení venkova	49
4	Analýza současných i historických ukazatelů cestovního ruchu v regionu.....	51
4.1	Předpoklady pro rozvoj venkovského cestovního ruchu v regionu	51
4.1.1	Infrastruktura a zemědělství.....	51
4.1.2	Přírodní předpoklady	51
4.1.3	Kulturní předpoklady	54
4.1.4	Regionální gastronomie a folklór	56
4.2	Rozvoj venkovského cestovního ruchu	57
4.2.1	Historické souvislosti.....	57
4.2.2	Současnost	58
4.2.3	Venkovský cestovní ruch jako trend cestovního ruchu	60
4.3	Ubytování ve venkovském cestovním ruchu	61
5	Státní politika a Politiky EU podporující rozvoj venkovského cestovního ruchu	64
5.1	Regionální politika EU (Politika HSS).....	64
5.2	Koncepce státní politiky cestovního ruchu ČR na období 2007-13	65
5.3	Společná zemědělská politika (SZP)	66
5.3.1	Program rozvoje venkova	66
5.3.2	Diverzifikace ve venkovském prostoru	67
6	Podnikatelský plán agroturistické farmy	69
6.1	Výchozí situace.....	69
6.2	Všeobecný popis	69
6.2.1	Vize a cíle	70
6.2.2	Klíčové osobnosti	70
6.2.3	Organizační struktura.....	71
6.2.4	Zaměstnanecká politika	71
6.3	Služby	71
6.3.1	Ubytovací služby	71
6.3.2	Stravovací služby	72
6.3.3	Doprovodné programy – nabídka aktivit pro volný čas	72

6.4	Analýza trhu.....	74
6.4.1	Analýza současného stavu	74
6.4.2	Umístění farmy	75
6.4.3	Charakteristika dané oblasti.....	76
6.4.4	Analýza vnějšího prostředí	77
6.5	Marketingový plán	79
6.6	Finanční plány.....	81
6.6.1	Vyhodnocení ekonomické efektivity při 100% využití ubytovací kapacity	84
6.6.2	Vyhodnocení ekonomické efektivity při 60% využití ubytovací kapacity	87
6.6.3	Vyhodnocení ekonomické efektivity při 30% využití ubytovací kapacity	89
6.7	Možné formy financování.....	92
6.7.1	Vlastní zdroje.....	92
6.7.2	Bankovní úvěr.....	92
6.7.3	Fondy EU – Program rozvoje venkova.....	93
6.7.3.1	Osa III - Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova	93
6.7.3.2	Osa IV - LEADER	94
6.7.3.3	Shrnutí.....	94
6.8	Zhodnocení	94
7	Zhodnocení výsledků práce.....	97
	Závěr	102
	Resumé.....	104
	Použité zkratky	105
	Seznam literatury.....	106
	Seznam schémat, tabulek a map.....	116
	Přílohy.....	118

ÚVOD

V řadě vyspělých zemí je agroturistika rozvíjena již dlouhou dobu. V České republice nedochází k obdobnému vývoji. Příčiny lze najít v odlišném historickém vývoji českého zemědělství a venkova v posledních desetiletích. Pobyty na venkově, především u zemědělských rodin, byly důležitou součástí předválečného cestovního ruchu. Po druhé světové válce byly vazby mezi venkovem a městem přetřhány a venkovská turistika zaniká na dlouhou dobu. V 50. letech proběhla kolektivizace, zakládání družstev a státních statků, což vedlo k likvidaci rodinných farem vhodných pro agroturistiku. Když se tedy v 70. letech začala agroturistika rozvíjet v jiných státech Evropy, zemědělci u nás se nemohli zúčastnit a k jejímu rozvoji mohlo dojít až po roce 1989.

Díky přerušení tradice venkovského cestovního ruchu lidé nemají mnoho zkušeností s touto formou cestovního ruchu, potažmo agroturistikou. Přesto se agroturistika začíná rozvíjet. Příčinou je, že agroturistika se může stát alternativním nástrojem k zachování prosperity zemědělství, udržení vesnického osídlení a vytvoření pracovních příležitostí, čemuž napomáhá celosvětový trend „ekologizace společnosti“ – návratu k přírodě a bezprostřednímu harmonickému soužití s ní.

Agroturistika je zdrojem diverzifikace činností na venkově. Je charakteristická přímým vztahem k zemědělským pracím či stavbám se zemědělskou funkcí a je provozována podnikatelem v zemědělské prvovýrobě jako vedlejší doplňková činnost sloužící k získání dodatečných finančních prostředků. Právě zájem o venkov a možnost diverzifikace činností na venkově pomocí agroturistiky vedlo k napsání této diplomové práce, která se zaměřuje na analýzu daného regionu z hlediska ukazatelů a předpokladů pro rozvoj venkovského cestovního ruchu a na tomto základě dochází k vypracování podnikatelského záměru agroturistické farmy a určení možných forem jejího financování. Také doba napsání diplomové práce spadá do programového období 2007 – 2013, kdy je v rámci Programu rozvoje venkova věnována značná pozornost právě oblasti diverzifikace ve venkovském prostoru.

Tradice agroturistiky byla přerušena a mohla se začít znova pozvolna rozvíjet až po roce 1989. Dnes se s přílivem zahraničního kapitálu, především z podpůrných fondů Evropské unie, a trendem návratu k přírodě nacházíme v další etapě jejího rozvoje.

1 CÍLE A METODIKA

1.1 CÍLE (CÍL) PRÁCE

Cílem diplomové práce je zanalyzování vybraného regionu vzhledem ke službám cestovního ruchu a navrhnout optimální podnikatelský záměr pro zařízení agroturistických služeb.

Hlavním cílem práce je vypracování kompletní dokumentace podnikatelského záměru pro agroturistické služby.

Vedlejší cíle jsou:

- analyzovat ukazatele cestovního ruchu v regionu Českokrumlovsko;
- analyzovat potenciál pro diverzifikaci dané farmy.

1.2 PRACOVNÍ HYPOTÉZY

V diplomové práci jsou stanoveny tyto pracovní hypotézy:

- 1) venkovský cestovní ruch patří mezi trendy v oblasti cestovního ruchu;
- 2) v současné době neexistuje v regionu podobné zařízení pro provozování agroturistických služeb;
- 3) celou výstavbu agroturistické farmy lze financovat z fondů Evropské unie.

1.3 METODICKÝ POSTUP

Diplomová práce na téma „Podnikatelský záměr agroturistické farmy a možné formy financování“ bude vypracována na základě níže uvedeného metodického postupu, který se skládá z analytické, syntetické a aplikační části.

1.3.1 ANALYTICKÁ ČÁST

1) Studium odborné literatury zaměřené na danou problematiku

Prvním krokem pro napsání diplomové práce bylo prostudování literatury, zjištění charakteristiky základních pojmů a celkové problematiky diplomové práce. Získané poznatky byly využity při sepsání literárního přehledu a především sloužily k teoretickému seznámení s problematikou sestavení podnikatelského plánu.

2) Region Českokrumlovská

a) Vymezení regionu Českokrumlovská

Region Českokrumlovská je pro účely práce vymezen jako správní obvod obce s rozšířenou působností Český Krumlov (dále jen SO ORP Český Krumlov).

b) Vymezení venkova

Oblast, kam bude situován podnikatelský záměr agroturistické farmy, je venkovským prostorem dle publikace ČSÚ „Vymezení venkova“ přílohy 2 „Přehled obcí v Jihočeském kraji se zařazením do městského a venkovského prostoru“ (viz příloha 2).

3) Analýza současných i historických ukazatelů cestovního ruchu v regionu

Tato část diplomové práce se bude zabývat zpracováním dat týkající se historických i současných podmínek a předpokladů pro rozvoj venkovského cestovního ruchu v regionu a zpracováním dat týkajících se ubytovacích zařízení ve venkovském cestovním ruchu.

4) Zjištění možných forem financování

Cílem je zjistit možné formy financování ke zřízení agroturistické farmy se zaměřením především na možnost financování z fondů Evropské unie. Touto problematikou se zabývá kapitola 5 (Státní politika a politiky EU podporující rozvoj VCR) a kapitola 6.7 (Možné formy financování).

5) Sběr dat v terénu

K získání potřebných dat bylo využito také kvalitativní šetření. Toto šetření bylo realizováno formou řízených rozhovorů s pracovníky místních akčních skupin, pracovníky Jihočeské centrály cestovního ruchu, pracovníky GE Money Bank, a.s., pracovníky obecního úřadu Věžovatá Pláně a podnikatelem, který má zájem o realizaci uvedeného podnikatelského záměru.

1.3.2 SYNTETICKÁ ČÁST

1) Zhodnocení získaných informací

V této části dojde ke zpracování získaných dat a poznatků a jejich převedení do tabulkových a grafických přehledů pomocí programu Microsoft Office Excel. Dojde také k vyvrácení či potvrzení stanovených hypotéz.

2) Návrh podnikatelského záměru zařízení pro agroturistické služby

Na základě získaných a zpracovaných dat dojde k navržení podnikatelského záměru pro zařízení agroturistických služeb a způsobů financování.

1.3.3 APLIKAČNÍ ČÁST

Ekonomické hodnocení efektivnosti projektu

Na závěr bude uvedeno ekonomické hodnocení efektivnosti projektu v různých variantách.

2 LITERÁRNÍ PŘEHLED

2.1 PODNIKÁNÍ, PODNIK, PODNIKATEL

2.1.1 PRÁVNÍ ÚPRAVA

Podnikání je prostředkem k uspokojování lidských potřeb a je téměř tak staré jako lidstvo samo. Člověk pociťuje nedostatek a touží jej odstranit různými formami. Jednou z nich je výroba zboží a poskytování služeb. Ve Slovníku jazyka českého (Váša, Trávníček) je podnikání charakterizováno jako „podstoupit něco, dát se do něčeho (do útoku, do práce či na cestu)“ (Synek a kol. 1997: 17). Dnes se podle zákona č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník) § 2 pod pojmem podnikání rozumí „soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku“ (Obchodni-zákonik.eu 2011). V zákoně č. 455/1991 Sb. (živnostenský zákon) v § 2 nalezneme, že živnostenským podnikáním („živnost“) je „soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem“ (business.center.cz 2011a).

Podnikání je charakterizováno několika podstatnými rysy, a to:

- základním motivem celého podnikání je snaha o dosažení zisku;
- zisku lze docílit uspokojováním potřeb zákazníka. V centru pozornosti podnikatele stojí tedy zákazník se svými zájmy, požadavky, preferencemi apod.;
- potřeby zákazníků podnikatel uspokojuje svými výrobky a službami prostřednictvím trhu, což vede k tomu, že musí čelit riziku. Snahou podnikatele je sledovat takovou strategii a politiku, která by riziko snížila na přijatelnou úroveň;
- podnikatel vkládá na počátku podnikání do svého podniku kapitál, a to vlastní nebo vypůjčený. Podnikatel má snahu ke zhodnocení kapitálu, který byl do podnikání vložen, a to především kapitálu vlastního (Synek a kol. 2006: 3).

Dle výše uvedených charakteristik podnikání můžeme říci, že „podnik je instituce vzniklá k výkonu podnikatelské činnosti, tedy institucionalizované podnikání“ (Synek a kol. 2006: 5). Srpová, Řehoř a kolektiv dále poukazují na tři základní pojetí podnikání, a to podnikání jako proces (činnost), podnikání jako přístup (metoda)

a podnikání jako hodnotová orientace. Smyslem podnikání jako procesu (činnost) je vytvoření něčeho navíc, přidané finanční i nefinanční hodnoty. Znaky podnikání jako přístupu (metody) jsou zájem a snaha vytvořit přidanou hodnoty, samostatné nalézání příležitostí, vkládání a účinné využívání vlastních zdrojů, času a jména, dobrovolné přebírání odpovědnosti a sklízení pozitivních výsledků jako poslední v řadě zainteresovaných. Podnikání jako hodnotová orientace představuje typickou strukturu hodnot a postojů (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 20).

V obchodním zákoníku je dále charakterizován pojem podniku. Podnik je podle § 5 definován jako „soubor hmotných, jakož i nehmotných a osobních složek podnikání“ (Obchodni-zakonik.eu 2011). K podniku náleží věci, práva a jiné majetkové hodnoty patřící podnikateli, sloužící nebo mající sloužit k provozu podniku. Tento soubor majetkových hodnot se nazývá obchodním majetkem (Synek a kol. 2006: 9).

Dalším pojmem, který je třeba charakterizovat, je podnikatel. Podle zákona č. 513/1991 Sb. (obchodní zákoník) § 2 je podnikatelem:

- „osoba zapsaná v obchodním rejstříku;
- osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění;
- osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních předpisů;
- osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního předpisu“ (Obchodni-zakonik.eu 2011).

Podle § 5 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, je podnikatelem fyzická nebo právnická osoba, která splní podmínky stanovené tímto zákonem (business.center.cz 2011a). Jedná se o osobu, která získala živnostenské oprávnění podle živnostenského zákona. „Průkazem živnostenského oprávnění je živnostenský list nebo koncesní listina. Za živnost se podle živnostenského zákona považuje jakákoliv podnikatelská činnost, pokud není zákonem zakázána nebo není ze živnostenského zákona vyloučena“ (Synek a kol. 2006: 9).

Na podnikatele lze také nahlížet z hlediska jeho lidských charakteristik, které ho odlišují od ostatních. Z tohoto úhlu pohledu se jedná o člověka, který je „noselem a tvůrcem inovací, změn, velmi silně motivovaný k využívání podnikového, lidského i technického potenciálu. Podstatným rysem jeho osobnosti je tvořivost, schopnost

přicházet s novými myšlenkami, využívat příležitosti nebo je dokonce vytvářet“ (Synek a kol. 2006: 4 - 5). Důležitým rysem je také zabezpečení finančních prostředků, které jsou nezbytné pro podnikání (Veber, Srpová a kol. 2008: 16). Srpová, Řehoř a kol. dodávají, že vše závisí jen na schopnostech člověka učit se, na jeho vůli a zapálení pro věc (Srpová, Řehoř a kol. 2010: 21).

2.1.2 CÍLE PODNIKÁNÍ

Podnikatel může mít různé pohnutky k založení podnikání a tím uspokojit určité potřeby (seberealizace apod.). To se musí promítnout do cílů podnikatelské činnosti. Jak uvádí Wöhe – „Činnost podniku začíná konkretizací podnikových cílů“ (Wöhe, Kislingerová 2007: 62).

Primární cíl podnikání byl obvykle uváděn jako dosažení maximálního zisku. Také obchodní zákoník charakterizuje podnikání jako soustavnou činnost prováděnou „podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku“ (Obchodni-zakonik.eu 2011). Též Wöhe uvádí, že „hlavním cílem podniku v konkurenčním prostředí tržní ekonomiky je dlouhodobá maximalizace zisku“ (Wöhe, Kislingerová 2007: 62). V zisku se odráží výsledek všech činností probíhajících v podniku a náleží podnikateli, resp. vlastníkovi. Vlastník však není jediným subjektem, který ovlivňuje míru dosažení zisku. Schopnost generovat zisk je také často podmíněná dovednostmi zaměstnanců, dostupností zdrojů, infrastrukturou země, a především mírou uspokojení potřeb zákazníků. Aby došlo k uspokojení zákazníků, musí být produkt vyroben z kvalitních surovin, kvalifikovanými pracovníky a s využitím nejnovějších poznatků. A je samozřejmostí, že všichni účastníci podílející se na vytváření produktu, požadují za to odpovídající odměnu. To však může snižovat zisk podnikatele. Pokud by tedy podnikatel chtěl dosáhnout zisku za každou cenu, mohlo by se stát, že produkt nebude poté dostatečně kvalitní a potřeby některých zákazníků nebudou plně uspokojeny (Srpová, Řehoř 2010: 23).

Zisk je rozdílem podnikových výnosů a nákladů. Výnosy může však podnik dosahovat i z prodeje vlastněného majetku, přičemž nemusí docházet k uspokojování potřeb zákazníků. Zisk je možné z krátkodobého hlediska dosahovat i v důsledku inflace (např. pokud podnik spotřebovává materiál, kterým se předzásobil z důvodu očekávaného růstu cen, a prodává své produkt za ceny zvýšené z důvodu inflace). Zisk

je možné dosahovat i spekulací na trhu. Z uvedených příkladů vyplývá, že dosahování zisku není zárukou pokračování činnosti podnikatele ani zárukou dosahování zisku v budoucnosti – chybí mu časová dimenze. Zisk je ovlivnitelný účetními postupy a účetní zisk nezohledňuje míru rizika. Tyto příklady vedou k tomu, že **zisk není v dnešní době přijímán jako základní cíl podnikání** (Srpková, Řehoř 2010: 23).

Dále byl primární cíl podnikání charakterizován jako maximalizace hodnoty podniku, „kterou se rozumí suma diskontovaných očekávaných budoucích zisků (cash flow). Tím se do cíle dostala i časová dimenze a vliv rizika“ (Synek a kol. 2006: 69). Podnik však představuje funkční celek tvořený činnostmi a dovednostmi zaměstnanců, který je schopný přinášet užitek vlastníkům podniku. Právě tato vlastnost (přinášet užitek) napomáhá při určování hodnoty podniku. Podnik přináší užitek všem subjektům podílejících se na reprodukčním procesu firmy (stakeholderům – zaměstnanci, zákazníci, dodavatelé, věřitelé, stát, vlastníci). Každý z těchto uvedených subjektů má jiná očekávání. Vzniká určitý konflikt zájmů stakeholderů. Proto se v současné době setkáváme s názorem, že cílem podnikání je **„maximalizace hodnoty podniku pro vlastníky při respektování zájmů všech subjektů účastnících se podnikání (stakeholderů)“**. Hodnotu podniku představuje současná hodnota budoucích výnosů, které bude podnik vytvářet po dobu své existence. Hodnota výnosů je daná peněžním příjmem, který podniku zůstane po urazení explicitních i implicitních nákladů spojených s podnikáním“ (Srpková, Řehoř 2010: 25).

„Primární cíl je v podniku konkretizován v celém systému cílů, který zahrnuje dílčí cíle (mezicíle, podřadné cíle), cíle technické, ekonomické, finanční, sociální, dlouhodobé (strategické), krátkodobé (operativní) atd.“ (Synek a kol. 2006: 69). Některé cíle mohou mít protichůdný charakter – např. cíl zvýšit objem realizovaných investic může zhoršovat finanční stabilitu podniku. Jak už bylo výše uvedeno, některé cíle jsou nadřazené a jiné odvozené. Vzniká tak systém podnikových cílů, pro které musí platit, že dílčí cíle musí vycházet z hlavního cíle a musí vytvářet hierarchii vzájemně propojených cílů (Srpková, Řehoř 2010: 23). Jejich dosahování se děje za vlivu okolí, ve kterém má důležitou úlohu stát a různé zájmové skupiny (stakeholders). Jedním z cílů by mělo být také dodržování podnikatelské etiky a sociální odpovědnosti uvnitř i vně podniku. V současnosti proniklo řízení podniku podle cílů do všech zemí pod označením MBO (Management by Objectives, management podle cílů). MBO zahrnuje

stanovení cílů na vrcholové úrovni podniku. Určení manažerů, kteří jsou odpovědní za splnění cílů, rozpracování cílů pro liniové manažery i ostatní pracovníky, podněcování pracovníků ke ztotožnění s cíli, k jejich motivaci a permanentnímu zvyšování výkonnosti a efektivnosti firmy (Synek a kol. 2006: 66).

2.1.3 TYPOLOGIE PODNIKU

Podniky můžeme třídit podle jejich společných znaků do skupin. Podniky lze třídit podle jejich právní formy jejich vlastnictví, podle sektorů a hospodářských odvětví, podle velikosti, podle typu výroby či dle sdružení podniků.

Základním tříděním podnikům je jejich třídění podle právní formy jejich vlastnictví. Jedná se o podniky jednotlivce (živnosti), osobní společnosti (veřejná osobní společnost, komanditní společnost), kapitálové společnosti (společnost s ručením omezeným, akciová společnost), družstva a veřejné (státní) podniky. Důležitou úlohu hrají také neziskové organizace (Synek a kol. 2006: 87).

Dalším typem třídění je třídění dle sektorů. Sektorem se rozumí část národního hospodářství, do níž je národní hospodářství rozčleněno. Jedná se např. o sektor veřejný, soukromý či smíšený, nebo o sektor primární, sekundární a terciární. Tradičním členěním ekonomiky je členění do tří hlavních sektorů, a to sektor zemědělství, sektor průmyslu a sektor služeb. Podniky podle velikosti jsou členěny na velké, střední a malé. Nejužívanějším kritériem pro toto třídění je počet zaměstnanců. Třídění podle typu výroby se týká pouze výrobních podniků. V hospodářství také neustále probíhá specializace, kooperace a koncentrace výroby. Výsledkem jsou různá sdružení podniků (např. konsorcia, společné podniky, kartely, koncerny, holdingové společnosti aj.). Důležitou roli hraje také slučování podniků (fúze, franchising, strategické aliance aj.) (Synek a kol. 2006: 80 - 87).

Tato diplomová práce je zaměřena na podnikatelský záměr agroturistické farmy, proto širší rozebrání typologie podniku bude zaměřeno na malé a střední podniky (viz níže).

2.2 MALÉ A STŘEDNÍ PODNIKÁNÍ

Význam malých a středních podniků stále roste. Tyto podniky zaměstnávají „80 milionů občanů Evropské unie, tvoří každé nové místo. Mezi malé a střední podniky se řadí 99 % evropských firem, které vytvářejí zhruba 70 % všech pracovních

míst a 60 % HDP Evropské unie. Malé a střední podniky patří k nejdynamičtěji se rozvíjejícím společnostem. Mají zásadní význam pro růst konkurenceschopnosti Evropské unie. Malé a střední firmy tvoří páteř evropské ekonomiky a navíc jsou nositelem hodnot, jako je podnikavost, inovativnost, ale také odpovědnost“ (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 38). Pomáhají vytvářet „zdravé podnikatelské prostředí, mají schopnost absorbovat podstatnou část pracovních sil, uvolněných z velkých podniků a jsou stabilizačním prvkem ekonomického systému“. Zároveň zastávají významnou roli v rozvoji regionů (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 31).

Je důležité uvědomit si, že malé a střední firmy garantují nejběžnější svobody. „Dávají šanci k svobodnému uplatnění občanů – podnikatelů, dávají šanci k samostatné realizaci lidí v produktivním procesu. Malí a střední podnikatelé nemohou na sebe strhnout moc, nemohou dosáhnout monopolního postavení. Jsou vlastně protipólem ekonomické i politické moci. Lidé se v těchto firmách učí přežít a učí se zodpovědnosti, protože jakýkoliv omyl pro ně znamená pád a vlastní ztrátu“ (Veber, Srpková a kol. 2008: 20). Malý nebo střední podnikatel nese důsledky neúspěchu osobně bez možnosti úniku.

Na základě výše uvedených charakteristik není překvapující, že podpora malých a středních podniků je prioritou Evropské unie.

2.2.1 DEFINICE A TŘÍDĚNÍ MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Pojem malé a střední podniky je sice v praxi velmi rozšířen, přesto neexistuje jednotná horní hranice pro vymezení těchto podniků. V praxi se nachází více přístupů ke třídění malých a velkých podniků a velikostní kategorii těchto podniků také odlišně vnímají jednotlivé právní normy či ministerstva.

Třídění dle Evropské unie

Evropská komise přijala v únoru 1996 doporučení, které se týkalo určení definice malého a středního podnikání v rámci Evropské unie. Tato definice byla potřebná pro vytvoření rovných podmínek pro všechny podnikatelské subjekty (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 32). Klasifikace podnikatelů a firem dle komise Evropské unie používá čtyři kritéria, a to počet zaměstnanců, roční příjmy, hodnota aktiv a nezávislost (Veber, Srpková a kol. 2008: 19). „Nezávislost znamená, že podnik nemůže být považován za malý nebo střední, jestliže je 25 % nebo více procent kapitálu nebo hlasovacích práv

přímo nebo nepřímo ovládáno subjektem, který nesplňuje definice malého či středního podniku“ (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 37). Definice malého a středního podnikání je v České republice uvedena v **Zákoně o podpoře malého a středního podnikání č. 47/2002 Sb.**, v novelizovaném znění. 1. 1. 2005 vstoupila také v platnost nová definice malého a středního podnikání pro účely přiznání podpory z veřejných finančních prostředků v prostředí Evropské unie (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 33). Jako základní kritéria byla zvolena čtyři kritéria dle doporučení Evropské komise – počet zaměstnanců, aktiva, čistý obrat a nezávislost.

Podle těchto kritérií jsou podniky tříděny na střední, malé a drobné podniky. Střední podniky mají méně než 250 zaměstnanců, roční obrat/příjmy nepřesahuje korunový ekvivalent 50 mil. EUR nebo aktiva/ majetek nepřesahují korunový ekvivalent 43 mil. EUR a zároveň splňují kritérium nezávislosti. Malé podniky zaměstnávají méně než 50 zaměstnanců, jejich aktiva/ majetek, nebo obrat/ příjmy nepřesahují korunový ekvivalent 10 mil. EUR a splňují kritérium nezávislosti. Drobné podniky mají méně než 10 zaměstnanců a jejich aktiva/ majetek nebo obrat/ příjmy nepřesahují korunový ekvivalent 2 mil. EUR (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 33).

Třídění dle Českého statistického úřadu

Český statistický úřad definuje malé a střední podniky podle počtu zaměstnanců. Mezi malé a střední podniky řadí podniky s méně než 250 zaměstnanci. Tyto podniky dále podrobněji člení na podniky drobné (do 9 zaměstnanců), malé podniky (od 10 do 49 zaměstnaných) a podniky střední (od 50 do 249 zaměstnaných) (ČSÚ 2007).

Třídění dle České správy sociálního zabezpečení

Česká správa sociálního zabezpečení dělí podniky do dvou skupin, a to na malé organizace (do 25 zaměstnanců) a na organizace (25 a více zaměstnanců) (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 37).

Třídění dle bank působících v ČR

Banky považují většinou za horní hranici pro malé a střední podniky roční obrat nepřesahující 300 mil. Kč (Synek a kol. 2006: 348).

Třídění dle konvence OECD

Rozdílný pohled na vymezení malých a středních podniků se snaží sjednotit OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development).

Podniky dělí dle počtu zaměstnanců na mikropodniky (1 – 4 zaměstnanci), velmi malé podniky (5 – 19 zaměstnanců), malé podniky (20 – 99 zaměstnanců) a střední podniky (100 – 500 zaměstnanců) (Synek a kol. 2002: 364).

2.2.2 VÝHODY A OMEZENÍ MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Malé a střední podniky jsou významným sektorem tržní ekonomiky. Pozornost, která je věnovaná tomuto sektoru, má své racionální důvody. Tyto důvody spočívají ve specifických přednostech malých a středních podniků, ale také v jejich nevýhodách/zranitelnosti (ČSÚ 2007).

Mezi **výhody malých a středních podniků** patří flexibilita, jednoduchá organizační struktura, osobní vztah k zaměstnancům, schopnost generovat pracovní příležitosti při nízkých kapitálových nákladech, blízký vztah k zákazníkovi, méně rozsáhlá administrativa, případně zabezpečení administrativy pomocí outsourcingu, menší náročnost provozních činností na energie a suroviny (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 39). Synek a kol. řadí mezi další výhody také větší citlivost podniků na požadavky trhu, schopnost působit jako dodavatelé velkých podniků, umění vyplňování okrajových oblastí trhů, které nejsou předmětem zájmu větších podniků, napomáhání rychlejšímu rozvoji měst a obcí a podporu rozvoje strukturálně postižených regionů (Synek a kol. 2006: 349). Veber, Srpková a kol. vidí rovněž ekonomický přínos malých a středních podniků v tom, že představují protipól monopolům. Tyto podniky jsou nositeli drobných inovací a adaptací na proměnlivé potřeby spotřebitele. Mohou vyhovět individuálním přáním spotřebitelů a rozvíjet se ve výklencích na trhu, které nejsou pro větší podniky zajímavé (Veber, Srpková a kol. 2008: 21).

Malé a střední podniky nemají však jenom své výhody, ale také **omezení**. Možnost využití jejich potenciálu v ekonomice je do určité míry závislé na prostředí, kterým jsou obklopeny. Působí na ně především malá ekonomická síla v porovnání s velkými podniky, obtížný přístup ke kapitálu, omezený rozsah zkušeností a znalostí managementu, nekalá konkurence ze strany velkých podniků, konkurence obchodních

řetězců vytvářených kapitálově silnými firmami, slabá pozice v soutěži o veřejné zakázky, platební nezájem způsobující druhotnou platební neschopnost, nedostatečný důraz na rozvoj lidských zdrojů a vysoké administrativní zatížení (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 32). Srpová, Řehoř a kol. taktéž upozorňují na to, že malé a střední podniky uvádějí jako jednu z velkých překážek v podnikání nadměrnou byrokracii (Srpová, Řehoř a kol. 2010: 39) Veber, Srpová a kol. dále uvádějí jako omezení neschopnost plně monitorovat a především využívat existující dostupné znalosti a dále upozorňují, že ačkoliv jsou malé a střední podniky charakterizovány jako nositelé vysokého počtu inovací, obvykle se jedná o inovace nižších řádů (Veber, Srpová a kol. 2008: 21).

Kvůli výše uvedeným omezením volí vlády různé formy veřejné podpory malého a středního podnikání. Pokud jsou pravidla této podpory nastavena správně, nejde o zvýhodňování těchto podnikatelských subjektů na úkor jiných (a tedy porušení pravidel trhu), ale o zmírňování uvedených nevýhod (ČSÚ 2007).

2.2.3 PODPORA MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Prakticky ve všech vyspělých zemích je ze strany státu věnována malým a středním podnikům mimořádná pozornost, ta může mít různé formy. Může se jednat o pomoc finanční (vyčleňování finančních prostředků na půjčky pro malé a střední podniky) nebo pomoc nefinanční. Nefinanční pomoc je v řadě zemí zabezpečována zřizováním ústředních ústavů pro malý průmysl. Jinou formou státní podpory může být ochrana malých a středních podniků před konkurencí (např. licence na výrobu určitého zboží pro tuto kategorii podniků) (Synek a kol. 2006: 352).

V České republice se podpora rozvoje malých a středních podniků orientuje především na zlepšení přístupu podniků ke kapitálu na realizaci podnikatelských záměrů, zlepšení přístupů k cenově zvýhodněným informacím a poradenským službám podporou rozvoje informační a poradenské činnosti, zjednodušení legislativy, podpora rozšiřování odborných školení v součinnosti s podnikatelskou sférou. Od roku 1991 jsou také v ČR každým rokem Ministerstvem průmyslu a obchodu a Ministerstvem pro místní rozvoj vypisovány plošné a regionální programy podpory malého a středního podnikání. Pro financování těchto programů byla založena **Českomoravská záruční a rozvojová banka, a. s.** Ta je z 51 % vlastněna státem. V rámci Evropské unie vytvořila Evropská

komise odbornou skupinu orientovanou na zjednodušování podnikatelského prostředí. Základní doporučení byla projednána na zasedání Rady EU v roce 1998. Jednalo se například o doporučení v oblasti daní a daňových úlev (Synek a kol. 2006: 352 - 354).

Podpora malého a středního podnikání může mít podobu **informační, materiální** nebo **finanční podpory**. Z hlediska původu můžeme subjekty poskytující tyto uvedené typy podpor rozdělit do čtyř skupin, a to **vládní organizace zaměřené na poskytování různých služeb podnikatelům, nevládní organizace na bázi zpravidla neziskových organizací, podnikatelské inkubátory a vědecko-technické parky** a poslední skupinou jsou **komerční subjekty specializující se na podporu podnikání** (Veber, Srpová a kol. 2008: 24).

Mezi vládní organizace patří CzechInvest (organizace zřízená Ministerstvem průmyslu a obchodu, angažuje se v úsilí zaměřeném na zjednodušení podnikatelského prostředí), CzechTrade (organizace ustanovená Ministerstvem průmyslu a obchodu jako agentura na podporu obchodu), Regionální poradenská a informační centra (RPIC), Design centrum (DC ČR), Národní vzdělávací fond (NVF) a Centrum pro regionální rozvoj ČR (CRR ČR) (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 28 - 29).

Nevládními agenturami jsou Hospodářská komora ČR (HK), Agrární komora (AK), Asociace malých a středních podnikatelů a živnostníků ČR, Sdružení podnikatelů České republiky (SP ČR), Svaz obchodu ČR, Svaz průmyslu a dopravy ČR, Centrum pro evropskou integraci (CEBRE) a Inovační podnikání (Asociace inovačního podnikání ČR, Společnost vědeckotechnických parků ČR, České inovační centrum) (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 29 - 30).

Podnikatelské inkubátory a vědecko-technické parky jsou především zřizovány sdruženími více organizací ze státního i z komerčního sektoru. Vznikly jako způsob urychlení podnikání na základě výsledků vědecko-technického vývoje. Komerční subjekty specializující se na podporu podnikání nabízejí podnikatelům řadu služeb, jež zasahují do různých sfér podnikání. Jedná se například o vedení účetnictví, daňové poradenství, zabezpečení požadavků bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, právní konzultace apod. (Veber, Srpová a kol. 2008: 30 - 31).

V České republice je problematika malých a středních podniků v kompetenci Ministerstva průmyslu a obchodu pouze s výjimkou regionální podpory podnikání, která je v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 20).

2.2.4 REGIONÁLNÍ ROZVOJ A REGIONÁLNÍ POLITIKA Z POHLEDU MALÝCH A STŘEDNÍCH PODNIKŮ

Již v kapitole Výhody a omezení malých a středních podniků byla zmiňována významná role těchto podniků v rozvoji regionů. Synek a kol. upozorňuje na napomáhání rychlejšímu rozvoji měst a obcí a podporu strukturálně postižených regionů díky malým a středním podnikům (Synek a kol. 2006: 349).

Vztah mezi malými a středními podniky a regionálním rozvojem je však kontroverzní téma. Malé a střední podniky jsou některými autory považovány za „všelék“ na zaměstnanost, podporu tvorby inovací a řešení regionálních problémů. „Jiní autoři zjistili zpravidla jen mírně nadprůměrný podíl malých firem na tvorbě nových pracovních míst. Dále byla zjištěna velká heterogenita sektoru malých firem s tím, že podíl dynamicky rostoucích malých firem představuje jen několik procent z celkového počtu. Podle některých autorů by se případná pomoc v rámci regionální politiky měla zaměřit právě na tyto dynamické firmy, což je v souladu s převládajícím trendem odklonu od plošné automaticky poskytované pomoci k pomoci selektivní, zaměřené na podporu firem se zřetelným růstovým potenciálem“ (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 31).

Pojmem regionální politika se rozumí koncepční činnost státu, regionálních a místních orgánů, která si klade za cíl přispívat k vyváženému a harmonickému rozvoji jednotlivých regionů, ke snižování rozdílů mezi úrovněmi rozvoje jednotlivých regionů a ke zlepšení regionální hospodářské struktury. Na regionální politiku je kladen velký důraz v rámci hospodářské politiky Evropské unie a její význam stále roste. V České republice je základním dokumentem v oblasti programového zabezpečení regionální politiky **Strategie regionální rozvoje ČR (SRR ČR)**. Tento dokument je také zdrojovým dokumentem při přípravě Národního rozvojového plánu (NRP), Národního strategického referenčního rámce (NSRR) a operačních programů orientovaných na čerpání prostředků z evropských fondů (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 16 - 20).

Jedno z dominantních postavení v rámci celkové hospodářské politiky Evropské unie zaujímá regionální a strukturální politika, nazývaná **Politika hospodářské a sociální soudržnosti (HSS)** (Veber, Srpová a kol. 2008: 39). Hlavními nástroji této politiky se staly tzv. strukturální fondy, které Evropská unie vytvořila v roce 1993. „V roce 2007 vstoupila Česká republika do druhého programovacího období, kdy má jako členský stát v rámci přijaté finanční perspektivy Evropské unie na období 2007 – 2013 nárok na čerpání prostředků z evropských fondů na financování politiky hospodářské a sociální soudržnosti“ (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 16 - 20). Politika HSS je v tomto období realizována třemi typy finančních nástrojů (tzn. finanční prostředky tří fondů). Jedná se o Fond soudržnosti (CF) a dva strukturální fondy (SF) – Evropských fond pro regionální rozvoj (ERDF) a Evropský sociální fond (ESF). Tato politika je zaměřena na tři prioritní cíle, a to cíl Konvergence, cíl Regionální konkurenceschopnosti a zaměstnanost a cíl Evropské územní spolupráce (Veber, Srpová a kol. 2008: 39 - 40).

Vedle Kohezního fondu a fondů strukturálních je dalším finančním nástrojem **Evropská investiční banka** (poskytuje nebo garantuje úvěry) a novým finančním nástrojem pro toto programovací období je **iniciativa JEREMIE**, která si klade za cíl zlepšit přístup malých a středních podniků k finančním zdrojům. Pro rozvoj malého a středního podnikání má také velký význam **Operační program Podnikání a inovace**, který je hlavním programovým dokumentem realizace politiky HSS v sektoru průmyslu a zároveň je významným nástrojem realizace Koncepce rozvoje malého a středního podnikání na období 2007 – 2013. Tento operační program se vztahuje na celé území České republiky s výjimkou města Prahy. Zahrnuje různé programy podpory (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 23 - 24).

2.2.5 PODNIKY CESTOVNÍHO RUCHU A RODINNÉ PODNIKY

Tématem diplomové práce je agroturistická farma. Agroturistická farma patří mezi podniky malého a středního podnikání, zároveň je podnikem cestovního ruchu a bude se také jednat o podnik rodinného typu.

Cestovní ruch je v současné době významnou součástí národního hospodářství i spotřeby obyvatelstva. Představuje jednu z forem uspokojování potřeb lidí. Aby účast lidí na cestovním ruchu mohla být realizována, je nutné zabezpečit širokou škálu ekonomických činností (doprava, vytvoření podmínek pro pobyt a využívání volného

času atd.). Tím se cestovní ruch stává významnou oblastí podnikatelských aktivit a vytváří také rozsáhlou nabídku pracovních příležitostí. Z hlediska charakteru a míry závislosti svých výkonů na cestovním ruchu jsou **podniky cestovního ruchu** členěny na vlastní podniky cestovního ruchu a ostatní podniky cestovního ruchu (Synek a kol. 2002: 356).

Vlastní podniky cestovního ruchu poskytují typické služby cestovního ruchu, které jsou převážně určeny účastníkům cestovního ruchu. Tyto podniky lze ještě rozčlenit do tří skupin, a to na podniky, které se zabývají tvorbou a realizací služeb přímo uspokojujících potřeby a poptávku účastníků cestovního ruchu (např. podniky ubytovacích služeb), podniky zprostředkovatelských služeb (cestovní kanceláře) a podniky smíšené (např. hotely a cestovní kanceláře). Ostatní podniky cestovního ruchu jsou podniky, jejichž výkony jsou určeny pro široké spektrum obyvatelstva, ale mohou být využívány také účastníky cestovního ruchu (Synek a kol. 2006: 341 - 342).

Agroturistická farma patří do skupiny vlastních podniků cestovního ruchu, a to do podniků, které se zabývají tvorbou a realizací služeb přímo uspokojujících potřeby a poptávku účastníků cestovního ruchu.

Hlavním rysem **rodinného podniku** je vysoký podíl účasti rodinných příslušníků na samotném řízení. Tyto příbuzenské vztahy mívají na chod podniku velmi výrazný vliv. V ostatních podnicích se střetávají dva typy cílů – cíle vlastníků podniku a cíle samotného podniku, v případě rodinných podniků vstupují do hry ještě cíle rodiny a jejích jednotlivých členů. Dochází zde k různým emociálním tlakům a i vztahy otce a syna bývají často napjaté. Další problém může představovat i sourozenecká rivalita. Právě kvůli těmto vztahům a v zájmu přežití by si měly podniky i rodiny stanovit a důsledně dodržovat pravidla chodu podniku a jeho řízení. Na druhou stranu rodinní příslušníci jsou více motivovaní, věnují firmě více svého času, lépe reagují na změny požadavků zákazníků a snaží se eliminovat neekonomické činnosti, které snižují zisk rodiny. Uvědomují si svou závislost na dodavatelích a podle toho s nimi také jednají. Proto jsou rodinné firmy pružnější ve svých reakcích na změny a dokážou hospodárněji zacházet se svými zdroji (Srpová, Řehoř a kol. 2010: 47).

2.3 NEŽ ZAČNEME PODNIKAT

Tuto kapitolu lze začít slovy Roberta T. Kivosaki. „Pokud dokážeš vybudovat úspěšný podnik, peněz budeš mít vždycky dost. Pokud se naučíš budovat úspěšné podnikání, naučíš se profesi, kterou ovládá jen velice málo lidí“ (Firemní poradenství, koučink 2009).

Začínající podnikatel by si měl před zahájením podnikání promyslet, jaký typ podniku by chtěl vybudovat a s jakou perspektivou. Měl by si položit různé otázky. Bude se jednat o rodinný podnik předávaný z generace na generaci? Bude podnikat sám nebo se společníkem? Chce si vydělat na živobytí, nebo chce vybudovat velký podnik (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 48)? Dalším otázkou je také uvážení rizika. Chytří podnikatelé totiž nejsou ti, kteří se vrhají do vysoce rizikových operací, ale ti, kteří dokážou cílevědomě rizika řídit. „Úspěšný podnikatel je ten, kdo neustále vyhledává a identifikuje rizika a pak nachází kreativní způsoby, jak je odstranit nebo zredukovat na přijatelné minimum“ (Gillbert, Eyring 2010: 30). Od těchto rozhodnutí se poté odvíjí volba právní formy, způsob financování a řízení podniku.

Prvním krokem pro to stát se podnikatelem je najít **podnikatelský nápad**. Tento podnikatelský nápad je nutné posoudit a ohodnotit z hlediska pravděpodobné úspěšnosti podnikání v oboru (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 38 - 39). Reálná životaschopnost tohoto podnikatelského nápadu je předpokladem podnikatelského úspěchu a možného uplatnění na trhu. Dále je důležité uvědomit si, v čem spočívá konkurenční výhoda podnikatele a kde se nacházejí jeho slabiny. Před zahájením podnikání by měl být sestaven zakladatelský rozpočet a zjištěna potřebná výše počátečního kapitálu, zpracován podnikatelský plán, který pomůže ověřit realnost a životaschopnost podnikatelského nápadu. Podnikatel by se měl seznámit se základní legislativou související s podnikáním a rozhodnout se, jakou zvolí právní formu podnikání (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 54 - 55).

2.3.1 PRÁVNÍ FORMY PODNIKÁNÍ

V Listině základních práv a svobod je zakotveno právo každého občana podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost a právo vlastnit majetek. Konkrétní legislativní úprava podmínek podnikání v České republice je dána obchodním zákoníkem a živnostenským zákonem, popř. dalšími zákony. Obchodní zákoník je

legislativní předpis upravující postavení podnikatelů, právní formy podnikání nebo obchodní závazkové vztahy. Definuje pojmy a upravuje označování obchodních listin, výši povinného základního kapitálu, zápis do obchodního rejstříku apod. Živnostenský zákon se zaměřuje na vztahy mezi státem a podnikatelskými subjekty provozující činnost na základě živnostenského oprávnění. Vymezuje pojem živnost a stanovuje všeobecné i specifické podmínky pro získání živnostenského oprávnění (Veber, Srpová a kol. 2008: 73).

Obchodní zákoník připouští následující **právní formy podnikání**, a to podnikání fyzických osob a podnikání právnických osob. U fyzických osob se jedná o osoby podnikající na základě živnostenského oprávnění, osoby zapsané v obchodním rejstříku, osoby podnikající na základě jiného oprávnění podle zvláštního předpisu, nebo jde o soukromě hospodařící zemědělce zapsané v evidenci. Mezi právnické osoby se řadí osobní společnosti (v.o.s., k.s.), kapitálové společnosti (s.r.o., a.s.) a družstva (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 41 - 42).

Diplomová práce se zaměřuje na podnikatelský záměr agroturistické farmy. Jedná se o rodinný podnik, který bude poskytovat ubytovací a stravovací služby. Jako právní forma podnikání bude tedy zvoleno podnikání fyzických osob na základě živnostenského oprávnění. Podle § 9 Živnostenského zákona se rozlišují **živnosti ohlašovací**, které při splnění podmínek smějí být provozovány na základě ohlášení a **živnosti koncesované**, které smějí být provozovány na základě koncese (business.center.cz 2011a). **Živnosti ohlašovací** se dělí na volné – vyžadují pouze splnění všeobecných podmínek, řemeslné a vázané – pro získání živnostenského listu je nutné prokázat také odbornou způsobilost získanou potřebným vzděláním a praxí. Mezi všeobecné podmínky patří dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, bezúhonnost (výpis z rejstříku trestů) a předložení dokladu o tom, že fyzická osoba nemá vůči územním finančním orgánům státu daňové nedoplatky. Zvláštními podmínkami je odborná nebo jiná způsobilost (Veber, Srpová a kol. 2008: 82 - 83). Ubytovací služby patří do živností volných (příloze č. 4 Živnostenského zákona) (business.center.cz 2011c) a hostinská činnost náleží do živností řemeslných (příloha č. 1., část C Živnostenského zákona) (business.center.cz 2011b).

2.3.2 ZAKLADATELSKÝ PROJEKT A ZAKLADATELSKÝ ROZPOČET

Zakladatelský projekt představuje důležitý dokument, neboť právě založení podniku je spojeno se značným objemem peněžních výdajů, proti kterým nestojí potřebné peněžní příjmy. Zakladatelský projekt slouží nejen pro vlastní rozhodnutí podnikatele, co mu daná aktiva přinesou, ale také tvoří informační bázi k tomu, aby podnikatel získal investory. Součástí zakladatelského projektu je tedy i **zakladatelský rozpočet** (Synek a kol. 2006: 95). Především u malých podnikatelů je zpracování zakladatelského rozpočtu podceňováno. Účelem jeho zpracování je specifikace prostředků potřebných k podnikání a kvantifikace zdrojů, které se musí vložit do firmy, než začne vydělávat. Jedná se hlavně o výdaje spojené se založením firmy, soupis dlouhodobého hmotného a nehmotného majetku nutného pro rozjezd firmy, stanovení výše oběžných aktiv potřebných v počátečních fázích podnikání a zjištění výše finančních prostředků, které firma potřebuje do doby, než začne generovat peníze (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 55).

Synek a kol. dodává, že k tomu, aby zakladatelský projekt, včetně zakladatelského rozpočtu, byl úspěšný, měl by obsahovat: vymezení základních cílů podnikání, specifikace trhu, na který podnik vstupuje, zvláštní výhody, které daný produkt nebo služba přinese, čím se budu lišit od konkurence, způsob založení podniku včetně uvedení míry angažovanosti zakladatele podniku, dlouhodobější výhled včetně definování finančních cílů, rozpočet zdrojů a potřeb včetně prokázání schopnosti splácet případné cizí zdroje, daňové zatížení, pojištění podniku, životní prostředí a reference o osobě/ osobách zakladatele (Synek a kol. 2006: 95).

2.3.3 PODNIKATELSKÝ PLÁN

Pro komplexní posouzení reálnosti a životnosti podnikatelského záměru je třeba vypracovat podnikatelský plán. Jedná se o písemný dokument zpracovaný podnikatelem, který popisuje všechny podstatné vnější a vnitřní faktory související s podnikatelskou činností podnikání (Srpková, Řehoř a kol. 2010: 59). Zpravidla má podnikatelský plán dvojí využití, a to interní (vnitřní) a externí (vnější). V prvním případě jde o určitý vnitřní dokument, který slouží jako základ vlastního řízení firmy, značný význam má však i jeho externí využití. Firma uplatňuje externí využití podnikatelského plánu v případě, že hodlá financovat investiční program zčásti nebo zcela pomocí cizího kapitálu, popř. se uchází o nějaký druh nenávratné podpory.

Podnikatel musí v tomto případě přesvědčit případné poskytovatele kapitálu o výhodnosti a nadějnosti projektu, na jehož financování se tento kapitál použije. Pokud je podnikatelský plán zpracován kvalitně může významně podpořit získání potřebného kapitálu (Fotr 1999: 204). Synek upřesňuje, že **podnikatelský plán je nezbytným dokumentem, který konkretizuje podnikatelský záměr**, a to nejen při založení nového podniku nebo nového směru rozvoje, ale při všech případech, kdy se jedná o kapitálové posílení podniku (Synek a kol. 1998: 33). Podnikatelský plán se využívá při zakládání firmy, pro rozhodování, plánování, při poskytování bankovního úvěru, při plánování vstupu nových investorů, vlastníků apod. (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 44).

Většina autorů uvádí různé formulace zásad správného sestavení podnikatelského plánu. V podstatě však lze říci, že podnikatelský plán by měl být srozumitelný, logický, uváženě stručný, pravdivý a reálný a měl by respektovat rizika (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 44, Srpová, Řehoř a kol. 2010: 60-1, Veber, Srpová a kol. 2008: 98-9). Fotr k těmto zásadám přidává také, že podnikatelský plán by neměl zakrývat slabá místa projektu, ale měl by také upozornit na jeho konkurenční výhody, měl by se orientovat na budoucnost, tj. ne na to, čeho již firma dosáhla, ale co má být dosaženo. Samozřejmě podnikatelský plán by měl být kvalitně zpracován po obsahové i formální stránce (Fotr 1999: 209). Beránek a Kotek jen doplňují, že první návrh podnikatelského plánu by měl sepsat podnikatel a jeho manažerský tým, přičemž každý zainteresovaný odborník by měl připravit tu část plánu, za kterou je odpovědný (Beránek, Kotek 2003: 96). Beránek dále dodává, že rozsah podnikatelského plánu by se měl pohybovat cca kolem 20 - 40 stran a je vhodné jej doplnit na začátku obsahem (Beránek 2004: 117).

Podnikatelský plán je relativně flexibilní a mění se dle změn podmínek, v nichž se daný podnik nachází. Konkrétním východiskem plánu je představa o mase zisku nebo míře zhodnocení vložených prostředků. Podnikatelský plán také vychází z analýzy trhu a znalosti zákazníka a jeho potřeb (Synek a kol. 1998: 32).

Struktura podnikatelského plánu

Na trhu působila, působí a bude působit spousta firem různého druhu. Proto není možné doporučit ani nařídit pevnou strukturu podnikatelského plánu, která by vyhovovala

všem firmám. Na druhou stranu jsou některé části plánu, které by se v něm měly vyskytovat bez ohledu na to, o jakou firmu se jedná (Veber, Srpová a kol. 2008: 100). Ani autoři různých odborných publikací se neshodují na všech bodech podnikatelského plánu. Některé body se překrývají a některé liší. Proto následující uvedená struktura je strukturou pouze orientační.

Dokument podnikatelského plánu by měl začínat obsahem. Další částí je Shrnutí a základní východiska, kde je uvedeno, komu je podnikatelský plán určen a jsou zde uvedeny zhuštěné informace o tom, co je na následujících stránkách popsáno podrobněji. Dále je charakterizována firma a klíčové osobnosti ve firmě a jsou formulovány cíle, mezi které například patří požadavky na výrobu, dlouhodobé a krátkodobé cíle podnikatelského záměru, popis budoucího vzhledu podniku s ohledem na zákazníky. Poté následuje popis podnikatelského záměru, kde je třeba zdůraznit, jaký prospěch plyne z naší nabídky pro zákazníky a proč by zákazníci měli nakupovat od dané firmy a ne od konkurence. Mezi další kapitoly podnikatelského záměru může patřit popis produktu (výrobky, služby nebo řešení), popis okolí firmy, analýza zákazníků a konkurence, strategie trhu (popis tržního segmentu, distribuční cesty, podíl na trhu, kterého chce firma dosáhnout) či prodejní taktika firmy. Další částí může být výroba, provozní činnost, zde se nejedná jenom o popis výrobních postupů, ale hlavně o vyzdvižení konkurenčních výhod firmy. Podrobnost a rozsah popisu záleží také na tom, jaký význam výroba či provozní činnost pro firmu má. Patří sem popis výrobních postupů, jaká je výrobní kapacita firmy, umístění výroby, ale i objasnění vztahů s dodavateli. Důležitou kapitolou je také popis navrhované organizace. Sem jsou řazeny jednotlivé funkce podniku a jejich propojení, technické zabezpečení, lokalizace, prostorové uspořádání, personální otázky apod. Ohledně personálních otázek u začínajících a menších firem postačí, pokud je na závěr každé kapitoly uvedeno řešení personálních otázek v jednotlivých útvarech. U větších firem se doporučuje věnovat personálním otázkám samostatnou kapitolu v podnikatelském plánu. Významnou část představuje finanční plán a zdroje financování (viz kapitola 2.3.4). V souvztažnosti k současnému trendu zdravého životního stylu a ochrany životního prostředí stále více nabývá na významnosti kapitola Vztahy k životnímu prostředí (vliv výroby a výrobku na životní prostředí, recyklace a likvidace výrobků a obalů, problematika trvalých zátěží). Mezi poslední části podnikatelského plánu patří kapitola Závěry, zde může být uveden celkový časový harmonogram, který ukazuje průběh důležitých činností, výše

fixního kapitálu, jednotlivé podíly či výše očekávaného vlastnictví. Podnikatelský plán je ukončen přílohou částí (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 45 - 47, Beránek 2004: 117 - 122, Beránek, Kotek 2003: 95 - 105, Fotr 1999: 204 -209, Srpová, Řehoř a kol. 2010: 60 - 66, Synek a kol. 1998: 33 - 37, Veber, Srpová a kol. 2008: 100 - 106).

2.3.4 FINANČNÍ PLÁN A ZDROJE FINANCOVÁNÍ PODNIKATELSKÉ ČINNOSTI

Jak už bylo zmíněno v předchozí kapitole, finanční plán tvoří důležitou část podnikatelského plánu. Finanční plán transformuje části podnikatelského plánu do číselné podoby a tím ukazuje reálnost podnikatelského záměru z ekonomického hlediska. Je založen především na projekci vývoje příjmů, nákladů a zisku/ ztráty, které vychází z projekce prodeje, dále na projekci vývoje peněžních toků (cash flow) a na projekci majetkové a finanční struktury. Dalšími součástmi finančního plánu je analýza bodu zvratu (tj. zjistit minimální množství produkce, při kterém se budou náklady a tržby rovnat, to zajistí firmě, že nebude ve ztrátě) a finanční analýza pomocí poměrových ukazatelů (ukazatele rentability, likvidity, aktivity a zadluženosti) (Srpová, Řehoř a kol. 2010: 65, Synek a kol. 1998: 36). Sedláček přirovnává finanční analýzu k diagnóze podnikového organismu. Stejně jako v medicíně je třeba stanovit diagnózu a pak navrhnout způsob léčení. Finanční analýza umožňuje odhadovat působení ekonomických i neekonomických faktorů a i jejich budoucí vývoj. Dále Sedláček upozorňuje na to, že při provádění finanční analýzy je třeba brát v potaz „podmínku aplikovatelnosti (používají se metody adekvátní praktickým možnostem a podmínkám podniku), efektivnosti (vynaložené náklady na zpracování by neměly přesáhnout očekávané výnosy plynoucí z využití výsledků) a účelnosti (je realizována k předem vymezenému cíli)“ (Sedláček 2011: 4). Pokud se jedná o investiční projekty, tak jejich hodnocení ve finančním plánu prováděno pomocí doby návratnosti, čisté současné hodnoty a vnitřního výnosového procenta (Synek a kol. 1998: 36).

Finance pro založení podniku a s tím spojených výdajů je možné získat z vlastních zdrojů nebo zdrojů cizích (např. leasing, půjčky, bankovní úvěry). Další možností je získání finanční podpory v rámci projektů EU nebo státu (Bednářová, Škodová Parmová 2010: 43). V následujícím schématu je uveden zakladatelský rozpočet a jeho zdroje financování.

Schéma 1: Zakladatelský rozpočet – rozpočet startovacího kapitálu

Strana potřeb finančních prostředků	Strana zdrojů financování
Založení firmy	Vlastní finanční prostředky podnikatele, resp. společníků
Pořízení dlouhodobého majetku	Cizí zdroje úvěry, půjčky, leasing apod.
Pořízení oběžného majetku	
Zahájení podnikatelské činnosti	

Zdroj: Bednářová, Škodová Parmová 2010: 44

Další hledisko, podle kterého je možno členit finanční zdroje, je časové, kde limitní dobou je jeden rok. Podle toho členíme finanční zdroje na krátkodobé a dlouhodobé. Podnikatel by měl dlouhodobý majetek financovat ze zdrojů dlouhodobých a oběžný majetek ze zdrojů krátkodobých, aby byla sladěna životnost majetku a jejich zdrojů financování. Vlastní zdroje jsou zdroji dlouhodobými. Cizí zdroje se splatností nad jeden rok jsou zdroji dlouhodobými (např. dlouhodobé bankovní úvěry). Cizí zdroje se splatností do jednoho roku jsou řazeny mezi finanční zdroje krátkodobé (Veber, Srpová a kol. 2008: 106).

2.4 CESTOVNÍ RUCH

V současné době cestovní ruch představuje jedno z nejprogresivnějších odvětví světové ekonomiky. Jeho příjmy jsou vyšší než příjmy z naftového a automobilového průmyslu a vytváří nejvíce pracovních míst (Stříbrná 2005: 7). Cestovní ruch a cestování mají dlouhou historii a jsou spjata s počátky civilizace. První výpravy vedly po souši i po vodě, pak vzduchem a nakonec vesmírným prostorem. Důvody pro tyto výpravy byly obchodní (obchodní stezky), vojenskopolitické (dobyvatelská válečná tažení), náboženské (misijní činnost), poznávací (přírodovědecké expedice), sportovní (zdolávání velehor) nebo jen čistě prestižní (první člověk ve vesmíru, první přistání na Měsíci apod.). K neznámějším postavám počátků cestování patří neodmyslitelně Marco Polo a Kryštof Kolumbus (Foret, Foretová 2001: 13). Cestovní ruch v dnešním pojetí začal vznikat v 19. století. Úzce souvisí s cestováním a pro něj byly vytvořeny podmínky až v polovině předminulého století. Těmito podmínkami jsou podmínky ekonomické, sociální, technické a technologické a politické. Nejprve byly tyto

podmínky vytvořeny v průmyslových zemích západní Evropy a odtud se cestovní ruch v nejmodernějším slova smyslu rozšiřoval na celý kontinent a do zámoří (Parmová, Parmová 2003: 5). S novodobým rozvojem cestovního ruchu a jeho hromadným organizováním je spojeno jméno Angličana Thomase Cooka. Ten roku 1841 založil první a dodnes fungující cestovní kancelář (Foret, Foretová 2001: 13).

Z předešlého odstavce je patrné, že kořeny cestovního ruchu sahají až k počátkům lidstva, a to, že jeho význam stále roste. Možná právě proto neexistuje pro cestovní ruch jednotná charakteristika a definice. Oriška popisuje cestovní ruch jako soubor činností zaměřených na uspokojování potřeb souvisejících s cestou a pobytem osob mimo místo trvalého bydliště, zpravidla ve volném čase, za účelem zotavení, poznání, společenského kontaktu, kulturního a sportovního vyžití, lázeňského léčení a pracovních cest. Dodává, že značnou část těchto potřeb lze uspokojit i mimo rámec cestovního ruchu, ale právě účast na něm představuje vyšší stupeň jejich uspokojení (Oriška 1999: 5).

Cestovní ruch lze také charakterizovat jako nadřazený pojem pro „dočasné opuštění obvyklého prostředí s jistotou návratu na místo výjezdu, protože bez této jistoty by nikdo nemohl tuto cestu začít“ (Fuchs a kol. 2008: 691). Parmová a Parmová tuto charakteristiku cestovního ruchu dále rozvádějí jako „celkový pobyt mimo stálé bydliště, který slouží především k odpočinku, návštěvě přírodních krás, kulturních památek, sportu nebo jiných požitků a s tím spojené cestování. Tato zkrácená definice ze zákona o cestovním ruchu je dokladem, že člověk – subjekt cestovního ruchu – mění zcela dobrovolně a převážně pro své potěšení svůj pobyt a navštěvuje objekty cestovního ruchu mimo své obvyklé bydliště“ (Parmová, Parmová 2003: 6).

Susan Horner a John Swarbrooke upozorňují, že definice cestovního ruchu mívají několik složek. Obecně je cestovní ruch definován jako krátkodobý přesun lidí na místa jiná, než jsou místa jejich obvyklého pobytu, za účelem pro ně příjemných činností. Tato ač jednoduchá definice není plně výstižná. Nezahrnuje například oblast služebních cest, kde hlavním smyslem cestování je práce a ne zábava. Ani neurčuje, jak daleko člověk musí cestovat nebo kolik nocí musí strávit mimo domov, abychom jej mohli považovat za turistu (Horner, Swarbrooke 2003: 53 - 54).

Kvůli množství rozlišných definic cestovního ruchu si Světová organizace cestovního ruchu (WTO – World Tourism Organization, dnes UNWTO) kladla za cíl sjednotit názory na vymezení předmětu cestovního ruchu z hlediska statistiky, a tak v roce 1991 v kanadském městě Ottawa zorganizovala konferenci o statistice cestovního ruchu (Hesková a kol. 2006:11). Podle definice UNWTO je cestovní ruch (turismus) „činnost osoby cestující na přechodnou dobu do místa mimo její běžné životní prostředí (mimo místo bydliště), a to na dobu kratší, než je stanoveno, přičemž hlavní účel její cesty je jiný než vykonávání výdělečné činnosti v navštíveném místě“ (Petruš 2007: 28). Stanovenou dobou je v mezinárodním cestovním ruchu chápán jeden rok, v domácím cestovním ruchu šest měsíců. Definice UNWTO vylučuje z cestovního ruchu cestování v rámci místa trvalého bydliště, pravidelné cesty do zahraničí, dočasné přestěhování se za prací a dlouhodobou migraci (Hesková a kol. 2006: 11).

Zjednodušeně je pojem cestovní ruch specifikován v kombinaci s pojmem cestování i v české verzi evropské normy EN 13809:2003, která má status české technické normy. Pod cestováním a cestovním ruchem se rozumí „činnost lidí, kteří cestují na místa mimo své běžné prostředí, anebo zde pobývají za účelem zábavy, pracovní nebo z jiných důvodů“ (Hesková a kol. 2006: 11). Je třeba také říci, že cestovní ruch patří do sektoru služeb. Jeho právní úprava je zakotvena v Zákoně č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu, z června 1999 (Škodová Parmová 2007: 8).

Pro pochopení cestovního ruchu je dobré také uvést postřeh Christophera Coopera, že „Cestovní ruch vždy zahrnuje cestování, ale ne každé cestování je cestovním ruchem. Cestovní ruch zahrnuje rekreaci, ale ne každá rekreace je cestovním ruchem. Cestovní ruch se uskutečňuje ve volném čase, ale ne celý volný čas je věnován cestovnímu ruchu“ (Hrabánková, Hájek 2002: 10).

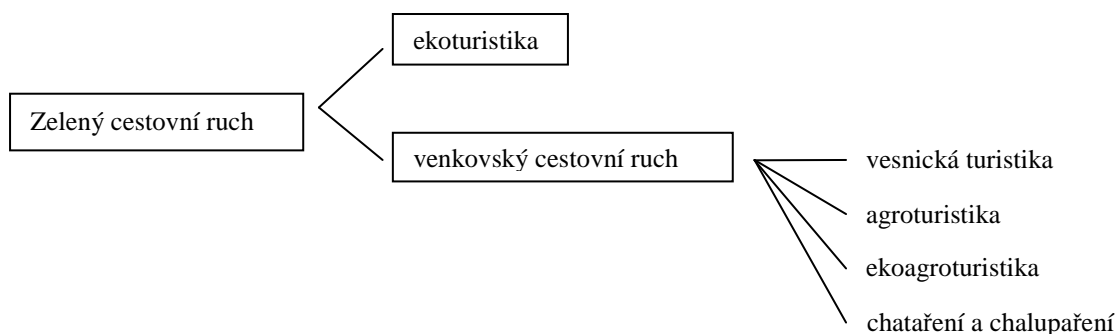
Podle řady marketingových výzkumů je způsob cestování a trávení dovolené stále více otázkou prestiže a ukázkou životního stylu. Na významu bude proto nabývat nezaměnitelnost, odlišnost a výjimečnost. Stále více lidí vyhledává nové zkušenosti, zážitky a jedinečný prožitek. Směřují „ke kořenům“, přírodě a dědictví jednotlivých národů a zemí. Jsou citliví na kvalitu životního prostředí a čistotu a mají rádi změnu. Právě pro ně může být zajímavou formou cestovního ruchu venkovská turistika (Burian 1999: 8 – 9).

2.5 VENKOVSKÝ CESTOVNÍ RUCH (VENKOVSKÁ TURISTIKA)

V současné době se prosazuje řada dalších forem cestovního ruchu. Ty spojují šetrnost vůči cílovým místům cestovního ruchu, ohleduplnost k přírodě, životnímu prostředí, kulturnímu a historickému bohatství a také ohleduplnost ve vztazích mezi lidmi. Tyto formy cestovního ruchu jsou zahrnuty do tzv. „zeleného cestovního ruchu“. (Škodová Parmová 2007: 28). Kristiane Klemm ho označuje jako společensky šetrný cestovní ruch a cestovní ruch ohleduplný k ochraně životního prostředí. Může být označován také jako harmonický, rozumný nebo přizpůsobivý, ale v podstatě se jedná o různé pojmy stejného významu. Cíl je také vždy stejný a to, že nabídka cestovního ruchu a poptávka po něm se musí stejnou měrou změnit tak, aby příroda, jako důležitý základní kapitál turistického rozvoje, nebyla zničena, zůstala zachována kultura cílového regionu, došlo k sociálnímu a ekonomickému zlepšení kvality života turistických míst, ale současně musí stále nabídka a poptávka po cestovním ruchu odpovídat požadavkům návštěvníků (Haldrich a kol. 1998: 79).

Z níže uvedeného schématu 2 je patrné, že venkovský cestovní ruch je řazen do oblasti zeleného cestovního ruchu a agroturistika patří mezi aktivity venkovské turistiky.

Schéma 2: Rozdělení „zeleného“ cestovního ruchu

Zdroj: Pourová 2002: 43

2.5.1 CHARAKTERISTIKA A FORMY „ZELENÉHO“ CESTOVNÍHO RUCHU

Ekoturistikou je chápán cestovní ruch zaměřený na poznávání přírody a orientovaný hlavně na poznávání „přírodních rezervací, národních parků, chráněných krajinných oblastí tak, aby nebyly cestovním ruchem narušovány. Vyznačuje se vysokou mírou odpovědnosti a ohleduplnosti návštěvníků vůči přírodě a její ochraně. Významné jsou i její výchovné aspekty“ (Škodová Parmová 2007: 28). Proto se rozvíjí hlavně

krajinářky a přírodně hodnotné oblasti s trasami pro jedno a vícedenní pobyty. Pro tuto turistiku je nejvhodnějším dopravním prostředkem kolo (Valášek 2003).

UNWTO rozdělila ekoturistiku do dvou hlavních kategorií. První je „*turistika založená na přírodě*“ (nature-based tourism). Tento termín se používá pro takovou formu turistiky, při které je hlavní motivací turistů „*pozorování a obdivování přírody*“. Druhou kategorií je „*ekoagroturistika*“, která je definována jako turistika založená na přírodě, ale zároveň v sobě zahrnuje prvky vzdělávací a interpretační (Bauersfeld 2003).

Venkovský cestovní ruch (často označovaný též jako venkovská turistika) je cestovní ruch, který lze jednoduše charakterizovat jako cestovní ruch odehrávající se na venkově (Moravec a kol. 2007: 17). Rozvíjí se mimo oblast rekreačních a turistických center a mimo oblast městského osídlení. „Zahrnuje rekreační pobyty ve vesnickém osídlení i mimo něj (chatových lokalitách, samotách i v malých městečkách). Převážně je však vázán na venkovské osídlení spjaté se zemědělstvím a životem na venkově. Zahrnuje tedy všechny činnosti účastníka cestovního ruchu v prostředí venkova. Venkovský cestovní ruch má celou řadu podob, z nichž nejtypičtěji jsou vesnická turistika, agroturistika, ekoagroturistika a chataření a chalupaření“ (Škodová Parmová 2007: 28). Další možnou podobou venkovského cestovního ruchu je dobrodružný cestovní ruch a kulturní cestovní ruch. Škodová Parmová rovněž uvádí jako nový produkt venkovské turistiky tzv. stezky dědictví (Škodová Parmová 2007: 31).

Vesnická turistika je formou cestovního ruchu, jehož aktivity jsou bezprostředně spjaty s přírodou, krajinou a venkovským prostředím. Představuje soubor přírodních a kulturních atraktivit jako je sport, kultura, řemesla, školy v přírodě a další speciální nabídka služeb (Valášek 2003). K ubytování jsou využívány komerční ubytovací zařízení, rekreační chalupy a také ubytování v soukromí (Škodová Parmová 2007: 28). Pourová vidí také zvláštnost vesnické turistiky v decentralizaci ubytovacích zařízení, což umožňuje rozmělnit četnost turistů, a tak eliminovat negativní dopady, které sebou nese „organizovaná turistika“. Před masovými aktivitami dává vesnická turistika přednost individuálním aktivitám (Pourová 2002: 44).

S vesnickým osídlením je stejně jako vesnická turistika spojená také **agroturistika**. Agroturistika je specifickým produktem venkovské turistiky a jedná se o „cestovní ruch bezprostředně vázaný na zemědělskou farmu“ (Stříbrná 2005: 11). Je představována

souhrnem ubytovacích, stravovacích a ostatních služeb, činnostmi na farmě i v jejím okolí a možnostmi zážitků, které zemědělský subjekt poskytuje (prodává) návštěvníkům za účelem rekreace a odpočinku (Škodová Parmová 2007: 31). Agroturistika je provozována „podnikateli v zemědělské výrobě a slouží jim jako hlavní nebo další finanční zdroj k udržení nebo rozšíření hlavního podnikatelského programu, tj. výroby zemědělských produktů (rostlinných nebo živočišných)“ (Vaněček 1997: 26). Rozdíl mezi vesnickou turistikou a agroturistikou je především patrný v ubytování, rekreačních aktivitách i charakteru života v období rekreačního pobytu na vesnici. Tato odlišnost je především vidět u agroturistiky na rodinné farmě, jejímž podstatným znakem je spolužití s farmářskou rodinou (Škodová Parmová 2007: 31). Pokud se jedná o turistiku na ekologicky hospodařících farmách, hovoří se o **ekoagroturistice** (Valášek 2003).

Na význam agroturistiky a ekoturistiky upozorňoval i bývalý ministr pro místní rozvoj Radko Martínek. Ten uvedl ve článku pro časopis COT business, že agro a ekoturistika představují ideální možnost pro ekonomické i sociální oživení českého venkova (Martínek 2006).

Agroturistika a vesnická turistika nejsou zcela novým jevem. Zájem o rekreaci na venkově se objevil již v 19. století jako reakce na stres a na špínu rodících se průmyslových měst a aglomerací (Stříbrná 2005: 7). Pobyty na venkově, hlavně u zemědělských rodin, a formou letních bytů byly důležitou součástí předválečného cestovního ruchu České republiky a rovněž vztahů mezi městem a vesnicí. Tyto původní vazby mezi městem a venkovem byly zpřetrhány po druhé světové válce, především v období kolektivizace. Touha lidí z měst po přírodě, venkovském prostředí a pobytu na venkově nabývala zcela odlišné podoby. Rozvinulo se **chataření a chalupaření** (Pourová 2002: 47 – 48). Hlavními důvody rozmachu chataření a chalupaření byly omezené možnosti vycestovat do zahraničí, podniková rekreace nemohla všechny zájemce plně uspokojit, v České republice bylo k dispozici mnoho volných chalup, došlo k vyčleňování půdy na výstavbu individuálních chat v chatových koloniích, nízká až symbolická cena půdy na výstavbu chat a v neposlední řadě vlastnictví rekreačního objektu bylo i prestižní otázkou životní úrovně (Škodová Parmová 2007: 33).

Ohleduplný vztah k přírodě je přirozenou prioritou venkovského cestovního ruchu. Bez této priority by tento produkt cestovního ruchu ztrácel svou atraktivitu a neměl by

dostatečnou konkurenceschopnost. V souvislosti se stále více diskutovanou otázkou trvalé udržitelnosti rozvoje cestovního ruchu má venkovská turistika jedinečnou šanci obstát v konkurenci s ostatními produkty cestovního ruchu. Produkt, který venkovská turistika nabízí, souvisí s ochranou přírody, přírodních zdrojů a krajinotvorbou. Ve výsledné nabídce tohoto produktu se prolíná ekonomický, sociální i ekologický rozměr. Na produktu venkovské turistiky je tedy nejlépe vidět souvztažnost jednotlivých prvků udržitelného rozvoje cestovního ruchu. Návštěvník i hostitel se navzájem obohacují o ekonomické, společenské a ekologické hodnoty, aniž by jeden či druhý ztrácel identitu. Zároveň probíhá i určitý výchovný proces vštěpování úcty k ochraně životního prostředí (Stříbrná 2005: 11). Tuto úctu k ochraně životního prostředí by měl svým hostům vštěpovat poskytovatel venkovského cestovního ruchu, protože „čistě“ přírody bude díky stálému růstu obyvatel a hospodářskému rozvoji nedostatek (Hinterholzer 2011: 73). Právě v úctě k přírodě a jejím zdrojům spočívá bohatství a konkurenceschopnost venkovského cestovního ruchu.

2.5.2 AGROTURISTIKA

2.5.2.1 AGROTURISTIKA NA RODINNÉ FARMĚ

Provozovatel

Provozovatelem je podnikatel v zemědělské výrobě, definovaný jako „fyzická osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního předpisu (§ 2, odst. 2, písm. c) zákona č. 513/1991 Sb. – obchodní zákoník“ (Vaněček 1997: 26).

Ubytování

V rámci vesnické turistiky a agroturistiky mají ubytovací služby různé formy. V případě vesnické turistiky uvádí Stříbrná a kol., že se jedná o ubytování v soukromí nebo ubytování v hromadných ubytovacích zařízeních. V agroturistice se však většinou přiklání k podobě ubytování v soukromí (Stříbrná 1996: 3). Ubytování v soukromí je poskytováno „v zemědělské usedlosti (na rodinné farmě) nebo v rekreačních objektech ve vlastnictví nebo užívání zemědělského podnikatele (chaty, sruby, chalupy, rekreační domky). Jde o decentralizované ubytování turistů v takřka rodinném prostředí s dalšími atributy, které může nabídnout jen zemědělská nebo vesnická usedlost. Maximální ubytovací kapacita činí 25 lůžek. Limitování ubytovací kapacity

je nezbytným předpokladem pro zvýraznění specifik agroturistiky na rodinné farmě“ (Škodová Parmová 2007: 35).

Tato forma ubytování je živností volnou a při jejím provozování není třeba prokazovat odbornou způsobilost. Minimální standard ubytovacího zařízení je obdobný jako při ubytování v soukromí (Škodová Parmová 2007: 35). V rámci ubytování v soukromí stanovuje Stříbrná a kol. všeobecné požadavky na ubytování, základní hygienické požadavky a požadavky na stravovací zařízení (Stříbrná a kol. 1996: 6 – 9).

Stravování

Stravování je zabezpečeno buď jako společné stravování s pronajímateli, nebo je zřízena pro ubytované samostatná kuchyň (Stříbrná a kol. 1996: 6 – 9). V oblasti stravování je široký prostor pro odbyt vlastních výpěstků (výrobků), v podobě surovin (brambory, maso, mléko, zelenina, ovoce ap.) nebo polotovarů. Hosté si mohou vařit sami nebo se stravovat v restauracích (Vaněček 1997: 27).

Při poskytování kompletní stravovací služby se jedná o živnost koncesovanou, kde je její provozování třeba prokazovat odbornou způsobilostí, Proto se nedoporučuje poskytovat hostům farmy kompletní stravovací služby (nad více než 10 hlavních jídel za den). Tím se však nevylučuje občasné pohoštění resp. pozvání ke společnému stolu k ochutnání místních specialit apod. (Vaněček 1997: 27). Poskytování max. 10 hlavních jídel denně je posuzováno jako živnost volná (bez prokazování odborné způsobilosti). Dalším důvodem pro vyloučení stravovacích služeb je i jejich časová náročnost a pracovní zaneprázdnění ve vztahu k hospodyně (farmářce), která má své další povinnosti v hospodářství (Škodová Parmová 2007: 35).

Zázemí farmy

Specifičnost agroturistiky na rodinné farmě spočívá také v tom, že turista se může volně pohybovat v provozním prostředí zemědělského podnikatele. Se vším se může seznámit – především s domácími a hospodářskými zvířaty (kočky, psi, krávy, prasata, ovce, kozy, drůbež aj.) a hospodářskými objekty a nemovitostmi (stáje, chlévy, stodoly, zemědělské stroje a nářadí apod.) (Škodová Parmová 2007: 36).

Doprovodné programy agroturistiky

Mezi doprovodné programy agroturistiky patří stravování (strava a obyčeje spjaté s vesnicí a zemědělstvím), zemědělské činnosti, projížďky na koních, lov zvěře a rybaření, houbaření, sběr lesních plodin či letní sporty (Stříbrná 2005: 29).

2.5.2.2 VÝZNAM A NEGATIVA AGROTURISTIKY

Agroturistika má význam pro zemědělské podnikatelské subjekty, pro obce, pro regiony i stát, zároveň má i svá negativa. Následující uvedené příklady jsou brány dle Dagmar Škodové Parmové (Škodová Parmová 2007: 38 – 41).

Agroturistika jako doplňková činnost k hlavní zemědělské výrobě má pro **zemědělce význam** hlavně v tom, že je doplňkovým zdrojem příjmů. Podnikatelské subjekty mohou výhodněji zpeněžit vlastní výrobky, ubytovací kapacity i technologické procesy a prostředí farmy. Mohou také vytvářet podmínky pro hospodaření i na méně výnosných či ohrožených zemědělských farmách či podnicích, a samozřejmě přispívat ke zvýšení celkového standardu zemědělských domácností (provozování agroturistiky vyžaduje určitý stupeň vybavenosti zemědělské usedlosti) aj. Agroturistika má i široký dopad **na obce**, a to tím, že využívá stávající bytový fond, zvyšuje úroveň vybavenosti obcí (jako předpoklad pro rozvoj agroturistik), zvyšuje příjmy obyvatel i obce, vytváří podmínky pro vznik pracovních příležitostí, oživuje a udržuje folklór, tradice, gastronomické zvyklosti a řemeslnou výrobu, využívá přírodního, kulturního a historického potenciálu apod.

Agroturistika má zprostředkovatelský **účinek na regiony i stát** jako celek tím, že se stává významnou mimoprodukční funkcí zemědělství a alternativou řešení některých jeho problémů, snižuje nezaměstnanost a vytváří pracovní příležitosti v zemědělství, stabilizuje osídlení venkova a pomáhá ho udržovat, rozptyluje cestovní ruch do větších územích celků, zahraniční návštěvnost zvyšuje exportní aktivity státu aj.

Agroturistika má však i své **negativní aspekty**. Může nastat situace, kdy se vztah mezi cestovním ruchem a zemědělstvím může stát vztahem konkurenčním. Týká se to především konkurence v rozložení a využívání pracovních sil – zemědělství pracovníci (hlavní sezóna cestovního ruchu je v podstatě shodná s hlavní sezónou v zemědělství (žně apod.) a konkurence z hlediska umístění volného kapitálu (investovat do rozvoje zemědělství nebo agroturistiky?). Mezi **negativní dopady** agroturistiky může patřit

např. přetěžování žen – farmářek, možný negativní dopad na životní prostředí (poškozené polní cesty, vyrušování stád zvířete, odpadky apod.), stres pro místní obyvatelstvo v podobě příliš velké návštěvnosti a nepřizpůsobení se, úbytek půdy v důsledku výstavby ubytovacích zařízení apod.

Jak je vidět agroturistika má svůj význam, ale nese sebou i negativa. Přesto věřím, že pozitiva převažují nad negativy.

2.5.3 MARKETING V CESTOVNÍM RUCHU

Celé odvětví cestovního ruchu je odvětvím s velmi rychlými změnami a marketing sehrává v současnosti velkou úlohu v procesu přizpůsobování se těmto změnám (Pourová 2002: 89). Také agroturistika v rámci svého úspěšného rozvoje vyžaduje využívání marketingu na úrovni obce, regionu, státu (Škodová Parmová 2007: 42).

Pro marketing neexistuje jednotná definice či charakteristika. Již v roce 1776 velmi stručně a výstižně definoval radikální myslitel Adam Smith marketingovou koncepci managementu ve svém pojednání *Zkoumání povahy a příčin bohatství národů*. Při zkoumání obchodního systému dospěl k závěru, že: „Spotřeba je hlavním důvodem proč vyrábět; výrobce by měl výrobě věnovat pozornost pouze do té míry, které je zapotřebí pro uspokojení spotřebitele. Tato zásada je natolik zřejmá, že by bylo absurdní pokoušet se ji dokázat“. Toto tvrzení je i dnes po více než dvou stoletích stále platné a představuje marketingovou koncepci managementu. Dle Coopera a Lane lze koncepci marketingového managementu v současné době definovat tak, že marketingový management je efektivním procesem identifikování, předvídání a uspokojování potřeb zákazníků. (Cooper & Lane 1999: 16)

V roce 1985 uvedla Americká marketingová organizace (AMA) charakteristiku marketingu, v níž říká, že „marketing je funkcí organizace a souborem procesů k vytváření, sdělování a poskytování hodnoty zákazníkům a k rozvíjení vztahů se zákazníky takovým způsobem, aby z nich měla prospěch firma a držitelé jejích akcií. K marketingu managementu dochází tehdy, jestliže alespoň jedna strana potenciální obchodní směny přemýšlí o prostředcích, jak dosáhnout žádaných reakcí dalších stran. Chápeme marketing management jako umění a vědu výběru cílových trhů a získávání, udržování si, rozšiřování počtu zákazníků vytvářením, poskytováním a sdělováním lepší hodnoty pro zákazníka“ (Kotler, Keller 2007: 43).

Sociální definice poukazují na roli marketingu ve společnosti. Jedna z nich říká, že úlohou marketingu je „poskytovat vyšší životní standard“. Kotler a Keller definují marketing jako společenský a řídicí proces, kterým jednotlivci a skupiny získávají to, co potřebují a chtějí, prostřednictvím tvorby nabídky a směny hodnotových produktů a služeb s ostatními. Často se objevuje také manažerská definice, která marketing charakterizuje jako „umění prodeje výrobků“ (Kotler, Keller 2007: 44).

V oblasti cestovního ruchu je důležitý marketing služeb. Od výrobků se služby odlišují svými vlastnostmi – nehmotnost, neoddělitelnost, různorodost, dočasnost (netrvanlivost) a neexistence vlastnictví (Horner, Swarbrooke 2003: 39) Také agroturistika v rámci svého úspěšného rozvoje využívá marketingu. Tvorba a následná realizace marketingové koncepce agroturistiky a jejích doprovodných programů musí vycházet ze spolupráce podnikatelských subjektů, orgánů státní i místní samosprávy a všech ostatních zainteresovaných subjektů, a to i včetně samotných obyvatel obce a regionu. Předpokladem úspěchu agroturistického podnikání je dobře zpracovaný podnikatelský projekt, jehož součástí by měl být marketingový plán. Při jeho tvorbě je třeba vycházet z marketingové koncepce a strategie. Marketingová strategie by měla obsahovat průzkum trhu, analýzu možností farmy, stanovení marketingových cílů, zpracování marketingového plánu, provedení marketingových opatření a kontrolu. Pochopení marketingové strategie a ztotožnění se s její podstatou a nástroji tvoří základní podmínku úspěchu agroturistického podnikání (Škodová Parmová 2007: 42-44).

Na důležitost odlišnosti marketingové koncepce od koncepce konkurence poukazuje i Kotler, který říká, že neexistuje jediná marketingová cesta k bohatství a nestačí dělat většinu věcí o něco lépe než konkurenti. Michal Porter z Harvardu je toho názoru, že podnik vlastně žádnou strategii nemá, vykonává-li stejné činnosti jako jeho konkurenti, jen o něco lépe. Podnik, jehož strategie se výrazně liší od strategií konkurentů, je podle Portera považován za podnik se silnou strategií (Kotler 2002: 23). Porter vychází z předpokladu, že konkurence je jádrem úspěchu či neúspěchu firmy. Neboť je to právě konkurence, která rozhoduje o vhodnosti činností podniku, které mohou přispět k jeho výkonnosti. Proto je nezbytné, aby podnik, pokud chce uspět na trhu, jasně definoval svou konkurenční strategii (Kapoun 2010: 71).

Marketing cestovního ruchu, potažmo agroturistiky, je důležitou součástí úspěšnosti podniku pohybujícího se v oblasti cestovního ruchu. Správně zvolený marketing může nejen přispět k vlastnímu úspěchu podniku, ale jak Swarbrooke a další uvádějí, také k rozvoji trvale udržitelného cestovního ruchu a sehrát životně důležitou roli pro trvale udržitelnou budoucnost venkovských oblastí (Hroner, Swarbrooke 2003: 403).

Na závěr lze uvést citát Ilise Benuna. Ten podhaluje tajemství marketingu a v podstatě i celého podnikání, pokud říká: „Když se mu věnujete, funguje“ (efektMarketing.cz 2011).

3 REGION ČESKOKRUMLOVSKA

Region Českokrumlovská leží v Jihočeském kraji. Pro účely diplomové práce je charakterizován jako správní obvod obce s rozšířenou působností Český Krumlov (dále jen SO ORP Český Krumlov).

Po ukončení činnosti okresních úřadů k 31. prosinci 2002 jejich pravomoc a správa přešly z části na krajský úřad a z části na obce s rozšířenou působností a na obce s pověřeným obecním úřadem, a to s účinností od 1. 1. 2003 (Faltová-Leitmanová 2004: 7). K tomuto datu zahájilo v České republice svou činnost 205 obcí s rozšířenou působností. Tyto obce byly definovány na základě Zákona č. 314/2002 Sb. (Zákon o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností) a vyhláškou Ministerstva vnitra č. 388/2002 (Vyhláška o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností). „V Jihočeském kraji byla uvedená změna územně administrativního členění spojena s ukončením činnosti okresních úřadů ve městech České Budějovice, Český Krumlov, Jindřichův Hradec, Písek, Prachatice, Strakonice a Tábor. Zároveň se 17 obcí (měst) stalo obcemi s rozšířenou působností, jejichž městské úřady zabezpečují agendy pro všechny obce, které náleží do jejich správního obvodu. Obcemi s rozšířenou působností se v Jihočeském kraji staly: Blatná, České Budějovice, Český Krumlov, Dačice, Jindřichův Hradec, Kaplice, Milevsko, Písek, Prachatice, Soběslav, Strakonice, Tábor, Trhové Sviny, Třeboň, Týn nad Vltavou, Vimperk a Vodňany“ (ČSÚ 2011b).

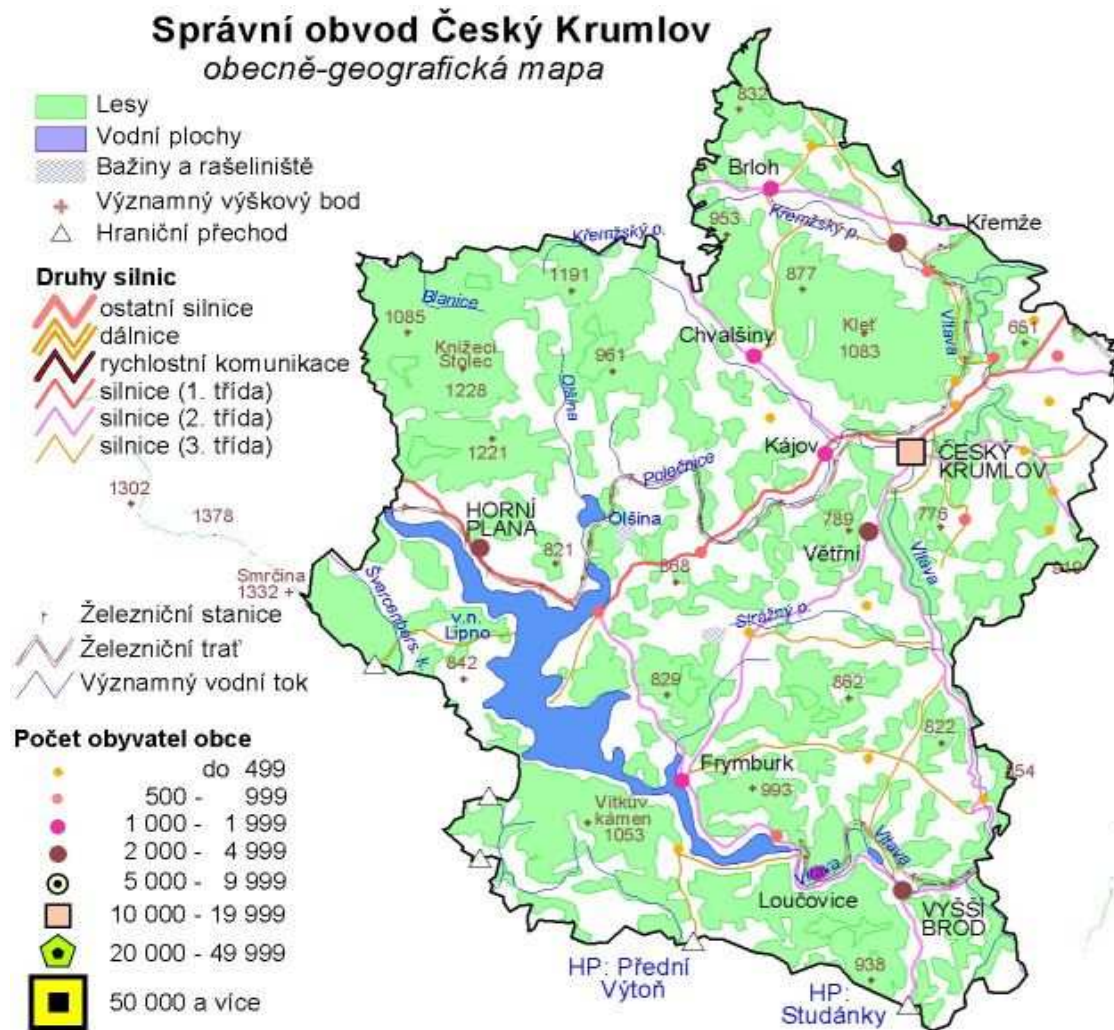
3.1 SO ORP ČESKÝ KRUMLOV

SO ORP Český Krumlov je typickým příhraničním regionem. Leží v nejjižnější části České republiky a jeho jihozápadní, jižní a jihovýchodní hranice je tvořena státní hranicí s Rakouskem v délce 80 km. Na severu a severovýchodě sousedí s okresem České Budějovice a na severozápadu s okresem Prachatice. Jeho plochu pokrývá z jihozápadu a jihu Šumava, která se svažuje do Českobudějovické pánve. Protéká jí řeka Vltava, na jejímž horním toku byla vystavěna největší údolní nádrž v České republice, Lipno s vodní elektrárnou (ČSÚ 2011a, ČSÚ 2011c).

Jeho rozlohu tvoří 1 130 km², díky kterým patří mezi největší obvod v Jihočeském kraji a třetím největším v České republice. Na Českokrumlovsku žije necelých 41 tis. obyvatel v 31 obcích. Počtem 36 obyvatel na km² je druhým nejméně

zaldněným v kraji a čtvrtým v České republice. To ovlivnila především skutečnost, že se jedná o typický pohraniční obvod s neosídlenými oblastmi při státní hranici a že na jedné pětině jeho rozlohy byl vytvořen vojenský újezd Boletice (ČSÚ 2011a).

Mapa 1: Obecně-geografická mapa SO ORP Český Krumlov

Zdroj: ČSÚ 2011d

SO ORP Český Krumlov je správně členěn na 46 obcí, které se skládají z 6 měst, 3 městysů a 37 vsí. Po zrušení okresních úřadů je členěn na dva obvody obce s rozšířenou působností, a to město Český Krumlov a Kaplice, a na obce s pověřeným obecním úřadem Horní Planá a Vyšší Brod (viz příloha 1).

3.2 VYMEZENÍ VENKOVA

Při jakýchkoliv analýzách venkovského cestovního ruchu je důležité vymezení venkova. Tato problematika je však docela složitá, protože není definována přesná hranice mezi venkovem a městem. V poslední době se v České republice zvyšují aktivity, které se snaží o „jasnější vymezení venkova jako specifického fenoménu v sídelní soustavě, který vyžaduje specifické formy podpory“ (Perlín 2009).

V současné době neexistuje jednotná definice pojmu venkov. Jedinou všeobecně respektovanou mezinárodní definicí je vymezení dle OECD. To je založeno na kritériu hustoty zalidnění. Dle této metodiky jsou venkovské oblasti definovány na dvou úrovních. „**Na úrovni lokální** (tj. obce) je venkov definován jakožto sídlo s hustotou menší než 150 obyvatel/km². **Na úrovni regionální** pak definice vymezuje regiony převážně venkovské, kde více než 50 % obyvatel regionu žije ve venkovských obcích, významně venkovské, kde ve venkovských obcích žije 15 – 50 % obyvatel regionu, a výrazně městské, kde ve venkovských obcích žije méně než 15 % regionu. Tato definice však nebere v úvahu obyvatelstvo žijící v hustě osídlených venkovských oblastech a je někdy obtížně aplikovatelná s ohledem na místní (národní) specifika. Je proto užívána spíše jako nástroj mezinárodního srovnání“ (ČSÚ 2011f). Tuto metodiku využívá také Eurostat.

V České republice je podle Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), městem obec, která má alespoň 3 000 obyvatel, pokud tak na návrh obce stanoví předseda Poslanecké sněmovny po vyjádření vlády. Je však mnoho měst, které mají nižší počet obyvatel, ale status města získala již v minulosti. Zákon také definuje pojem městys a obce s tímto statutem nelze jednoznačně zařadit do městské nebo venkovské kategorie (ČSÚ 2011f).

V České republice je dále rozvoj venkova zakotven ve strategickém dokumentu Národní strategický plán rozvoje venkova (NSPRV) České republiky na období 2007 – 2013 a realizuje se pomocí programového dokumentu Program rozvoje venkova ČR na období 2007 – 2013. NSPRV vychází z legislativy EU a také ze zákonů ČR. Je určující pro celé území ČR a pro vymezení venkova je zde využita metodika OECD. Dokument také zmiňuje pojem venkovské obce, za které pokládá obce s méně než 2 000 obyvateli a další nespecifikované pojetí. Program rozvoje venkova ČR pro

kvalifikaci regionů používá metodiku OECD a dále pracuje s vymezením venkovského prostoru ČR na příměstský, mezilehlý a odlehlý (dle MMR). Vymezení venkova není jednoznačně vymezeno ani ve Strategii regionálního rozvoje ČR, která vychází ze Strategie hospodářského růstu ČR jako základního vládního dokumentu na období 2007 – 2013. Také Program rozvoje venkova pouze konstatuje současnou neexistenci jednoznačně přijatého vymezení venkovského prostoru (ČSÚ 2011f).

Z výše uvedeného textu vyplývá, že problematika stanovení venkovského prostoru je složitá. V diplomové práci je třeba určit, zda oblast, do které je situován podnikatelský záměr je venkovským prostorem. Pro to je využita publikace ČSÚ „Vymezení venkova“, která v příloze 2 „Přehled obcí v Jihočeském kraji se zařazením do městského a venkovského prostoru“ určuje, která oblast je venkovským prostorem a která prostorem městským. V této práci je podnikatelský záměr agroturistické farmy umístěn do SO ORP Český Krumlov, konkrétně do oblasti obce Věžovate Pláně, která dle výše uvedené publikace spadá do venkovského prostoru (viz příloha 2).

4 ANALÝZA SOUČASNÝCH I HISTORICKÝCH UKAZATELŮ CESTOVNÍHO RUCHU V REGIONU

V této kapitole jsou popsány předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu v SO ORP Český Krumlov, a to především s důrazem na venkovský cestovní ruch. Jedná se především o předpoklady přírodní, kulturní, ale také o regionální gastronomii. Všechny tyto předpoklady jsou důležité pro rozvoj cestovního ruchu všeobecně, ale v následujícím textu je vidět, že region Českokrumlovsko má vhodné předpoklady přímo pro rozvoj venkovského cestovního ruchu.

4.1 PŘEDPOKLADY PRO ROZVOJ VENKOVSKÉHO CESTOVNÍHO RUCHU V REGIONU

4.1.1 INFRASTRUKTURA A ZEMĚDĚLSTVÍ

Jedním z důležitých faktorů pro rozvoj cestovního ruchu je infrastruktura. Na území SO ORP Český Krumlov se nachází dva významné hraniční přechody s Rakouskem (Dolní Dvořiště a Studánky). Dále další přechody, které nejsou otevřeny celoročně nebo jsou omezeny na pěší a cyklisty (Přední Výtoň, Zadní Zvonková). Regionem prochází mezinárodní silnice E55. Celková délka silniční sítě se blíží k 700 m. Na území regionu se také nacházejí dvě železniční tratě České Budějovice – Černý Kříž – Volary a České Budějovice – Horní Dvořiště. Pro cestovní ruch je také důležitá trať Rybník – Lipno nad Vltavou (ČSÚ 2011a).

Region Českokrumlovsko je regionem průmyslově zemědělským. V zemědělství převažuje především pěstování obilovin, píce a brambor. Jsou zde také vhodné podmínky pro chování skotu (ČSÚ 2012). Region je charakteristický velkým výskytem lesů. Jeho plochu tvoří ze 48 % lesy, z 21 % trvalé travní porosty a zemědělská půda představuje pouze třetinu území (ČSÚ 2011a). Průmysl se v regionu soustřeďuje především do měst. Rozhodující je průmysl papíru a celulózy (Papírny, a.s., Větrní), strojírenství (Jihostroj, a.s., Velešín) a stavebnictví. Z nerostného bohatství je zde těžena tuha, granulit a v menší míře také rašelina (Český Krumlov 2012a).

4.1.2 PŘÍRODNÍ PŘEDPOKLADY

Hlavním motivem pro uskutečňování venkovského cestovního ruchu je příroda. Region Českokrumlovsko je z hlediska přírodních podmínek velice pestrým, ať už se jedná

o územní členitost, geologickou stavbu, klima nebo bohatství flóry a fauny (ČSÚ 2011c). Celý region patří do provincie Česká vysočina, která zde má jednu subprovincii – Šumavskou. Tato subprovincie zasahuje do regionu pouze jednou oblastí, a to Šumavskou hornatinou. Šumavská hornatina se zde skládá ze čtyř dílčích celků – Šumavy, Šumavského podhůří, Novohradských hor a Novohradského podhůří. Na jihozápadě u hranic regionu leží Šumava a jedná se o zalesněnou horskou krajinu nad Lipnem s nadmořskými výškami 750 – 1330 m. Ve středu regionu na severozápadě se rozkládá Šumavské podhůří v podobě zalesněné hornatiny s nadmořskými výškami 600 – 1100 m. Novohradské hory se rozprostírají na jihovýchodě regionu a jedná se o zalesněnou kopcovitou krajinu s výškami 800 – 1070 m. Na severozápadě regionu je umístěno Novohradské podhůří ve formě zvlněné krajiny lesů, polí, luk a vodních toků s výškami 500 – 800 m (Trasovnik.cz 2008). Průměrná nadmořská výška regionu činí 690 m (ČSÚ 2011c).

Pro podnebí Jihočeského kraje (tedy i regionu Českokrumlovská) je určující poloha v mírném klimatickém pásu střední Evropy. Dílčí celky Šumavské hornatiny - Šumava, Šumavské podhůří, Novohradské hory a Novohradské podhůří (hlavně na Českokrumlovsku a Prachaticku) jsou začleněny do mírně chladného regionu s průměrnou teplotou vzduchu 5 – 6 °C a úhrnem atmosférických srážek v průměru 700 – 800 mm (Faltová-Leitmanová 2004: 9).

Region je bohatý na množství vodních toků a na mnohých místech jsou zmokřená území s rašeliništi. Téměř celý region spadá do povodí Labe a úmoří Severního moře, pouze jižní část pod Lipnem patří do povodí Dunaje a úmoří Černého moře (Trasovnik.cz 2008). Určujícím tokem je řeka Vltava, která tvoří přirozenou osu jižní poloviny Čech. Pramení na Šumavě pod Černou horou ve výšce 1 172 m a je nejdelší českou řekou. V regionu Českokrumlovská její délka činí 144 km (Český Krumlov 2012b). Vytváří tady obří zákrut, kdy řeka Vltava teče ze Šumavy k jihovýchodu a pod Vyším Brodem se stáčí k severu. Podél toku Vltavy pod Lipenskou přehradou lze vidět kulturní a historické perly. Jedná se například o klášter ve Vyším Brodě, hrad Rožmberk postavený ve 13. století rodem Vítkovců a samozřejmě o samotné město Český Krumlov, kterým řeka protéká. Dále po proudu se nachází klášter Zlatá Koruna a zřícenina hradu Dívčí kámen (Český Krumlov 2012c).

Tok řeky Vltavy obklopuje krásná příroda, do které jsou zasazeny historické a kulturní památky, a právě díky tomuto vytváří řeka skvělé podmínky pro vodáckou turistiku.

Jak už bylo výše uvedeno, převážná část Českokrumlovska náleží do povodí řeky Vltavy, pouze malé území na jihu a jihozápadě patří k povodí Dunaje. V letech 1952 - 1956 byla na ní vybudována přehradní nádrž Lipno, která je 44 km dlouhá a někde až 15 km široká. Díky této přehradní nádrži se Lipno a jeho okolí stalo vyhledávaným střediskem letní i zimní rekreace. Dalším významným tokem regionu je řeka Malše nacházející se na východní části území. Řeka sbírá vody z Novohradských hor (Český Krumlov 2012a). Na řece je vybudována přehradní nádrž Římov a jejím úkolem je především zásobování pitnou vodou (Trasovnik.cz 2008).

Rybníků se na území Českokrumlovska nenalézá příliš mnoho. Největším z nich je rybník Olšina (133 ha), který je nejvýše položeným rybníkem v České republice (731 m nad mořem). V regionu se nacházejí spíše přehradní nádrže (viz výše).

Českokrumlovský region patří mezi jednu z posledních rozlehlejších oblastí ve střední Evropě, kde se zatím ve větší míře neprojevily negativní důsledky civilizace. Novohradské hory a Šumava patří k tzv. „Zelené střeše Evropy“, tzn. k území s mimořádně uchovanými přírodními a krajinnými hodnotami. O zdravé krajině svědčí také existence řady chráněných území (Český Krumlov 2012a). Na jihozápadě regionu leží NP a CHKO Šumava, kam patří hřeben Šumavy. Jedná se o studenou oblast vysokých hor s rašeliništi, pramennými oblastmi, hlubokými lesy a pralesovitými porosty, s pozůstatky pevninského zalednění a největším umělým jezerem, Lipenskou přehradou. Na jihovýchodě se rozkládá přírodní park Novohradské hory – krajiny hlubokých příhraničních lesů s rašeliništi a kamennými vrcholky. Jižně od Vyššího Brodu navazuje na CHKO Šumava příhraniční park Vyšebrodsko. Severovýchodně od města Kaplice leží přírodní park Soběnovská vrchovina kolem vrcholu Kohouta. Na severozápad od města Kaplice se rozkládá přírodní park Poluška. Od severu zde zasahuje lesnatá CHKO Blanský les (Trasovnik.cz 2008) s nejvyšším vrcholem Klet (1 083 m). Na Kleti se nachází nejvýše položená astronomická observatoř v Čechách. Na observatoři se konají exkurze pro veřejnost i školy (ČSÚ 2011a). Na území regionu leží také nejstarší chráněné území v České republice s vysokou přírodovědnou hodnotou. Jedná se o nepřístupný Žofínský prales, založený roku 1838 (Trasovnik 2008).

Českokrumlovský region je rozmanitě členitý. Nacházejí se zde pásma hor a lesů, řeky i vodní plochy. Díky zachovalé a krásné přírodě jsou v regionu vhodné přírodní podmínky pro rozvoj cestovního ruchu (potažmo venkovského cestovního ruchu). Svou polohou na rozhraní tří zemí (Čech, Rakouska a Bavorska) je předurčen k rozvoji pěší turistiky i cykloturistiky na mezinárodních trasách. Pro možnost letních sportů, jako je plachtění, plavání apod., ale i sportů zimních (bruslení), nebo jen pro možnost rekreace a oddechu je vyhledávaná přehradní nádrž Lipno. V blízkosti nádrže se nachází lyžařské středisko Kramolín nabízející vhodné podmínky pro sjezdové lyžování, ale i běžecké trasy s vyhlídkou na krásy Šumavy. Příroda a historické a kulturní stavby nacházející se kolem toku řeky Vltavy jsou jako stvořené pro vodáckou turistiku. A těchto podmínek je v letní sezóně hojně využíváno. Z hlediska přírodních předpokladů je Českokrumlovský region předurčen k rozvoji venkovského cestovního ruchu.

4.1.3 KULTURNÍ PŘEDPOKLADY

Příroda je silným motivem pro rozvoj venkovského cestovního ruchu. Ale jak vyplývá již ze zjištěných výsledků mé bakalářské práce (Čížková 2009), dalším motivem je také poznávání života na venkově, jeho obyvatel, folklóru, řemesel a kulturních památek.

O bohaté historii regionu vypovídá množství hradů, zámků, tvrzí, kostelů, pravěkých hradišť, pohřebišť a mohyl. Ústřední kulturní památkou je samotné renesanční město Český Krumlov založené ve 13. století rodem Vítkovců (předchůdci Rožmberků). Město je urbanistickým a architektonickým skvostem ležící na řece Vltavě, které největšího rozkvětu dosáhlo za vlády rodu Rožmberků. Pro svou architektonickou a kulturní hodnotu je od roku 1963 vyhlášeno městskou památkovou rezervací a od roku 1992 je zařazeno do Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO (Český Krumlov 2012d). Letos tedy Český Krumlov oslaví 20. výročí tohoto zapsání. Množství památek a skutečnost, že Český Krumlov nežije pouze velebením své minulosti, ale může se pochlubit i bohatým, pestrým, kulturním a společenským životem, napomohly k tomu, že město letos získalo prestižní ocenění „Zlaté jablko FIJET“, což je jakýsi Oskar pro turistickou destinaci. Toto ocenění představuje uznání úsilí při podpoře a zvyšování úrovně cestovního ruchu. Díky tomuto ocenění se město ocitne v centru pozornosti novinářů ze čtyř kontinentů (Kudy z nudy 2012).

Největší atraktivitou města je Státní hrad a zámek Český Krumlov založený ve 13. století, který patří svou architektonickou úrovní, kulturní tradicí a rozlohou mezi nejvýznamnější památky středoevropské oblasti. V zámku se mimo jiné nachází Maškarní sál, Hudební sál a nejstarší barokní divadlo v Evropě. Návštěvníky jsou také vyhledávané zámecké francouzské zahrady, ve kterých se nachází další světový unikát – otáčivé hlediště Český Krumlov. Otáčivé hlediště je často vyhledáváno díky neopakovatelné atmosféře zámecké zahrady a letohrádku Bellarie (Český Krumlov 2012e). Dalšími atraktivitami města je mnoho galerií (nejvýznamnější Egon Schiel Art Centrum), muzeí (Muzeum voskových figurín, Muzeum útrpného práva a v poslední době i oblíbené Museum Fotoateliér Seidel), a nelze opomenout ani kostel svatého Víta. Kulturní, urbanistická a historická atmosféra města je využívána i pro konání mnoha kulturních akcí jako jsou Slavnosti pětilisté růže či Mezinárodní hudební festival.

Českokrumlovský region nabízí ale také další kulturní památky, které stojí za navštívení. Patří mezi ně například Státní hrad Rožmberk nad Vltavou založený v polovině 13. století rodem Vítkovců. Hrad je spojen s pověstí Bílé paní Perchty z Rožmberka, která se zde má zjevovat. V průběhu letních měsíců se v prostorách hradu odehrávají večerní kostýmové prohlídky. Letos a v příštím roce se návštěvníci mohou těšit na zcela nové prohlídky s názvem „Rožmberské nebe“ (Hrad Rožmberk 2012). V Českokrumlovsku se nacházejí také zříceniny hradů, jako je například Dívčí Kámen, Vítkův Kámen, hrádek Louzek, hrad Velešín, hrad a klášter Kuklov či hrádek Pořešín (Trasovník 2008).

Region byl spjatý s katolickou vírou, a díky tomu je bohatý i na sakrální památky, jako jsou například gotické kláštery ve Vyšším Brodě (cisterciáci) a Zlaté Koruně, mariánské poutní místo Kájov u Českého Krumlova, kostel svatého Víta v Českém Krumlově, kostel svatého Jana Nepomuckého nazývaný Místem smíření (ve Zvonkově), který byl po roce 1990 obnoven za pomoci Čechů, Rakušanů i Němců. Mezi poutní místa se řadí také Římov, kde se nachází Loretánská kaple se sochou panny Marie, kostel svatého Ducha. V okolí se také nachází 25 pašijových kaplí symbolizujících křížovou cestu. Tuto křížovou cestu procházejí křesťané každou květnou neděli před Velikonocemi.

Mezi technické památky lze zařadit Lipenskou přehradu, zbytky Schwarzenberského plavebního kanálu z 18. stol., který spojoval vody Vltavy a Dunaje (muzeum v Chvalšínách), nebo zbytky první koněspřežní železnice na evropském kontinentě

České Budějovice – Linec (muzeum v Bujanově). V regionu se nacházejí také rozhledny na Slabošovce a Kleti (Trasovník.cz 2008).

Českokrumlovský region je bohatý na kulturní, historické, sakrální i technické památky a záleží jen na návštěvnicích, kterou kategorii si zvolí.

4.1.4 REGIONÁLNÍ GASTRONOMIE A FOLKLÓR

V dnešní době nestačí k rozvoji cestovního ruchu pouze krásná příroda a kulturní památky. Návštěvník touží také po zážitcích. Jedním z takových zážitků je ochutnávka tradiční kuchyně. Už Magdalena Dobromila Rettigová píše v předmluvě třetího vydání své Domácí kuchařky: „Rozličně připravená potrava s chutí se zažije a k duchu jde a domácí spokojenosti i život déle zachová“ (Rettigová 1986: 43). Lze říci, že toto poselství platí i v dnešních dobách a lidé přesyceni fast foody ocení a vyhledávají zážitek z tradiční kuchyně.

Česká kuchyně je tvořena vzácnou směsicí tradic, kultury a krajových odlišností, které se navzájem dotvářely. Tradičně je s ní spojováno naše národní jídlo vepřo-knedlo-zelo, ale i další jídla jako svíčková na smetaně s knedlíkem a brusinkami, guláš, bramboráky, polévky či různé sladkovodní ryby. Ze sladkých jídel jsou to švestkové knedlíky, kynuté buchty, lívance a klasické kulaté koláče (Souček 2006). Národní kuchyni obohacují i jednotlivé regiony.

Region Jižních Čech byl krajem chudým a při přípravě jídle se vycházelo z toho, co bylo lidem snadno dostupné (brambory, obilniny, luštěniny a zelí). Region ovlivňovalo i sousedství Rakouska a Bavorska. Vzhledem k velkému množství rybníků nechyběly na stolech Jihočechů ryby. Vyhlášený je Třeboňský kapr a další ryby (lín, sumec) smažené i pečené. Charakteristickým pokrmem tohoto kraje je polévka, jihočeská kulajda, která se postupně rozšířila do celé republiky. Dalším typickým jídlem je bramborák neboli jihočeská „cmunda“ – „omeleta“ ze syrových brambor, ochucená majoránkou a česnekem, smažená na oleji / sádle. Přípravuje se, buď jako hlavní jídlo například se zelím či uzeným masem, anebo jako příloha. Známostou přílohou jsou také bosáky (též „drbáky“) neboli bramborové knedlíky uvařené z poloviny syrových a poloviny vařených brambor. Jinou názvoslovnou variantou je, že těmto knedlíkům se říká „chlupaté“ a bosáky jsou připraveny pouze z brambor syrových. Do dalších krajů se také z jižních Čech rozšířila hlavička neboli velikonoční nádivka, ve které by neměly

chybět nasekané mladé kopřivy. Ze sladkých jídel lze vyzdvihnout lívance s rozvařenými borůvkami, kynuté buchty s povídky nebo typickou borůvkovou omáčku (tzv. borůvkový žahour nebo též „jihočeský žahour“) podávanou s kynutými knedlíky (Jižní Čechy 2009a, Souček 2006). Myslím, že u jihočeské kuchyně lze zcela uplatnit motto: „Bůh stvořil jídlo a ďábel kuchaře“.

K regionální gastronomii patří také pivo, a to jihočeské nesmí být opomenuto. V jižních Čechách se nachází osm fungujících pivovarů, Budějovický Budvar, Budějovický měšťansky pivovar, Eggenberg, Platan, Bohemia Regent, Nektar, Lipan a Zvíkov (Jižní Čechy 2009b). V Českokrumlovském regionu působí Pivovar Eggenberg, a.s., který v současnosti vyrábí sedm druhů piva (Eggenberg 2012a). Pivovar také nabízí prohlídky spolu s možností degustace zlatého moku. Exkurze jsou prováděny v českém, německém a anglickém jazyce (Eggenberg 2012b).

Atraktivnost Českokrumlovska také zvyšuje folklór a tradiční řemesla, které úzce souvisí s lidovou kulturou a napomáhají uchovávat tradice a tradiční prvky lidové kultury (Kesner a kol. 2008: 34). Mezi tradiční řemesla v regionu patří především hrnčířství. Folklórem jsou označeny určité projevy lidové kultury, které se zachovávají na určitém území po předcích (Kesner a kol. 2008: 35). V regionu jsou vyhledávanými akcemi například tradiční jihočeský masopust (Doudleby, Hořice na Šumavě), adventní trhy či Slavnosti pětileté růže v Českém Krumlově. Osobitým folklórem Českokrumlovska byla voroplavba.

4.2 ROZVOJ VENKOVSKÉHO CESTOVNÍHO RUCHU

4.2.1 HISTORICKÉ SOUVISLOSTI

V řadě vyspělých zemí Evropy je agroturistika rozvíjena již dlouhou dobu. Přináší majitelům rodinných farem vedlejší zdroj příjmů a často takto podporuje jejich podnikatelskou stabilitu a prosperitu a zároveň dokáže „nabudit“ ostatní odvětví národního hospodářství, respektive vyvolat ekonomické oživení celých regionů. V České republice se agroturistika nevyvíjí obdobně, jak je tomu v zahraničí. Příčiny lze najít v odlišném historickém vývoji českého zemědělství a venkova v posledních desetiletích (Pourová 2002: 58).

Z historie je známo, že pobyty na venkově, především u zemědělských rodin a formou letních bytů, byly důležitou součástí předválečného cestovního ruchu v České republice. Zájem letních hostů vycházel většinou z možnosti prožít s rodinou určitý čas uprostřed přírody, stravovat se z produktů vyrobených přímo na místě a žít i trochu skrovněji. Pro hostitele tvořil tento příjem doplněk k jeho hospodářské činnosti a byl velmi vítaným, neboť přicházel v období před sklizní, kdy byl vždy nedostatek volných finančních prostředků (MMR 2008).

Po druhé světové válce byly vazby mezi venkovem a městem zpřetrhány a venkovská turistika ve své pravé formě zaniká na dlouhou dobu. Začíná se však rozvíjet český fenomén chataření a chalupaření (Moravec a kol. 2007: 23), které se v 60. a 70. letech 20. století stává jakousi vzpourou – snahou o seberealizaci i zajištění soukromí. Chata se může stát nenápadnou, a přitom připomínkou vlastní práce ve společnosti, kde se na větší majetek hledí s podezřením. Možnosti seberealizace v profesním životě jsou značně problematické a lze je nahradit o to intenzivněji prožívaným seberealizačním kutilstvím, zahrádkářstvím apod. Díky panelové výstavbě a stísněným bytům ve městech lidé touží i po soukromí, které jim chata nebo chalupa může poskytnout (Duffková 2006). Chataření a chalupaření však nemá žádnou vazbu na typické zemědělské prostředí a venkovská turistika se ve své pravé podobě nerozvíjí.

Hlavní důvod pro nerozvinutí agroturistiky, tak jako v ostatních evropských zemích, tkví však v 50. letech, kdy zde totiž proběhla kolektivizace, zakládání družstev a státních statků, což vedlo k likvidaci rodinných farem vhodných pro agroturistiku. Když se tedy v 70. letech začala venkovská turistika a agroturistika rozvíjet v jiných státech Evropy, zemědělci u nás se nemohli zúčastnit (Moravec a kol. 2007: 24). K rozvoji agroturistiky může dojít až po roce 1989.

4.2.2 SOUČASNOST

Díky neexistenci tradice venkovského cestovního ruchu nemají lidé s touto formou cestovního ruchu mnoho zkušeností. Navíc má mnoho lidí na venkově příbuzné nebo tam vlastní chatu či chalupu (Moravec a kol. 2007: 24). V posledních letech se však postoj k venkovskému cestovnímu ruchu začíná měnit.

Tato změna je zapříčiněna především dvěma faktory. Po roce 1989 venkov prochází výraznými změnami. Dochází k restrukturalizaci zemědělské výroby doprovázené

transformací zemědělských podniků a omezováním zemědělské prvovýroby. Díky tomuto dochází k snížení zaměstnanosti v zemědělství. Bylo nutné hledat alternativní nástroje k zachování prosperity zemědělství, udržení vesnického osídlení a vytvoření pracovních příležitostí. Jedním z těchto nástrojů je rozvoj venkovské turistiky a jejího produktu, agroturistiky. Druhým faktorem rozvoje venkovského cestovního ruchu je celosvětový trend „ekologizace společnosti“ – návratu k přírodě (Parmová Škodová 2007: 6). Lidé přesycení přetechnizovaným světem, shonem, hlukem a světly velkoměst si chtějí na pár dní odpočinout a vrátit se ke svým kořenům.

Dle výzkumu Ministerstva pro místní rozvoj „Moje agroturistika“ má česká krajina pro rozvoj venkovského cestovního ruchu všechny předpoklady: jednotlivé regiony se od sebe liší přírodním i kulturně-historickým vývojem, jsou protkány hustou sítí kulturních památek, ke kterým jsou vybudovány přístupové komunikace, mají zachovalou venkovskou architekturu a pomocí působení nových podnikatelských subjektů může být vytvářen systém služeb a atrakcí obnovením místních tradic (MMR 2008). Venkovský cestovní ruch se zde však rozvíjí pomaleji. Jak vyplynulo i z mé bakalářské práce (Čížková 2009), příčinou je nejen politická situace, ale také nedostatek spolupráce všech zainteresovaných subjektů – orgánů státní správy, podnikatelů, rezidentů a ostatních poskytovatelů služeb. Dalším problémem je nedostatek informací pro podnikatele, perspektivní návštěvníky i rezidenty. Lidé mají většinou nedostatečnou nebo zkreslenou představu o venkovském cestovním ruchu. Díky neexistenci jeho tradice v rámci aktivního cestovního ruchu se sběrem dat nezabývá Český statistický úřad a podobně ani ostatní organizace (např. Svaz venkovské turistiky či CzechTourism). Tato absence informací vede k obtížím v podnikání.

S tímto stavem se však snaží bojovat různá sdružení podporující venkovský cestovní ruch, a to pomocí přednášek, exkurzí, školení a vzdělávání pracovníků v cestovním ruchu. Mezi nejznámější sdružení patří Svaz venkovské turistiky, Evropské centrum pro eko agro turistiku ECAT CZ, Česká centrála cestovního ruchu CzechTourism, Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR (SOCR ČR), Mendelova zemědělská a lesnická univerzita Brno, Kempy a chatové osady ČR či Klub českých turistů.

Metodickým a koordinačním nástrojem pro všechny subjekty působící v oblasti cestovního ruchu je Ministerstvo pro místní rozvoj, které zastřešuje oblast cestovního

ruchu. V této oblasti je pro činnost ministerstva nezbytným nástrojem Koncepce státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2007 – 2013 (viz kapitola 5.2).

Lze tedy říci, že Česká republika má předpoklady pro venkovský cestovní ruch a v současnosti spolu s trendem návratu k přírodě dochází k jeho rozvoji.

4.2.3 VENKOVSKÝ CESTOVNÍ RUCH JAKO TREND CESTOVNÍHO RUCHU

V současné době lze pocítovat zvyšující se zájem zákazníků o zdravý životní styl a návrat k přírodě. V roce 2003 vydala Česká centrála cestovního ruchu CzechTourism článek o budoucích trendech ovlivňujících cestovní ruch (CzechTourism 2003). Mezi tyto trendy patří:

1. demografie,
2. zdraví,
3. vnímavost a vzdělání,
4. volný čas,
5. zkušenosti s cestováním,
6. životní styl,
7. informační technologie,
8. doprava,
9. udržitelný rozvoj,
10. jistota a bezpečí.

Trendy působí v mnoha případech společně a nelze tedy u každého z nich přesně stanovit přesný následek působení, přesto pro venkovský cestovní ruch jsou nejdůležitější trendy 2, 6 a 9.

Zdraví – Stále více bude narůstat uvědomování si významu zdraví. Jedním z důsledků bude také to, že turisté se budou stále častěji vyhýbat destinacím, které jsou chápány jako méně zdravé.

Životní styl – Životní styl v západní společnosti se bude pomalu měnit, což ovlivní pohled turistů na jejich osobní potřeby a chování. Chování ve volném čase bude spíše individualizované. Poroste poptávka spíše po menších ubytovacích jednotkách, jako jsou menší rodinné hotely či farmy. Poroste poptávka po druhých domovech. Stále více se bude projevat trend návratu k „jednoduchému“.

Udržitelný rozvoj – Nadále poroste uvědomování si významu ekologie. To způsobí v cestovním ruchu zvýšenou poptávku po destinacích, ve kterých bude hrát stále významnější roli příroda a populace. Stále silněji budou spojovány preference destinací s podporou místního obyvatelstva a jejich přívětivým postojem k rostoucímu počtu příjíždějících turistů.

Výše uvedené trendy se navzájem prolínají, přesto lze mezi nimi vidět postupnou změnu životního stylu. S tím souvisí trend návratu k přírodě a k „jednoduchému“ – což například znamená, že návštěvníci budou preferovat rodinný hotel či farmu před velkým hotelem. S tím také souvisí, že turisté začínají preferovat individualizované cestování před masovým. Objevuje se zde poznatek, že region se nebude moci dobře rozvíjet bez přívětivého postoje místního obyvatelstva k příjíždějícím návštěvníkům.

Obdobné závěry vyplývají rovněž ze studie Ministerstva pro místní rozvoj „Moje agroturistika“ (MMR 2008). Ta poukazuje na to, že masová turistika vyvolává u mnohých lidí touhu po individuální dovolené. Mnoho lidí touží po zdravém a nepoškozeném životním prostředí s možností být co nejbližší k přírodě. Všechny vrstvy obyvatelstva stále více vyhledávají dovolenou na venkovském dvoře, neboť jde o místa klidu, uprostřed přírody, a také s menší ekonomickou zátěží. S tímto souhlasí také Pourová, která uvádí, že agroturistika, jako jedna z forem venkovského cestovního ruchu, si získává stále větší oblibu. Nejde jenom o módní záležitost, ale také o vyjádření současného vztahu k přírodě a krajině (Pourová 2002: 119).

Rovněž mé terénní šetření v bakalářské práci (Čížková 2009) ukazuje rostoucí zájem o VCR. Kdy nadpoloviční většina respondentů měla zájem o účast na venkovském cestovním ruchu. Tento zájem je především vyvolán celosvětovým trendem návratu k přírodě. Lidé unaveni shonem a stresem velkoměst chtějí na venkově relaxovat, ochutnat tradiční kuchyni, poznávat okolí i historické a kulturní památky a navracet se ke svým kořenům.

4.3 UBYTOVÁNÍ VE VENKOVSKÉM CESTOVNÍM RUCHU

V celé oblasti venkovského cestovního ruchu se stále opakuje stejný problém – nedostatek informací. Prozatím neexistuje přehled o počtu podnikatelů ve venkovské turistice. Jsou pouze k dispozici údaje z různých svazů a nadací o počtu podnikatelů, zaregistrovaných v jejich svazu či nadaci. Jedná se například o Svaz

podnikatelů ČR v agroturistice, z turistické kanceláře „Dovolená na chatě“, z nadace ECEAT či programu ECONET. Dle výzkumu MMR v České republice existuje 221 adresných podnikatelů ve venkovské turistice. V České republice však dále působí 12 regionálních sdružení cestovního ruchu, v jejichž nabídce je i venkovská turistika, jejíž provozovatelé nejsou členy výše zmíněných programů (MMR 2008). Proto nelze přesně říci, kolik podnikatelů ve venkovském cestovním ruchu ve skutečnosti působí.

Stejná situace je i v oblasti ubytovacích zařízení. Bohužel statistický úřad ani jiné organizace působící v odvětví venkovského cestovního ruchu nevedou statistiky zabývající se přímo ubytovacími zařízeními ve VCR. Z tabulek ČSÚ je vidět, že v Jihočeském kraji se nachází 963 hromadných ubytovacích zařízení. Z toho 249 hromadných ubytovacích zařízení je ve SO ORP Český Krumlov. Porovnání s ostatními SO ORP Jihočeského kraje ukazuje, že téměř 26 % hromadných ubytovacích zařízení se nachází na území SO ORP Český Krumlov, což je z daleka nejvíc z ostatních SO ORP. Z 249 hromadných ubytovacích zařízení v SO ORP Český Krumlov jich 27 tvoří kempy, 24 chatové osady a turistické ubytovny a 55 ostatní ubytovací zařízení jinde nespécifikována. Kdyby tyto zařízení byly brány jako ubytovací zařízení pro venkovský cestovní ruch tvořily by necelých 43 % z hromadných ubytovacích zařízení SO ORP Český Krumlov (viz Příloha 3). Za rok 2010 navštívilo Jihočeský kraj 892 962 hostů. Z toho SO ORP Český Krumlov navštívilo 282 318 hostů, což je opět největší návštěvnost ze všech SO ORP Jihočeského kraje (téměř 32 %). Bohužel není již dále specifikována návštěvnost jednotlivých ubytovacích zařízení (viz Příloha 4).

Z výše uvedeného textu je vidět nedostatek informací o podnikatelích a ubytovacích zařízení působících v odvětví venkovského cestovního ruchu. Také z rozhovorů s pracovníky Jihočeské centrály cestovního ruchu vyplývá, že ani ta nerozlišuje ubytovací zařízení ve venkovském cestovním ruchu. Tento problém se snažila řešit v rámci projektu „Agroturistika v jižních Čechách“, kdy vydala v roce 2007 prospekt „Dovolená na venkově jižní Čechy“ (viz Příloha 5). V něm je uvedeno 36 ubytovacích zařízení poskytujících ubytování na venkově (Jižní Čechy 2007). Z těchto ubytovacích zařízení se na území SO ORP Český Krumlov nacházejí pouze 2, a to rodinná Farma Křížové pole a Penzion u Krumlova. Dále je zde Jezdecký klub NOWA, který však nenabízí vlastní ubytování. Na svých webových stránkách má však uvedeny 3 možná

ubytovací zařízení a v případě zájmu v nich i ubytování zprostředkuje. Z výše uvedeného je vidět, že ve SO ORP Český Krumlov se nenachází mnoho možností pro ubytování ve venkovské turistice. Více ubytovacích zařízení v rámci Jihočeského kraje nabízí SO ORP Strakonice (8), Jindřichův Hradec (7) a Prachaticko (5).

Dále byly kontaktovány místní akční skupiny (MAS) působící na území Jihočeského kraje, ale ani ty nevedou statistiky zaměřené přímo na ubytování ve venkovském cestovním ruchu. Obec Věžovaté Pláně se nachází na území MAS Pomalší o.p.s. Ta v rámci své „Pilotní strategie území Místní akční skupiny Pomalší o.p.s na období 2007 – 2013“ zpracovala „Možnosti ubytování, stravování a sportovního vyžití v obcích“ (viz Příloha 7). Tento dokument byl dle předsedy správní rady aktualizován v roce 2010. V dokumentu jsou uvedeny ubytovací a stravovací zařízení v dané obci či městě. Do venkovského cestovního ruchu mohou být zařazeny soukromé penziony (30 lůžek, Netřebice), Penzion J. Burda (6 lůžek, Střížov), ubytování Markvartice (20 lůžek, Zubčice) a ve Věžovaté Pláni se nachází Modrý penzion – Troják (15 lůžek), ubytování Mazák (10 lůžek), ubytování U lípy Gutwirth (nyní Apartmány CEDERIKA) (viz kapitola 6.4.4).

Další možností zjištění ubytovacích možností a nabídky zážitkových aktivit na venkově je projekt Prázdniny na venkově. Jádrem projektu budou webové stránky www.prazdinynavenkove.cz, na kterých uživatelé najdou ucelenou nabídku programů a aktivit zážitkové turistiky na českém a moravském venkově. Web bude spuštěn v dubnu tohoto roku (Redakce COT 2012). Tento web má pomáhat návštěvníkům venkova i poskytovatelům služeb ve venkovské turistice. Avšak stejně jako u předchozích možností záleží pouze na dobrovolnosti podnikatelů, zda se do tohoto projektu zapojí.

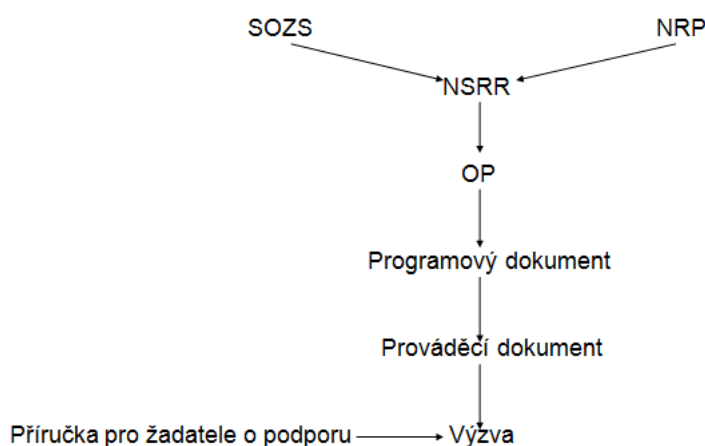
5 STÁTNÍ POLITIKA A POLITIKY EU PODPORUJÍCÍ ROZVOJ VENKOVSKÉHO CESTOVNÍHO RUCHU

Od vstupu České republiky do Evropské unie je rozvoj cestovního ruchu zakotven i v politikách EU. Jedná se o regionální politiku EU, nazývanou též politikou hospodářské a sociální soudržnosti (HSS), a dále jde o společnou zemědělskou politiku EU. Důležitým dokumentem pro rozvoj cestovního ruchu je také Koncepce státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2007 – 2013.

5.1 REGIONÁLNÍ POLITIKA EU (POLITIKA HSS)

Regionální politika EU (též Politika HSS) je odrazem principu solidarity uvnitř EU, kdy bohatší státy přispívají na rozvoj chudších států a regionů. Podporuje regiony v členských státech, které nedosahují 75 % průměru HDP EU na osobu a regiony se sociálními problémy a poškozeným životním prostředím (Euroskop.cz 2012).

Schéma 3: Zařazení OP do soustavy strategických dokumentů

Zdroj: Prokešová 2011

Realizace politiky HSS se řídí principem programování, to znamená, že projekty nejsou k financování vybírány nahodile, ale podle toho, zda odstraňují problémy identifikované v programových dokumentech. Mezi klíčové programové dokumenty politiky HSS patří **Strategické obecné zásady společenství (SOZS)**, **Národní rozvojový plán (NRP)** a **Národní strategický referenční rámec (NSRR)**. SOZS je nejvyšším strategickým dokumentem pro realizaci politiky HSS na evropské úrovni. NRP se pohybuje na úrovni všech členských států. Průnikem mezi SOZS a NRP je NSRR (viz schéma 3), který

vymezuje podobu realizace politiky HSS na území členského státu (Prokešová 2011). NSRR platí pro programovací období 2007 – 2013, je základním nástrojem regionální politiky a odpovídá za ni MMR. Zabezpečuje provázanost národní regionální politiky s regionální politikou EU. Vycházejí z ní regionálně zaměřené rozvojové programy financované z národních zdrojů nebo spolufinancované ze zdrojů EU (MMR 2012a).

Na základě NRP a alokovaných prostředků z EU si každá země stanovuje operační programy, které poté v konečném znění zapracuje do NSRR (Novacká 2010: 83). Pro programovací období 2007 – 2013 byly tři cíle regionální politiky – Konvergence, Regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost, Evropská územní spolupráce. Pod cíl 1 spadají tematické operační programy, pod cíl 2 operační programy pro Prahu a regionální operační programy a cíl 3 zastřešuje operační programy mezinárodní spolupráce, nadnárodní spolupráce a spolupráce přeshraniční (Novacká 2010: 99 – 90). Hlavním nástrojem regionální politiky EU jsou dva strukturální fondy (Evropský fond pro regionální rozvoj a Evropský sociální fond) a Fond soudržnosti neboli Kohezní fond (Euroskop.cz 2012a). Regionální politika věnuje zvláštní pozornost specifickým problémům rozvoje měst a venkovských oblastí (MMR 2012a).

5.2 KONCEPCE STÁTNÍ POLITIKY CESTOVNÍHO RUCHU ČR NA OBDOBÍ 2007-13

Dalším důležitým dokumentem pro oblast cestovního ruchu je **Koncepce státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2007 – 2013**. Jedná se o střednědobý strategický dokument, který vychází hlavně z rozvojových možností cestovního ruchu v ČR a je nezbytným nástrojem pro činnost MMR. Výchozím rámcem při formulování Koncepce byly významné strategické dokumenty týkající se cestovního ruchu v ČR, strategické dokumenty a doporučení EU, a to i ve vztahu využívání strukturálních fondů EU a dalších mezinárodních organizací. Cílem zpracování Koncepce je harmonizace koncepční činnosti v odvětví cestovního ruchu s programovacím obdobím Evropské unie a vytvoření strategického materiálu, který bude účinným nástrojem podpory udržitelného rozvoje cestovního ruchu v ČR a bude dostatečně reflektovat význam cestovního ruchu pro národní hospodářství České republiky (MMR 2007).

Hlavní strategické cíle Koncepce jsou vyjádřeny ve 4 prioritách:

- **Priorita 1:** Konkurenceschopnost národních a regionálních produktů cestovního ruchu

- **Priorita 2:** Rozšiřování a zkvalitnění infrastruktury a služeb cestovního ruchu
- **Priorita 3:** Marketing cestovního ruchu a rozvoj lidských zdrojů
- **Priorita 4:** Vytváření organizační struktury cestovního ruchu (MMR 2007)

Koncepce charakterizuje globální cíl politiky cestovního ruchu jako zvýšení ekonomické výkonnosti cestovního ruchu využitím a dalším rozvojem dostupného potenciálu a tím docílení zvýšení konkurenceschopnosti celého odvětví cestovního ruchu na národní i regionální úrovni při respektování zájmů ochrany přírody a krajiny a dalších složek životního prostředí (MMR 2007).

Jedním z nástrojů implementace Koncepce je **Národní program podpory cestovního ruchu**. Jeho hlavním cílem je vytvořit nástroj, který přispěje k rozvoji cestovního ruchu pro všechny. V roce 2011 byl realizován podprogram Cestování dostupné všem, který je realizován i v roce 2012 (MMR 2012b).

5.3 SPOLEČNÁ ZEMĚDĚLSKÁ POLITIKA (SZP)

V programovém období 2007 – 2013 nespadá již problematika rozvoje venkova do politiky HSS, ale je začleněna do Společné zemědělské politiky (Euroskop.cz 2012b).

5.3.1 PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Finančním nástrojem na podporu venkova spadajícím do SZP EU je Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD). Prostředky z EAFRD slouží ke zvýšení konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví, zlepšení životního prostředí a krajiny či kvality života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova. V ČR jsou z něj hrazeny projekty předložené do tzv. **Programu rozvoje venkova**, jehož řídicím orgánem je Ministerstvo zemědělství ČR a zprostředkujícím subjektem Státní zemědělský intervenční fond. Z hlavních strategických priorit EU vychází **Národní strategický plán rozvoje venkova 2007 – 2013** s důrazem na zvyšování ekonomického růstu, vytváření nových pracovních příležitostí a trvale udržitelný rozvoj. **Program rozvoje venkova** je programovým dokumentem pro čerpání prostředků z EAFRD v období 2007 – 2013. Program je tvořen čtyřmi osami:

- Osa I – Zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví
- Osa II – Zlepšování životního prostředí a krajiny

- Osa III – Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova
- Osa IV – LEADER (Euroskop.cz 2012c)

Pro každou osu stanovuje NSP rozvoje venkova strategické cíle (viz Příloha 7). Podpora venkovského cestovního ruchu je ukotvena v Ose III. Pro podnikatelský záměr určený v této diplomové práci odpovídá prioritá 1 (Podmínky růstu a kvalita života na venkově) osy III (viz kapitola 6.7.3). **Cílem priority III.1** je vytvořit pracovní místa a zajistit vyšší příjmovou úroveň obyvatel venkova rozvojem a diverzifikací aktivit na venkově a podporou venkovské turistiky. (Euroskop.cz 2012b). Podpora venkova je ukotvena i v ose IV (LEADER) v opatření 4 (Cestovní ruch). Pomoc při čerpání dotací z osy IV zabezpečují místní akční skupiny (viz kapitola 6.7.3.2).

5.3.2 DIVERZIFIKACE VE VENKOVSKÉM PROSTORU

V Programu rozvoje venkova na období 2007 – 2013 je značná pozornost věnována oblasti diverzifikace ve venkovském prostoru.

Pojem diverzifikace (rozdružňování) představuje strategii podnikání, která se snaží snižovat rizika tím, že nespolehá na jediný produkt, nýbrž rozděluje své aktivity do různých oblastí, svá aktiva do různých firem, měn a podobně. Diverzifikace se vyskytuje ve všech lidských činnostech – v zemědělství, průmyslu i službách. Diverzifikace úzce souvisí s postupnou proměnou ekonomických činností v zemědělství a na venkově. Stále více je zřejmé, že struktura zaměstnanosti na venkově se diverzifikuje v neprospěch klasického zemědělství (Součková 2009).

Ve venkovském prostoru došlo k výraznému snížení počtu pracovních míst a v současné době nevytváří téměř žádná pracovní místa. Sociální struktura venkova a sociální kapitál zemědělských podniků spolu s nemovitostmi vytváří významný potenciál pro diverzifikaci činností. Ve vhodných a turisticky zajímavých oblastech je nutné podporovat aktivity zaměřené na diverzifikaci venkovské ekonomiky rozvojem cestovního ruchu, a to zejména ve spojení s využitím přírodního a kulturního dědictví oblasti. Doposud není plně rozvinuta venkovská turistika a ani není využit potenciál zemědělských farem v oblasti agroturistiky (Hrabánková a kol. 2007: 175).

Podpora rozvoje diverzifikace (Program rozvoje venkova, osa III) nemá pouze ekonomický důvod pro zlepšení hospodářské situace na venkově, ale také očekává vliv těchto strukturálních změn na stabilitu osídlení a rozvoj na venkově. Diverzifikace by měla rozvinout ty činnosti, které nelze v řadě oblastí zabezpečit velkými podniky. Tento směr v rozvoji venkova znamená také možnost zaměstnání pro nezaměstnané v zemědělství. Předpokladem je využití zvýšené poptávky po službách, zvýšené péči o životní prostředí, zavedení výroby místních a regionálních produktů, výrobků z tradičních řemesel, ekoturistice, agroturistice a celkově po venkovské turistice (Hrabánková a kol. 2007: 175).

Agroturistika jako zdroj diverzifikace (rozšíření) činností na venkově je specifickou formou VCR (Škodová Parmová 2007). Vedle bezprostředního využívání přírody a krajiny je charakteristická přímým vztahem k zemědělským pracím či stavbám se zemědělskou funkcí. Je provozována podnikatelem v zemědělské prvovýrobě jako vedlejší doplňková činnost, která slouží k získání dodatečných finančních prostředků s tím, že zemědělská výroba by měla být dominantní. Tento způsob turismu by měl být šetrný k přírodě, umožňuje rozvoj českého venkova a pomáhá řešit nezaměstnanost v obcích (Součková 2009).

6 PODNIKATELSKÝ PLÁN AGROTURISTICKÉ FARMY

Pro komplexní posouzení reálnosti a životnosti podnikatelského záměru je třeba vypracovat podnikatelský plán, který je nezbytným dokumentem pro konkretizaci podnikatelského záměru. Hlavním účelem vypracování tohoto podnikatelského plánu je vybudování agroturistické farmy. Prostřednictvím tohoto dokumentu chce autorka konkretizovat záměr podnikatele a rozpracovat ho do realizovatelné podoby.

6.1 VÝCHOZÍ SITUACE

Nápad založení agroturistické farmy vznikl z potřeby zachování prosperity zemědělství, a to pomocí diverzifikace (rozšíření) zemědělských činností i na činnosti nezemědělské povahy a agroturistika je jedním zdrojem diverzifikace činností na venkově. Dalším podnětem k založení agroturistické farmy je stále sílící celosvětový trend „ekologizace společnosti“ – návratu k přírodě a svým kořenům.

Agroturistická farma bude vystavena na zelené louce. Výhodou podnikatele je, že vlastní pozemky (stavební parcelu, pole a louky) o celkové výměře 15 ha na úpatí vrchoviny Poluška, které byly po pozemkové reformě sjednoceny a nyní tvoří celek.

6.2 VŠEOBECNÝ POPIS

Obchodní firma: XY

Místo podnikání: Věžovatá Pláně

Právní forma: zemědělský podnikatel

Doplňková právní forma: fyzická osoba podnikající dle živnostenského zákona

Předmět podnikání: zemědělská výroba (rostlinná a živočišná výroba v plném rozsahu), chov zvířat a jejich výcvik, ubytovací služby, hostinská činnost, koupě zboží za účelem jeho dalšího prodeje, pronájem a půjčování věcí movitých, provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí

6.2.1 VIZE A CÍLE

Vize:

Agroturistická farma bude patřit k nejvyhledávanějším v dané oblasti cestovního ruchu.

Cíle:

- vybudovat ubytovací zařízení (25 lůžek v 5 podkrovních apartmánech) s restaurací (60 míst) a objektu pro ustájení hospodářských zvířat;
- v rámci cestovního ruchu poskytovat ubytovací a stravovací služby;
- ve stravovacích službách zhodnotit část vlastní produkce;
- komplexně propagovat nabízený produkt cestovního ruchu (vč. doprovodných programů);
- vybudovat dobré jméno agroturistické farmy.

6.2.2 KLÍČOVÉ OSOBNOSTI

Klíčovou osobností je zemědělský podnikatel XY, který z dané obce pochází a v jejím okolí vlastní zemědělskou půdu, louky a zmíněnou stavební parcelu. Jeho výhodou je dobrá znalost místního obyvatelstva, života na venkově a celkově místní kultury. Zemědělské pozemky patřily dříve jeho rodině, které jim byly vráceny po revoluci a podnikatel je poté zdědil. Od té doby na nich hospodaří. S pobyty na venkově se setkal již jako dítě, kdy k nim na statek v době prázdnin jezdili hosté na letní byt. Má praktické zkušenosti také z oblasti podnikání v zemědělství (prodej vlastní zemědělské produkce).

Další klíčovou osobností je jeho dcera (podnikatel ZY). Ta právě vystudovala Jihočeskou univerzitu, obor Obchodní podnikání – cestovní ruch. Během studia na střední škole a později na vysoké škole pracovala v průběhu léta v oblasti hotelnictví (recepce). Během posledních dvou let také pracovala jako účetní v nejmenované společnosti v Českých Budějovicích. Je vybavená i jazykově – němčina a angličtina, také díky roku strávenému v zahraničí.

Výhodou spojení těchto dvou osob je smíšení teoretických poznatků s praxí. Nelze ani opomenout, že se jedná o otce a dceru – tedy zůstane zachován rodinný ráz podniku, což k provozování agroturistických služeb patří.

6.2.3 ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

Agroturistická farma se bude skládat z ubytovacího, stravovacího a hospodářského úseku. Při rozjezdu bude mít farma 4 pracovníky, u kterých může docházet ke kumulování funkcí. Organizační struktura je jednoduchá, zahrnuje malý počet útvarů a zachycuje jednoduché závislosti mezi nimi (viz Příloha 8).

Majitelé budou mít v rukou řízení a samotné fungování farmy. V období rozjezdu bude mít hospodářský úsek na starosti podnikatel XY. Podnikatel ZY bude zajišťovat potřebnou administraci a ubytovací úsek. O stravovací úsek se bude starat manželka majitele s dalším pracovníkem. V případě potřeby dalších pracovních sil budou najímáni brigádníci.

6.2.4 ZAMĚSTNANECKÁ POLITIKA

Pracovníci budou většinou pocházet z řad rodiny. Případné získání dalších zaměstnanců bude probíhat ve vlastní režii prostřednictvím inzerátu na místním obecním úřadě, v místních periodikách nebo ústním podáním. Majitelé mají zájem o vytvoření pracovních příležitostí pro místní obyvatelstvo. Důraz bude kladen na zachování přátelského a rodinného rázu farmy, důvěru a loajalitu zaměstnanců.

6.3 SLUŽBY

6.3.1 UBYTOVACÍ SLUŽBY

Plánovaná kapacita ubytování je 25 lůžek v 5 podkrovních apartmánech. Apartmány budou přístupny ze vstupní schodišťové haly a umístěny v podkroví objektu. Jsou navrženy čtyři mezonetové apartmány s kapacitou 5 lůžek a jeden apartmán bez mezonetu. Apartmány budou obsahovat vstupní halu, koupelnu s klozetem a dva pokoje, z toho jeden na přespaní v mezonetu podkroví. Všechny apartmány budou standardně vybaveny, dostatečně prosvětleny a odvětrány. Ve vstupních halách apartmánů budou umístěny vestavěné šatní skříně. Pokoje budou vymalovány teplou barvou (nejspíše žlutou) a vybaveny lůžky, šatními skříněmi, stolky s křesílky a televizí. Hlavním materiálem bude dřevo a v oknech budou záclony. Hosté budou mít z oken pokojů nerušený výhled do údolí a na obec.

6.3.2 STRAVOVACÍ SLUŽBY

V přízemí navržené farmy je umístěna restaurace. Celý prostor odbytové části má půdorysový tvar písmene L. Stoly pro hosty budou řazeny kolem oken, stěny a parapetní zídky budou částečně obloženy dřevem. Kapacita restaurace bude 60 míst. Hygienické zázemí pro hosty restaurace je přístupné ze vstupní haly. V období při rozjezdu bude restaurace sloužit především pro stravování ubytovaných hostů. Při přípravě pokrmů je záměrem využít co nejvíce produktů z vlastní produkce a stravování co nejvíce přizpůsobovat místním zvykům (Vánoce, Velikonoce, masopust, pouť, posvícení, zabijačkové hody apod.).

Časem by chtěli majitelé restauraci zpřístupnit i dalším neubytovaným návštěvníkům. Restaurace by měla lákat návštěvníky především svou poctivou a tradiční kuchyní. V okolí farmy se nachází síť značených turistických cest a cyklostezek, proto především v letním období se bude snažit restaurace přilákat návštěvníky tohoto typu. V zimě se zaměří především na návštěvníky blízkého lyžařského areálu Kozí Pláň (vlek, večerní lyžování, upravená běžecká stopa). V obci se také nachází Modrý penzion, kde není možnost stravování. Restaurace se bude snažit přitáhnout i návštěvníky tohoto penzionu. Celoročně se bude snažit přilákat i místní návštěvníky, protože nejbližší restaurace se nachází ve městě Český Krumlov (14 km), Kaplice (11 km) nebo Velešín (10 km). Výhled z oken restaurace je do malebného údolí a obce.

6.3.3 DOPROVODNÉ PROGRAMY – NABÍDKA AKTIVIT PRO VOLNÝ ČAS

K uspokojení potřeb účastníků agroturistiky nestačí poskytovat pouze ubytovací a stravovací služby, ale i služby doplňkové. V tomto případě se jedná např. o zajištění parkování zdarma během celého pobytu hostů, informační služby hostům o farmě, kulturních a přírodních atraktivitách regionu, sportovním vyžití nebo i zajištění dopravy hostů na požadované místo či jejich vyzvednutí nebo odvezení na nádraží při příjezdu nebo odjezdu apod. K doplňkovým službám patří ale také různé doprovodné programy ke zpestření a lepšímu využití volného času hostů. Ty jim mají zpříjemnit a zatraktivnit pobyt na venkově a pomoci k dosažení očekávaných představ. Tyto programy kompletují celkový nabízený produkt cestovního ruchu a dávají mu určitou image.

Farma bude nabízet tyto doprovodné programy:

- Stravování – Nabídka pokrmů bude spjata se zemědělstvím (využití vlastní produkce pro přípravu pokrmů) a venkovem (přizpůsobení kuchyně místním vznikům), důraz bude kladen na tradiční kuchyni (viz kapitola 4.1.4).
- Zemědělské činnosti – Pokud budou mít hosté zájem, mohou se zapojit nebo jen podívat na senoseč, průběh žní, pasení hospodářských zvířat, úklid stájí a chlévů, sběru brambor apod.
- Projíždky na koních – Součástí výstavby farmy je také výstavba objektu pro ustájení hospodářských zvířat (masný skot a koně). Zde je počítáno s místem pro koně. Koně nebudou nakoupeni hned při rozjezdu agroturistické farmy, ale časem určitě. Koně budou využiti pro podnikání v agroturistice, aby zvýšili atraktivnost farmy pro potenciální návštěvníky.
- Houbaření a sběr lesních plodin – Zhruba 200 m západně od farmy se nacházejí lesy. Hosté mohou v lesích sbírat houby a lesní plodiny. Hostům bude umožněno na farmě nasbírané houby a plodiny konzervovat (sušení, zavaření, zmrazení), popř. je možné z nasbíraných plodin přichystat jídlo (smaženice, ovocné knedlíky atd.).
- Letní sporty – cykloturistika a pěší turistika (v blízkosti obce se nachází síť značených turistických cest a cyklostezek). Nedaleko (do 500 m) se nachází tenisový kurt s umělým travnatým povrchem (večerní osvětlení), volejbalové hřiště a koupaliště. V regionu je možné také navštívit přehradní nádrž Lipno (40 km) s širokou nabídkou letních i zimních sportů, je možné navštívit také nejvyšší horu Blanského lesa Klet' s rozhlednou, která je dostupná pěšky nebo lanovkou. Turisté mohou zavítat též do Rakouska přes nedaleký hraniční přechod Dolní Dvořiště, možnost i vodácké turistiky (Vltava).
- Zimní sporty - běžkování (běžecké trasy), lyžování (Lyžařský areál Kozí Pláň (do 600 m od farmy) – lyžařský vlek, večerní lyžování), v regionu je možné navštívit i větší lyžařský areál Kramolín (30 km) nebo přejet hranice a zalyžovat si v lyžařském areálu Hochficht (80 km) v Rakousku.

- Historie – Přímo v obci se nachází farní kostel svaté Anny. Avšak návštěvníci mohou navštívit i plno dalších historických i kulturních památek Českokrumlovska (viz kapitola 4.1.3), potažmo celých jižních Čech (např. Český Krumlov (UNESCO), Vyšší Brod, Zlatá Koruna, Rožmberk, Hluboká nad Vltavou, Holašovice (UNESCO) a mnoho dalších).
- Kultura a folklór - V obci se v létě koná tradiční pouť (Kostel sv. Anny, přelom července a srpna) s tradiční vesnickou pouťovou zábavou. Na podzim se v místní hospodě oslavuje posvícení, později je zde poslední leč a na sv. Mikuláše tradiční Mikulášská nadílka. V zimním období nechybí sezóna tanečních zábav. V období Velikonoc zůstal v obci zachován zvyk – „koledování“. Skupina místních dětí, do které by se mohly zapojit i děti hostů, na Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu obchází s řehtačkami jednotlivá stavení a u každého zpívají koledu. Poslední den (Bílá sobota) dostávají vajíčka a sladkosti.
- Ostatní doprovodné programy – Výše uvedenou kulturu a folklór lze využít i pro další doprovodné programy na farmě. Např. v zimě – výroba svíček, tradiční zabijačka; před Vánoci – výroba ozdob (ze slámy, papíru atd.), pečení cukroví apod.; na Velikonoce – pletení pomlázky, malování vajíček, koleda; na jaře – stavění máje, pálení čarodějnic; v létě – žně, senoseč, táboráky s pečením vuřtů; na podzim – pečení brambor v ohni, výroba a pouštění draků apod. Během všech období lze ukázat i přípravu tradičních pokrmů.

6.4 ANALÝZA TRHU

V této kapitole se zaměřím na analýzu vnitřních i vnějších faktorů, které mají a budou mít vliv na vývoj agroturistické farmy.

6.4.1 ANALÝZA SOUČASNÉHO STAVU

Kapacity a jejich charakteristika

- Jedná se o stavbu na zelené louce. Ve vypracovaném návrhu stavby je počítáno s:
 - ubytovací kapacitou 25 lůžek v 5 podkrovních apartmánech;
 - kapacitou 60 míst v restauraci;
 - a stájí pro hospodářský dobytek.

- Podnikatel vlastní pozemky (stavební parcelu, pole, louky) o celkové výměře 15 ha
- V blízkém okruhu se nachází síť turistických stezek a cyklostezek, volejbalové a tenisové hřiště, lyžařský areál Kozí Pláň, farní kostel sv. Anny a opravená historická budova staré školy.

Zhodnocení

- výstavba agroturistické farmy
- předpoklady pro rozvoj agroturistických služeb
- neexistence podobné formy podnikání v blízkém okolí

Omezení z hlediska technicko-správního

- Nový stavební pozemek se nachází na severním okraji obce Věžovatá Pláně. Příjezd na pozemek bude možný z jižní strany – záleží na obci, kdy vybuduje místní obslužnou komunikaci.
- V současné době končí zpevněná komunikace před nejbližším stavebním objektem (cca 100 m).

Zhodnocení

- Přístupovou komunikaci vybuduje obec.

Pracovní síly (podrobněji viz Kapitola 6.2.3)

- hospodářský úsek zabezpečí podnikatel XY
- ubytovací úsek a administrativu bude mít na starosti podnikatel ZY
- chod stravovacího úseku zajistí manželka podnikatele
- na výpomoc bude přijat nový zaměstnanec
- v případě potřeby dalších pracovních sil budou najímáni brigádníci

Zhodnocení

- Při rozjezdu farmy přibývá jedna pracovní pozice.

6.4.2 UMÍSTĚNÍ FARMY

Předpokladem pro rozvoj agroturistických služeb je především atraktivní příroda, klid a místo pro relaxaci. To vše splňuje místo určené pro stavbu farmy. Zároveň okolí nabízí sportovní i kulturní vyžití a tradiční gastronomii. Skutečností, která také

významně ovlivnila výběr umístění agroturistické farmy, je fakt, že podnikatel vlastní pozemky v dané obci.

6.4.3 CHARAKTERISTIKA DANÉ OBLASTI

Geografická poloha

Agroturistická farma se bude nacházet v obci Věžovatá Pláně. Ta je vzdálena 14 km od historického a kulturního města Českého Krumlova. V regionu se nachází i mnoho dalších kulturních a historických památek (viz kapitola 4.1.3). Obec Věžovatá Pláně leží v Novohradském podhůří na úpatí vrchoviny Poluška. Obec se nachází na území přírodního parku Poluška, který byl vyhlášen Okresním úřadem Český Krumlov v roce 1999 a prostírá se mezi Českým Krumlovem a Kaplicí. Obec leží v nadmořské výšce cca 695 m. Okolní terén je poměrně členitý. Krajina v blízkém okolí je značně lesnatá.

Další charakteristiky

Klimaticky obec patří do oblasti s klimatem pahorkatin a území s dešťovými srážkami nad 600 mm. Sídelním typem patří mezi obce s méně než 10 000 obyvateli. Hustota zalidnění je do 150 obyvatel na km². V obci žije 102 trvale bydlících obyvatel a z toho 63 osob v produktivním věku, průměrný věk je 40,7 let.

Shrnutí

- podnebí, klima, nadmořská výška, atraktivní příroda, klid a možnosti sportovního i letního vyžití jsou příznivé pro rozvoj agroturistických služeb

Možnosti pro rozvoj agroturistiky

- atraktivní a neporušená krajina s pásy lesů (možnost sbírání hub a lesních plodin, a případně také možnost jejich zpracování na farmě)
- rybaření (soukromý rybník jednoho z obyvatel obce, možnost rybaření za úplatu)
- pěší výlety a výlety na kole
- pobyt a stravování na farmě (přístup hostů na pracoviště farmáře, hospodářská a domácí zvířata)
- historické a kulturní památky (především samotné město Český Krumlov)
- možnosti zimních sportů (běžkování, lyžování)

Region Českokrumlovska má předpoklady pro rozvoj venkovského cestovního ruchu (tedy i agroturistiky), ale i samotná obec Věžovatá Pláně a její blízké okolí nabízí podmínky vhodné pro rozvoj agroturistiky.

6.4.4 ANALÝZA VNĚJŠÍHO PROSTŘEDÍ

Analýza vnějšího prostředí byla provedena dle Porterova modelu pěti sil (viz příloha 9).

Potenciální nově vstupující firmy

Pobyty na venkově byly součástí předválečného cestovního ruchu. Po druhé světové válce byla tato tradice zpřetrhána a díky situaci v 50. letech nedošlo k rozvoji agroturistiky tak jako v ostatních vyspělých zemích. Díky neexistenci tradice agroturistiky nemají lidé přílišné zkušenosti s touto formou cestovního ruchu, a to jak potenciální hosté, tak ani podnikatelé. Agroturistika se rozvíjí pozvolně a stejně tak i zájem podnikatelů o tuto oblast. Větší hrozbou jsou spíše agroturistické farmy za hranicemi jižních Čech, tedy v Rakousku a spolkové zemi Bavorsko. V těchto státech má agroturistika dlouholetou tradici, vhodné rodinné farmy a zároveň těží i z atraktivní přírody. Konkurenční výhodou agroturistické farmy bude nižší cena, možnost poznání nové krajiny a pro domácí návštěvníky i výhoda mateřského jazyka a kultury.

Zákazníci (odběratelé)

Cílovou skupinou jsou rodiny s dětmi (popř. individuální klientela – mladí i staří), sportovně založení lidé (cykloturisté, pěší turisté, lyžaři, běžkaři), milovníci přírody, milovníci zvířat, děti s pedagogickým doprovodem (skupiny dětí – zotavení, školy v přírodě), lidé žijící ve stresu, hluku a shonu velkoměst, kteří hledají klid a odpočinek. Farma vítá domácí i zahraniční klientelu (především Rakousko, Německo).

Dodavatelé

Výběr dodavatelů se bude odvíjet z hlediska geografické vzdálenosti a dostupnosti. Přednost bude dáвана místním a regionálním dodavatelům a dodavatelům produktů specifických pro daný region. Důraz bude kladen na kvalitu. V co největší možné míře bude využívána vlastní produkce.

Substituty

V okolí obce se nenachází jiná podobná agroturistická farma. V obci je sice možnost ještě jiného ubytování, ale nikde nejsou nabízeny tak komplexní služby. Je možné, že v budoucnu dojde s rozvojem agroturistiky i k rozvoji substitučních služeb.

Konkurenti v odvětví

Již v kapitole 4.3 (Ubytování ve VCR) byl řešen problém nedostatku informací o ubytovacích zařízeních a podnikatel působící v oblasti venkovského cestovního ruchu. Ve SO ORP Český Krumlov se nachází 249 hromadných ubytovacích zařízení. Z toho jich 27 tvoří kempy, 24 chatové osady a turistické ubytovny a 55 ostatní ubytovací zařízení jinde nespecifikována. Někteří z nich sice nabízejí služby venkovského cestovního ruchu, ale nejsou to komplexní agroturistické služby i s poskytnutým stravováním. Např. dle prospektu „Dovolená na venkově jižní Čechy“ jsou v SO ORP Český Krumlov uvedeny jen 2 ubytovací zařízení. Mezi ně patří také rodinná ekofarma Křížové pole. Ta, ale neposkytuje stravovací služby.

Hlavními konkurenty farmy budou ubytovatelé poskytující ubytování přímo v obci Věžovatá Pláně. Mezi ně patří především **Modrý penzion**, který tvoří nově zrekonstruovaný historický objekt bývalé školy. Objekt má kapacitu 15 lůžek. V penzionu se nachází posilovna a sauna. Výhodou je i uzavíratelná zahrada, kde je volejbalové a nohejbalové hřiště, basketbal, nadzemní bazén, pískoviště a houpačky se skluzavkou pro děti, venkovní ping pong, ohniště s grilem a terasa. Výhodou agroturistické farmy bude možnost stravování, kterou Modrý penzion nezajišťuje. Další výhodou je také rodinná atmosféra a stálá přítomnost provozovatelů. V Modrém penzionu se provozovatelé s hosty setkávají při příjezdu a odjezdu a během jejich pobytu jsou zastiženi na telefonu.

V Dolní Pláni (obec hned pod Věžovatou Plání) se nachází **ubytování Mazák** s kapacitou 10 lůžek. Ubytování patří provozovateli lyžařského areálu Kozí Pláň. Ten po dohodě je schopen ubytovat omezený počet lidí v penzionu s vlastní kuchyňkou. Opět zde chybí možnost stravování a i větší propagace ubytování. Ubytování Mazák nemá vlastní stránky a návštěvníci se o něm mohou dozvědět pouze ze stručného dvouřádkového popisu ze stránek lyžařského areálu Kozí Pláň pod odkazem Ubytování.

Zhruba kilometr od vsi jsou **Apartmány CEDERIKA**. Zde je možný výběr ze šesti apartmánu pro 3 – 8 lidí (celková kapacita 28 lůžek). Apartmány jsou vybaveny kuchyní, koupelnou a krbem. Opět zde není nabízeno stravování.

Shrnutí

Agroturistická farma má konkurenci pouze v oblasti ubytování. Jak je vidět z předchozí analýzy, ve všech ubytovacích zařízeních jsou postrádány stravovací služby a také další doprovodné programy. Toto vše v komplexním balíčku bude nabízet agroturistická farma. Dále také může využít nedostatek stravovacích služeb svých konkurentů ve svůj prospěch a nalákat jejich hosty do své restaurace.

6.5 MARKETINGOVÝ PLÁN

Marketing tvoří důležitou součást každého podnikání. Dá se říci, že je přímo podmínkou úspěšného podnikání a neobejde se bez něj ani oblast agroturistiky. Aby byl podnikatel úspěšný, musí se o něm vědět, a to mu zajistí marketingový plán. Součástí implementace plánu je marketingový mix, který je vhodnou kombinací marketingových nástrojů, které ovlivní efektivitu podnikatelských aktivit. V této kapitole budou charakterizovány některé nástroje marketingového mixu.

Produkt

Produkt tvoří zážitek ze samotného pobytu na agroturistické farmě a poskytované služby, které jsou blíže specifikovány v kapitole 6.3. Služby budou odpovídat charakteru agroturistické farmy. Ta se bude snažit nabízet hostům možnost relaxace, rodinné pohody a návrat k přírodě.

Cena

Ceny za ubytování budou stanoveny na základě kalkulace nákladů s přihlédnutím k cenám konkurence v dané obci. V ceně bude zahrnuta snídaně. Dle přání hostů může být do celkového balíčku zahrnuta večeře, nebo se mohou stravovat z volného výběru jídel v restauraci. Dále si bude možno půjčovat horská kola a později i koně.

Distribuční cesty

Prioritním cílem agroturistické farmy bude získání hostů. Jedním ze způsobů získání hostů je kontaktovat turistická informační centra (v blízkém okolí, ale i v Rakousku nebo SRN), spolupráce s Jihočeskou centrálou cestovního ruchu, s cestovními kancelářemi (například cestovní kancelář ATIS a.s., která se zaměřuje na dovolenou v České republice). Zapojení se do Svazu venkovské turistiky nebo Svazu podnikatelů ČR v agroturistice s možností získat účast na akcích svazů (propagace na veletrzích a výstavách cestovního ruchu, zařazení do katalogu). Získat certifikaci a členství ve sdružení ECEAT (to svým členům nabízí mezinárodní propagaci, poradenské služby a další výhody).

Další možností distribučních cest je zapojení se do nového projektu Prázdniny na venkově, který podnikatelům pomůže s webovými stránkami, propagací na veletrzích cestovního ruchu, a tak zvyšuje šance na získání nových zákazníků. Jednou z možností jsou také slevové servery. To je však dvojsečná zbraň a jejich použití musí být dobře zváženo. Poskytnutá sleva může přilákat nové hosty. Je však otázkou, zda se budou vracet. Zákazníci slevových stránek si už zvykli na slevu jako takovou a mnohé z nich kromě nízké ceny přestalo zajímat cokoliv jiného. Host využije slevový voucher, ale příště si objedná službu tam, kde probíhá další slevová akce.

Farma bude také pečlivě opatrovat databázi a v ní obsažené údaje o hostech minulých. Hosté a další okruhy zákazníků budou informováni o novinkách na farmě a inovovaných či nových službách. Pokud se host vrátí zpět, bude mu určitě příjemné, pokud budou již pracovníci na farmě znát jeho jméno a zvyky.

Důležitou stránku tvoří také celková komunikace farmy se zákazníkem.

Komunikace

Základem jsou kvalitní internetové stránky. Ty musí obsahovat informace o agroturistické farmě, obci a okolí a o nabízených službách včetně cen, tipů na výlety, mapy a popisu cesty, kde se farma nachází, fotogalerie, kontaktů a dalších. Stránky budou v české, německé a anglické jazykové mutaci.

Jednoduchou metodou propagace je dát kolem cesty tabule s názvem ubytovacího zařízení s určením směru a vzdálenosti. Jenom tato forma propagace však nestačí.

Dalším nástrojem jsou katalogy, ale umístění reklamy v katalogu je většinou drahé. Lze využít také reklamu v rozhlasu a televizi, což je však také spojeno s vysokými náklady. Lepším způsobem je umístění propagačních materiálů v turistických centrech. Jiným prostředkem propagace je zapojení se do již výše zmíněných svazů a projektů týkajících se venkovského cestovního ruchu. Vděčným způsobem propagace je prodej vlastního ubytovacího zařízení s adresou a kontaktními údaji. Tento způsob lze však využít až v okamžiku, kdy jsou hosté ubytováni.

Moderním, účinným a rozvíjejícím se nástrojem komunikace je internet. Je dostupný po celém světě a stále více lidí si vybírá a zajišťuje svou dovolenou pomocí internetu. Vizitkou podnikatele jsou jeho již výše zmíněné internetové stránky. Podnikatel by se měl registrovat na co nejvíce vyhledávačích, díky čemuž se při vyhledávání zobrazuje na předních příčkách. Nelze ani opomenout prezentace pomocí sociálních sítí.

Důležitá není jen komunikace s budoucími potenciálními hosty, ale i hosty minulými. Farma s nimi bude udržovat písemný kontakt a např. pomocí vedené databáze hostů jim může poslat přání k narozeninám, k Novému roku nebo jim zaslat informace o nových službách. Podstatná je i osobní komunikace s hostem. Personál by měl být schopen s hostem komunikovat, poradit mu, kvalifikovaně zodpovědět jeho dotazy, usmát se.

6.6 FINANČNÍ PLÁNY

Před zahájením poskytování služeb bude nutné zajistit tyto investiční akce:

- vybudování agroturistické farmy a objektu na ustájení hospodářských zvířat
- vybavení ubytovací a stravovací části
- pozemková úprava okolí
- nákup horských kol.

Tabulka 1: Předběžná kalkulace investičních nákladů

Nákladová položka	Cena (Kč)
Vybudování agroturistické farmy	8 000 000*
Vybudování objektu na ustájení hospodářských zvířat	3 000 000**
Vybavení ubytovací části	462 500
Vybavení stravovací části (vč. kuchyně)	650 000
Pozemková úprava okolí	200 000
Nákup horských kol (5)	55 000
Celkem	12 367 500

Zdroj: Autorka

*odepisování na 50 let, **odepisování na 20 let

Investiční výdaje vstoupí přímo do účetnictví (faktury do 40 000 Kč), kromě nákladů na vybudování agroturistické farmy a objektu na ustájení hospodářských zvířat. Stavby budou odepisovány lineárními daňovými odpisy (viz příloha 10). Náklady na vybudování farmy a pozemkovou úpravu okolí jsou stanoveny kvalifikovaným pracovníkem na základě studie stavby. Ostatní náklady jsou odhadnuty podnikatelem.

Tabulka 2: Kalkulace variabilních nákladů na jedno lůžko

Nákladová položka	Množství	Cena (Kč)
Teplo	2 kWh	9,6
Teplá voda	2,3 kWh	11
Světlo	0,5 kWh	2,4
Vodné	150 l	2,25
Toaletní potřeby	X	3
Praní prádla	0,25 kg	5,25
Rekreační poplatek obci	X	10
Celkem	X	43,5

Zdroj: Autorka

Tabulka 3: Kalkulace variabilních nákladů na jednu snídani

Nákladová položka	Množství	Cena (Kč)
Čaj / Káva	1 šálek	1,6
Mléko	1 šálek	3,5
Cukr	15 g	4
Pečivo	2 ks	5
Máslo	20 g	4,2
Džem	40 g	4,8
Sýr	50 g	7,6
Vejde	1 ks	3,8
Šunka	50 g	5
Energie	0,15 kWh	0,70
Celkem	X	40,2

Zdroj: Autorka

Tabulka 4: Roční fixní (stálé) náklady

Nákladová položka	Cena (Kč)
Odpisy dlouhodobé	146 100* / 316 100** / 161 000***
Opravy a údržba	20 000
Mzdy s odvody	225 120
Úvěr (na 10 let)	viz tabulka 5
Marketing	23 000
Ostatní náklady	10 000
Celkem	424 220 / 594 220 / 439 220

Zdroj: Autorka *1. rok **další roky (20 let) ***zbylé roky po 20 letech (30 let) (viz příloha 10)

Při rozjezdu farmy má farma jednoho zaměstnance přijatého na hlavní pracovní poměr s pracovní dobou 40 hodin týdně. V roce 2012 tvoří pojistné hrazené zaměstnavatelem za zaměstnance 34 % z hrubé mzdy. Hrubá mzda bude ve výši 14 000 Kč měsíčně a měsíční odpis tvoří tedy 4 760 Kč.

Podnikatelé mají možnost získání investičního úvěru od GE Money Bank, a.s. (viz více kapitola 6.7). V příloze 11 je načrtnut měsíční splátkový plán na 10 let. V tabulce 4 chybí přesná částka investičního úvěru, protože každý rok je tato částka jiná (viz příloha 12). V tabulce 5 jsou tedy uvedeny přesné fixní náklady pro jednotlivé roky, po které je placen investiční úvěr.

Tabulka 5: Roční fixní (stále) náklady vč. nákladů na investiční úvěr

Rok	Splátka úvěru (Kč)	Ostatní fixní náklady	Celkové fixní náklady (Kč)
2012	463 491	424 220	887 711
2013	1 806 420	594 220	2 400 640
2014	1 730 352	594 220	2 324 572
2015	1 654 285	594 220	2 248 505
2016	1 578 217	594 220	2 172 437
2017	1 502 150	594 220	2 096 370
2018	1 426 082	594 220	2 020 302
2019	1 350 015	594 220	1 944 235
2020	1 273 947	594 220	1 868 167
2021	1 197 880	594 220	1 792 100
2022	663 675	594 220	1 257 895

Zdroj: Autorka

Tabulka 6: Kalkulace nákladů – 1. rok (2012)

Nákladová položka	Kč
Náklady na pořízení movitých věcí	1 367 500
Marketing	31 376
Celkem	1 398 876

Zdroj: Autorka

Předpokládané využití lůžkové kapacity při 100 % obsazení:Sezóna

- trvá 10 měsíců (březen – prosinec) – tj. 305 dnů (možnost celoroční sezóny)

Ubytovací kapacita

- 25 lůžek na farmě – tj. 25 osob

Počet přenocování

- $305 * 25 = 7\,625$

Tabulka 7: Cenová kalkulace

Položka	Množství
Roční stálé náklady	<i>viz tabulka 5*</i>
Variabilní náklady na jedno obsazené lůžko / den	43,5
Počet přenocování	7 625 přenocování
Cena za lůžko	320**
Cena za snídani	40,2 / 60**
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč

Zdroj: Autorka

**celkové roční stálé náklady dle jednotlivých roků*

***prodejní ceny (na zákl. nákladů a konkurence)*

Kvůli zjednodušení výpočtu bude počítána ekonomická efektivnost na dobu 10 let, po které je placen investiční úvěr. Ten představuje největší část ročních stálých nákladů.

6.6.1 VYHODNOCENÍ EKONOMICKÉ EFEKTIVNOSTI PŘI 100% VYUŽITÍ UBYTOVACÍ KAPACITY

Tato část ukazuje maximální využití kapacity agroturistické farmy a tím i maximální úroveň tržeb, kterých může být dosaženo.

1) Tržby

Tabulka 8: Tržby za ubytování

Délka sezóny	305 dní
Cena za lůžko bez snídaně	320 Kč
Počet přenocování	7 625
Tržby celkem	2 440 000 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 9: Tržby za snídaně

Délka sezóny	305 dní
Cena za snídani	60 Kč
Počet strávníků	7 625
Tržby celkem	457 500 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 10: Tržby za pronájem horských kol

Délka sezóny pro cykloturistiku	153 dní*
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč
Počet pronájmů (5 kol)	750
Tržby celkem	114 750 Kč

Zdroj: Autorka

*délka sezóny – 5 měsíců (tj. květen až září)

Celkové tržby za rok činí 3 012 250 Kč

2) Náklady

Tabulka 11: Variabilní náklady na snídaně / rok

Počet snídaní za rok	7 625
Variabilní náklady na jednu snídani	40,2
Variabilní náklady na snídaně celkem	306 525

Zdroj: Autorka

Tabulka 12: Variabilní náklady na ubytování / rok

Počet ubytovaných za rok	7 625
Variabilní náklady na lůžko (osobu) / den	43,5
Variabilní náklady na ubytování celkem	331 688

Zdroj: Autorka

Tabulka 13: Fixní náklady na ubytování

viz Tabulka 5, sloupec „Celkové fixní náklady“

Tabulka 14: Celkové náklady (Kč)

Rok	Fixní náklady	Variabilní náklady		Náklady na pořízení vybavení (1. rok)	Celkové náklady
		snídaně	ubytování		
2012*	887 711	91 958	99 506	1 398 876**	2 478 051
2013	2 400 640	306 525	331 688	x	3 038 853
2014	2 324 572	306 525	331 688	x	2 962 785
2015	2 248 505	306 525	331 688	x	2 886 718
2016	2 172 437	306 525	331 688	x	2 810 650
2017	2 096 370	306 525	331 688	x	2 734 583
2018	2 020 302	306 525	331 688	x	2 658 515
2019	1 944 235	306 525	331 688	x	2 582 448
2020	1 868 167	306 525	331 688	x	2 506 380
2021	1 792 100	306 525	331 688	x	2 430 313
2022	1 257 895	306 525	331 688	x	1 896 108

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

**v prvním roce je třeba připočítat částku 1 398 876 Kč na pořízení vybavení

3) Zisk / Ztráta**Tabulka 15: Hospodářský výsledek (Kč)**

Rok	Tržby celkem	Náklady celkem	Hrubý zisk / Ztráta
2012*	903 675	2 478 051	- 1 574 376
2013	3 012 250	3 038 853	- 26 603
2014	3 012 250	2 962 785	49 466
2015	3 012 250	2 886 718	125 533
2016	3 012 250	2 810 650	201 601
2017	3 012 250	2 734 583	277 668
2018	3 012 250	2 658 515	353 736
2019	3 012 250	2 582 448	429 803
2020	3 012 250	2 506 380	505 871
2021	3 012 250	2 430 313	581 938
2022	3 012 250	1 896 108	1 116 143

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

6.6.2 VYHODNOCENÍ EKONOMICKÉ EFEKTIVNOSTI PŘI 60% VYUŽITÍ UBYTOVACÍ KAPACITY

Předpokládané využití lůžkové kapacity při 60% obsazení:

Sezóna

- trvá 10 měsíců (březen – prosinec) – tj. 305 dnů (možnost celoroční sezóny)
→ při 60% obsazenosti se jedná o **183 dní**

Ubytovací kapacita

- 25 lůžek na farmě – tj. 25 osob

Počet přenocování

- $183 * 25 = 4\,575$

Tabulka 16: Cenová kalkulace

Položka	Množství
Roční stálé náklady	<i>viz tabulka 5*</i>
Variabilní náklady na jedno obsazené lůžko / den	43,5
Počet přenocování	4 575 přenocování
Cena za lůžko	320**
Cena za snídani	40,2 / 60**
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč

Zdroj: Autorka

*celkové roční stálé náklady dle jednotlivých roků

**prodejní ceny (na zákl. nákladů a konkurence)

1) Tržby

Tabulka 17: Tržby za ubytování

Délka sezóny	183 dní
Cena za lůžko bez snídaně	320 Kč
Počet přenocování	4 575
Tržby celkem	1 464 000 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 18: Tržby za snídani

Délka sezóny	183 dní
Cena za snídani	60 Kč
Počet strávníků	4 575
Tržby celkem	274 500 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 19: Tržby za pronájem horských kol

Délka sezóny pro cykloturistiku	153 dní*
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč
Počet pronájmů (5 kol)	750
Tržby celkem	114 750 Kč
Tržby při 60% využití	68 850 Kč

Zdroj: Autorka

*délka sezóny – 5 měsíců (tj. květen až září)

Celkové tržby za rok činí 1 807 350 Kč

2) Náklady**Tabulka 20: Variabilní náklady na snídani / rok**

Počet snídaní za rok	4 575
Variabilní náklady na jednu snídani	40,2
Variabilní náklady na snídani celkem	183 915 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 21: Variabilní náklady na ubytování / rok

Počet ubytovaných za rok	4 575
Variabilní náklady na lůžko (osobu) / den	43,5
Variabilní náklady na ubytování celkem	199 013 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 22: Fixní náklady na ubytování

viz Tabulka 5, sloupec „Celkové fixní náklady“

Tabulka 23: Celkové náklady (Kč)

Rok	Fixní náklady	Variabilní náklady		Náklady na pořízení vybavení (1. rok)	Celkové náklady
		snídani	ubytování		
2012*	887 711	55 175	59 704	1 398 876**	2 401 465
2013	2 400 640	183 915	199 013	x	2 783 568
2014	2 324 572	183 915	199 013	x	2 707 500
2015	2 248 505	183 915	199 013	x	2 631 433
2016	2 172 437	183 915	199 013	x	2 555 365
2017	2 096 370	183 915	199 013	x	2 479 298
2018	2 020 302	183 915	199 013	x	2 403 230

2019	1 944 235	183 915	199 013	x	2 327 163
2020	1 868 167	183 915	199 013	x	2 251 095
2021	1 792 100	183 915	199 013	x	2 175 028
2022	1 257 895	183 915	199 013	x	1 640 823

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

**v prvním roce je třeba připočítat částku 1 398 876 Kč na pořízení vybavení

3) Zisk / Ztráta

Tabulka 24: Hospodářský výsledek (Kč)

Rok	Tržby celkem	Náklady celkem	Hrubý zisk / Ztráta
2012*	542 205	2 401 465	- 1 859 260
2013	1 807 350	2 783 568	- 976 218
2014	1 807 350	2 707 500	- 900 150
2015	1 807 350	2 631 433	- 824 083
2016	1 807 350	2 555 365	- 748 015
2017	1 807 350	2 479 298	- 671 948
2018	1 807 350	2 403 230	- 595 880
2019	1 807 350	2 327 163	- 519 813
2020	1 807 350	2 251 095	- 443 745
2021	1 807 350	2 175 028	- 367 678
2022	1 807 350	1 640 823	166 528

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

6.6.3 VYHODNOCENÍ EKONOMICKÉ EFEKTIVNOSTI PŘI 30% VYUŽITÍ UBYTOVACÍ

KAPACITY

Předpokládané využití lůžkové kapacity při 30% obsazení:

Sezóna

- trvá 10 měsíců (březen – prosinec) – tj. 305 dnů (možnost celoroční sezóny)
→ při 30 % obsazenosti se jedná o **92 dní**

Ubytovací kapacita

- 25 lůžek na farmě – tj. 25 osob

Počet přenocování

- $92 * 25 = 2\,300$

Tabulka 25: Cenová kalkulace

Položka	Množství
Roční stálé náklady	viz tabulka 5*
Variabilní náklady na jedno obsazené lůžko / den	43,5
Počet přenocování	2 300 přenocování
Cena za lůžko	320**
Cena za snídani	40,2 / 60**
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč

Zdroj: Autorka

*celkové roční stálé náklady dle jednotlivých roků

**prodejní ceny (na zákl. nákladů a konkurence)

1) Tržby

Tabulka 26: Tržby za ubytování

Délka sezóny	92 dní
Cena za lůžko bez snídaně	320 Kč
Počet přenocování	2 300
Tržby celkem	736 000 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 27: Tržby za snídani

Délka sezóny	92 dní
Cena za snídani	60 Kč
Počet strávníků	2 300
Tržby celkem	138 000 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 28: Tržby za pronájem horských kol

Délka sezóny pro cykloturistiku	153 dní*
Cena za půjčení horského kola / den	150 Kč
Počet pronájmů (5 kol)	750
Tržby celkem	114 750 Kč
Tržby při 30% využití	34 425 Kč

Zdroj: Autorka

*délka sezóny – 5 měsíců (tj. květen až září)

Celkové tržby za rok činí 908 425 Kč

2) Náklady

Tabulka 29: Variabilní náklady na snídane / rok

Počet snídaní za rok	2 300
Variabilní náklady na jednu snídani	40,2
Variabilní náklady na snídane celkem	92 460 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 30: Variabilní náklady na ubytování / rok

Počet ubytovaných za rok	2 300
Variabilní náklady na lůžko (osobu) / den	43,5
Variabilní náklady na ubytování celkem	100 050 Kč

Zdroj: Autorka

Tabulka 31: Fixní náklady na ubytování

viz Tabulka 5, sloupec „Celkové fixní náklady“

Tabulka 32: Celkové náklady (Kč)

Rok	Fixní náklady	Variabilní náklady		Náklady na pořízení vybavení (1. rok)	Celkové náklady
		snídane	ubytování		
2012*	887 711	27 738	30 015	1 398 876**	2 344 340
2013	2 400 640	92 460	100 050	x	2 593 150
2014	2 324 572	92 460	100 050	x	2 517 082
2015	2 248 505	92 460	100 050	x	2 441 015
2016	2 172 437	92 460	100 050	x	2 364 947
2017	2 096 370	92 460	100 050	x	2 288 880
2018	2 020 302	92 460	100 050	x	2 212 812
2019	1 944 235	92 460	100 050	x	2 136 745
2020	1 868 167	92 460	100 050	x	2 060 677
2021	1 792 100	92 460	100 050	x	1 984 610
2022	1 257 895	92 460	100 050	x	1 450 405

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

**v prvním roce je třeba připočítat částku 1 398 876 Kč na pořízení vybavení

3) Zisk / Ztráta

Tabulka 33: Hospodářský výsledek (Kč)

Rok	Tržby celkem	Náklady celkem	Hrubý zisk / Ztráta
2012*	272 528	2 344 340	- 2 071 813
2013	908 425	2 593 150	- 1 684 725
2014	908 425	2 517 082	- 1 608 657
2015	908 425	2 441 015	- 1 532 590
2016	908 425	2 364 947	- 1 456 522
2017	908 425	2 288 880	- 1 380 455
2018	908 425	2 212 812	- 1 304 387
2019	908 425	2 136 745	- 1 228 320
2020	908 425	2 060 677	- 1 152 252
2021	908 425	1 984 610	- 1 076 185
2022	908 425	1 450 405	- 541 980

Zdroj: Autorka

*v roce 2012 – realizovány pouze 3 měsíce

Ekonomická efektivnost spolu s možnými formami financování je zhodnocena v kapitole 6.8 Zhodnocení.

6.7 MOŽNÉ FORMY FINANCOVÁNÍ

6.7.1 VLASTNÍ ZDROJE

Podnikatelé nemají dostatek vlastních zdrojů na zajištění výstavby agroturistické farmy. Proto budou využívat především zdroje cizí.

6.7.2 BANKOVNÍ ÚVĚR

Podnikatelé mají možnost využít investiční úvěr od GE Money Bank, a.s. Investiční úvěr by byl poskytnut na ve výši 11 000 000 Kč s dobou splatnosti 10 let a bude splácen formou pravidelných měsíčních splátek s pevnou sazbou 6,8 % p. a. (viz příloha 11).

Podnikatel musí úvěr zajistit svým majetkem, pozemky a závazáním další osoby.

6.7.3 FONDY EU – PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

6.7.3.1 OSA III - KVALITA ŽIVOTA VE VENKOVSKÝCH OBLASTECH A DIVERZIFIKACE HOSPODÁŘSTVÍ VENKOVA

Finanční podporu lze také čerpat z fondů EU. V tomto případě by se jednalo o Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD), z něhož jsou čerpány prostředky pomocí programového dokumentu Programu rozvoje venkova (viz více kapitola 6.3). Program se skládá ze čtyř os. Zde uvedený podnikatelský záměr odpovídá ose III (Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova), prioritě 1 (Tvorba pracovních příležitostí) a 3. skupině opatření (Podpora cestovního ruchu) → III.1.3. Podpora cestovního ruchu.

Společné charakteristiky a podmínky pro všechny opatření priority III.1:

- u všech opatření se jedná o přímou nenávratnou dotaci;
- omezení geografické způsobilosti příjemců podpory u všech uvedených opatření (projekt může být realizován v obci do 2 000 obyvatel na území České republiky);
- maximální výše podpory činí 50 % celkových přijatelných nákladů (u opatření III.1.3 je výjimka pro neziskové organizace v maximální výši podpory 90 % přijatelných výdajů);
- minimální celkové přijatelné náklady na projekt jsou 50 000 Kč (Euroskop.cz 2012b).

III.1.3. Podpora cestovního ruchu

Tato podpora je určena na vybudování ubytovacích zařízení včetně stravování, sportovních zařízení, půjčoven sportovních potřeb a další turistické infrastruktury v obcích do 2 000 obyvatel. **Příjemcem podpory** může být zemědělský podnikatel, nezemědělský podnikatel s kratší než dvouletou historií podnikání v oblasti cestovního ruchu, nestátní nezisková organizace a zájmové sdružení právnických osob (eAGRI 2011a). V harmonogramu příjmu žádostí o dotaci pro projektové opatření Programu rozvoje venkova pro rok 2012 je počítáno s vyhlášením výzvy pro III.1.3. v říjnu 2012 (eAGRI 2011b).

Uvedený podnikatelský záměr odpovídá ose III.1.3. – jedná se o vybudování ubytovacího zařízení v obci do 2 000 obyvatel na území ČR, minimální celkové náklady

na projekt přesahují 50 000 Kč a příjemcem je zemědělský podnikatel. Při optimální situaci je možno získat až 50 % celkových přijatelných nákladů.

6.7.3.2 Osa IV - LEADER

Dané informace jsou získány z poskytnutých rozhovorů MAS Pomalší a MAS Blanský les – Netolicko.

Osa IV přispívá k prioritám os I, II a zvláště osy III. Horizontální prioritou je zlepšení řízení a mobilizace přirozeného vnitřního rozvojového potenciálu venkovských oblastí. Místní akční skupina zpracuje svůj Strategický plán Leader (SPL), jehož prostřednictvím bude v daném programovacím období na svém území realizovat podporu subjektů metodou LEADER v souladu s místní rozvojovou strategií. LEADER obsahuje 7 opatření (Zemědělství, Lesnická infrastruktura, Diverzifikace, Cestovní ruch, Rozvoj obcí, Občanská vybavenost a Kulturní dědictví). Na rozvoj venkovského cestovního ruchu se vztahuje opatření Cestovní ruch.

Obec Věžovatá Pláně patří do území spravovaného MAS Pomalší. Tato místní akční skupina se v rámci zatím zaměřovala na jiná opatření než na opatření Cestovní ruch a další výzvy nemá uvedeny.

6.7.3.3 SHRNUÍ

Pro podnikatelský záměr dané agroturistické farmy je výhodnější čerpat dotace z osy III (III.1.3 Podpora cestovního ruchu). Je to především z důvodu, že MAS Pomalší zatím žádnou výzvu k opatření „Cestovní ruch“ nevydala a pravděpodobně se k tomu ani nechystá. A jak vyplynulo i z rozhovoru s pracovníky jiné místní akční skupiny (MAS Blanský les – Netolicko, o.p.s.), která vyhláší výzvy k podpoře venkovské turistiky, tak MAS má určitý rozpočet na celé programovací období, v rámci kterého podporuje dané opatření. Proto finanční prostředky získané prostřednictvím osy IV mohou být menší než získané prostřednictvím osy III.

6.8 ZHODNOCENÍ

Na modelu tří variant situací, které mohou nastat, lze ukázat proces agroturistického podnikání. Nelze očekávat, že v prvním roce je možné dosáhnout plné ubytovací kapacity, a tudíž ani zisku. Ve výpočtech je tato kapacita nastavena na 30 % využití ubytovací kapacity (UK). Ve všech třech variantách je také vidět diametrální odlišnost

nákladů v prvním roce, kdy jsou realizovány téměř všechny investiční výdaje oproti dalším létům.

Jak ukazují tabulky 15, 24 a 33, první rok bude zaručeně ztrátový. Dosažení zisku v dalších letech ukazuje pouze tabulka 15, a to ještě při 100 % využití UK. Při nižším využití UK (tabulky 24 a 33) dochází ke ztrátě. Pouze v posledním roce při 60 % využití UK je hospodářským výsledkem zisk (tabulka 24), a to díky nižší poslední splátce investičního úvěru. Do hospodářského výsledku se promítá dlouhá doba odepisování investičního majetku, a především vysoká částka investičního úvěru, který musel být využit kvůli nedostatečnému vlastnímu kapitálu.

Z výpočtů ekonomické efektivity se může zdát, že podnikatelský záměr agroturistické farmy je naprosto ztrátový a nemá cenu jej realizovat. Nelze však opomenout další skutečnosti. Tržby uvedené ve výpočtech ekonomické efektivity plynou pouze z ubytování a pronájmu kol. V investičních nákladech je však počítáno i se zařízením restaurace a kuchyně, která má později sloužit nejen ubytovaným hostům. Dále bude zároveň vystavena i stáj, ve které bude později chován masný dobytek a koně. Podnikatel je nyní soukromým zemědělcem a agroturistika má být pouze jedním ze zdrojů diverzifikace jeho podnikatelské činnosti. V posledních letech dosahoval podnikatel zisku ze zemědělské činnosti kolem 350 000 Kč. V rámci své činnosti pobírá také plošné dotace na zemědělskou plochu. Zatím se jedná o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy (SAPS), při chovu masného skotu však může počítat s dalšími podporami. Také koně jsou dalším lákadlem a zdrojem příjmů v agroturistice.

Nejdůležitější skutečností podporující uskutečnění podnikatelského záměru je však možnost podpory z Programu rozvoje venkova. Podnikatel splňuje podmínky pro podání žádosti. Při optimální situaci je možno získat až 50 % celkových přijatelných nákladů. Pokud by podnikatel tuto podporu získal, jeho investiční náklady by se významně snížily a také by nemusel čerpat tak vysoký investiční úvěr.

Je tedy na realizátorovi projektu, zda se rozhodne podnikatelský záměr uskutečnit. Největším problémem je nedostatečný vlastní kapitál. Pokud by se tedy podnikatel rozhodl pro realizaci podnikatelského záměru, bude stěžejní získání podpory z Programu rozvoje venkova. Při získání podpory nebude finanční zatížení tak vysoké a agroturistická činnost spolu se zemědělstvím by neměla být ztrátová. Pokud však

podporu z Programu rozvoje venkova nezíská, podstupuje velké riziko ztráty veškerých nemovitostí a pozemků a poškození zavázené osoby.

Samozřejmě rozhodnutí podnikatele bude závislé i na případné poskytnuté výši podpory a musí také zvážit riziko udržení podpory během doby realizace, protože dotace je poskytována zpětně na základě předložené žádosti o proplacení a proplacených faktur. Záleží tedy jenom na podnikateli, jak velké riziko je ochoten podstoupit.

7 ZHODNOCENÍ VÝSLEDKŮ PRÁCE

V diplomové práci na téma „Podnikatelský záměr agroturistické farmy a možné formy financování“ byly stanoveny hlavní cíl práce, dva cíle vedlejší a tři pracovní hypotézy. V této kapitole bude zhodnoceno naplnění cílů a dojde k vyvrácení či potvrzení stanovených hypotéz.

Diplomová práce byla zaměřena na agroturistiku, která spadá do oblasti venkovského cestovního ruchu. V poslední době lze evidovat rostoucí zájem o tuto oblast (viz kapitola 4.2.3). Zvyšuje se zájem zákazníků o zdravý životní styl a návrat k přírodě. Mezi trendy ovlivňující venkovský cestovní ruch patří uvědomování si významu zdraví, změna životního stylu a snaha o udržitelný rozvoj. Uvedené trendy se navzájem prolínají a lze mezi nimi vidět i postupnou změnu životního stylu. S tím souvisí trend návratu k přírodě a k „jednoduchému“ (např. preference rodinného hotelu a farmy před velkým hotelem) a začínající upřednostňování individuální turistiky před masovou. Též studie Ministerstva pro místní rozvoj „Moje agroturistika“ (MMR 2008) poukazuje na touhu člověka po zdravém a nepoškozeném životním prostředí s možností být co nejbližší k přírodě. Také Pourová uvádí, že agroturistika, jako jedna z forem venkovského cestovního ruchu, si získává stále větší oblibu. Nejde jenom o módní záležitost, ale i o vyjádření současného vztahu k přírodě a krajině (Pourová 2002: 119). Podobný názor zastává farmářka Terezie Daňková, která v přímé lince na Českém rozhlasu v pořadu o agroturistice uvedla, že agroturistika je malý, ale rozvíjející se obor cestovního ruchu, o který je zájem. Lidé žijící ve městech a pod tlakem přetechizované doby se chtějí podívat na venkov, posadit se na koňský hřbet či vidět tradiční zabijačku (ČRo ČB 2012). Z tohoto vyplývá, že *hypotézu 1: Venkovský cestovní ruch patří mezi trendy v oblasti cestovního ruchu lze potvrdit.*

Je zřejmé, že lidé mají zájem o venkovský cestovní ruch. Pro tuto oblast cestovního ruchu jsou však nezbytné přírodní a kulturní předpoklady. Podnikatelský záměr je situován do SO ORP Český Krumlov, ve kterém byly v analytické části práce rozebírány současné i historické ukazatele cestovního ruchu (viz kapitola 4). Bylo zjištěno, že region Českokrumlovska oplývá přírodními krásami tvořící předpoklad rozvoje venkovského cestovního ruchu. Českokrumlovský region patří mezi jednu z posledních rozlehlejších oblastí ve střední Evropě, kde se zatím ve větší míře neprojevíly negativní důsledky civilizace. Okrajové pásma hor tvoří tzv. „Zelenou

střechu Evropy“. Region je značně členitý množstvím vodních toků a pásmy lesů. O zdravé přírodě také svědčí plno chráněných druhů rostlin, živočichů i existence chráněných území. Díky poloze na rozhraní tří zemí (Čech, Rakouska a Bavorska) je předurčen k rozvoji pěší turistiky i cykloturistiky na mezinárodních trasách. Nabízí možnosti letní i zimní rekreace. Přehradní nádrž Lipno je využívána k rekreaci, rybolovu, ale také k letním i zimním sportům. V zimní sezóně turisté také využívají nabídky lyžařského areálu Kramolín, který se nachází nedaleko obce Lipno nad Vltavou. Zde turisté mohou využít sjezdové tratě nebo tratě běžecké s krásným výhledem na Šumavu. Českokrumlovsko je také vyhledáváno kvůli skvělým podmínkám pro vodáctví, které tvoří krásná příroda a historické a kulturní stavby podél toku řeky Vltavy.

Je však důležité uvědomit si, že venkovský cestovní ruch neexistuje jen sám o sobě, ale je kombinován s ostatními formami cestovního ruchu. Většina jeho účastníků chce poznat veškeré možnosti, co jim daná oblast nabízí. Chtějí poznávat život na venkově, jeho obyvatele, řemesla, folklór, ale také kulturní památky. Největším lákadlem je pro návštěvníky samotné renesanční město Český Krumlov. Zde je, mimo galerie a muzea, atrakcí především Státní hrad a zámek Český Krumlov se svým interiérem, ale i zámeckými zahradami, ve kterých se nachází další světový unikát – otáčivé hlediště. Další kulturní památkou regionu je Státní hrad Rožmberk, jenž láká večerními kostýmovými prohlídkami. Nelze opomenout ani význam sakrálních památek jako je Klášter Zlatá Koruna nebo Vyšší Brod a další poutní místa. Region nabízí i technické památky jako je Lipenská přehrada, koněspřežná dráha či zbytky Schwarzenberského plavebního kanálu. Nelze ani vyjmenovat veškeré množství hradů, zámků, tvrzí, klášterů, kostelů, pravěkých hradišť i pohřebišť či mohyl nacházejících se na území Českokrumlovského regionu a vypovídající o jeho bohaté historii. Region se svým bohatstvím kulturních, historických, technických i sakrálních památek splňuje předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu.

K rozvoji cestovního ruchu však už nestačí pouze krásná příroda a kulturní památky, ale také zážitky. Jedním z takových zážitků je ochutnávka tradiční kuchyně. Česká kuchyně je tvořena vzácnou směsicí tradic, kultury a krajových odlišností. Českou kuchyni obohacují i speciality jižních Čech jako je polévka kulajda, bramborák („cmunda“), Třeboňský kapr, lívance s rozvařenými borůvkami, borůvkový žahour a mnoho dalšího. Základem jihočeské kuchyně jsou kvalitní zdroje surovin a jihočeské výrobky z mléka

jsou vyhlášené pro svou kvalitu nejen v Čechách. Nelze však opomenout ani jihočeské pivo, neboť téměř každý jihočeský pokrm by měl být zapit jihočeským pivem.

Z výše uvedeného shrnutí analýzy historických i současných ukazatelů cestovního ruchu na Českokrumlovsku lze říci, že byl splněn vedlejší cíl práce „*Analyzovat ukazatele cestovního ruchu v regionu Českokrumlovsko*“, a zároveň, že region Českokrumlovsko má předpoklady pro rozvoj venkovského cestovního ruchu.

Na základě získaných dat byl také splněn hlavní cíl práce „*Vypracování kompletní dokumentace podnikatelského záměru pro agroturistické služby*“ (viz kapitola 6), ve kterém v rámci kapitoly 6.4.4 „*Analýza vnějšího prostředí*“ byli charakterizováni konkurenti v odvětví. Tradičně je zde naráženo na problém nedostatku informací o ubytovacích zařízeních a podnikatelích působících v oblasti venkovského cestovního ruchu. Ve SO ORP Český Krumlov se nachází 249 hromadných ubytovacích zařízení. Z toho jich 27 tvoří kempy, 24 chatové osady a turistické ubytovny a 55 ostatní ubytovací zařízení jinde nespecifikována. Někteří z nich sice nabízejí služby venkovského cestovního ruchu, ale nejedná se o komplexní agroturistické služby s poskytnutým stravováním. Např. dle prospektu „*Dovolená na venkově jižní Čechy*“ jsou v SO ORP Český Krumlov uvedeny jen 2 ubytovací zařízení. Mezi ně patří také rodinná ekofarma Křížové pole. Ta, ale neposkytuje stravovací služby. Hlavními konkurenty farmy budou ubytovatelé poskytující ubytování přímo v obci Věžovatá Pláně. Mezi ně patří především Modrý penzion a Apartmány CEDERIKA. V těchto ubytovacích zařízeních jsou však postrádány stravovací služby a také další doprovodné programy, které bude nabízet agroturistická farma. Na základě této analýzy nelze potvrdit ani vyvrátit *hypotézu 2: „V současné době neexistuje v regionu podobné zařízení pro provozování agroturistických služeb“*. V regionu sice existují některá zařízení zabývající se oblastí agroturistiky, ale nenabízejí stravovací služby a jejich doprovodný program není tolik rozsáhlý jako u dané farmy. V dané obci má agroturistická farma konkurenci pouze v oblasti ubytování.

Oblast venkovského cestovního ruchu je také řešena a podporována státní politikou a politikami EU (viz kapitola 5). V programovém období 2007 – 2013 spadá problematika rozvoje venkova do Společné zemědělské politiky. Finančním nástrojem na podporu venkova spadajícím do SZP EU je Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EAFRD) a v ČR jsou z něj hrazeny projekty předložené do tzv. Programu

rozvoje venkova. Podnikatelský záměr také počítá s možností podání žádosti a o podporu z Programu rozvoje venkova (viz kapitola 6.7.3) z osy III – přesně III.1.3. Podpora cestovního ruchu, kdy je možné při optimální situaci získat až 50 % celkových přijatelných nákladů. Tímto je vyvrácena *hypotéza 3: „Celou výstavbu agroturistické farmy lze financovat z fondů Evropské unie“*. Podnikatelský záměr sice splňuje požadavky na podání žádosti, ale i při optimální situaci není možné získat finanční prostředky na celou výstavbu agroturistické farmy.

Posledním cílem diplomové práce bylo „*Analyzovat potenciál pro diverzifikaci dané farmy*“. Tento cíl byl naplněn v kapitole 6.8, kde je řečeno, že agroturistika je pro podnikatele, jako soukromého zemědělce, jeden ze zdrojů diverzifikace jeho podnikatelské činnosti. Podnikatel v rámci své zemědělské činnosti pobírá plošné dotace na zemědělskou plochu. Zatím se jedná o jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy (SAPS). V podnikatelském záměru je však také počítáno s výstavbou stáje pro masný chov a podnikatel při chovu masného skotu může počítat s dalšími státními podporami. Také plánuje chovat několik koní, které jsou dalším lákadlem a zdrojem příjmů v agroturistice. Výhodou agroturistiky je také, že poskytuje podnikateli příjem jako doplněk k jeho hospodářské činnosti, který přichází v období před sklizní, kdy je vždy nedostatek volných finančních prostředků.

V průběhu vypracování diplomové práce se objevilo několik problémů souvisejících s oblastí venkovského cestovního ruchu, potažmo agroturistiky. Většina těchto problémů vychází z přerušení tradice venkovského cestovního ruchu. Lidé nemají mnoho zkušeností s touto formou cestovního ruchu a nejsou sbírána ani potřebná data. Na tento problém přerušení kontinuity vývoje venkovského cestovního ruchu upozorňuje také Terezie Daňková (ČRo ČB 2012). S přerušením této kontinuity nesouvisí jenom nedostatek vhodných ubytovacích zařízení, nedostatek zkušeností s venkovským cestovním ruchem, ale také přerušení s tím souvisejících tradic.

Z tohoto plyne problém již výše zmiňovaného nedostatku informací pro podnikatele, perspektivní návštěvníky i rezidenty. Díky přerušení tradice venkovského cestovního ruchu se sběrem dat nezabývá Český statistický úřad a podobně ani ostatní organizace (např. Svaz venkovské turistiky nebo CzechTourism). Tato absence informací vede k obtížím v podnikání v cestovním ruchu. V současnosti se rozjíždí nový projekt Prázdniny na venkově, na jehož webových stránkách najdou uživatelé ucelenou nabídku

programů a aktivit zážitkové turistiky na českém a moravském venkově. Tento web má pomáhat návštěvníkům venkova i poskytovatelům služeb ve venkovské turistice. Avšak stejně jako u předchozích možností záleží pouze na dobrovolnosti podnikatelů, zda se do tohoto projektu zapojí.

Problémem jsou také ustanovené předpisy, které nerozlišují mezi malým farmářem a velkovýrobnou. Terezie Daňková toto uvádí na příkladu doprovodných služeb pro agroturistiku, např. farmář chce nabídnou hostům, aby si mohli podojit krávu a stlouci máslo. Podle předpisů musí mít dojírnu, zvláštní místnost na chlazení mléka, zvláštní místnost na stloukání másla, čistou šatnu, špinavou šatnu a sprchu. Což znamená nejenom vysoký investiční náklad, ale i ztrátu určité představy hosta o venkově (ČRo ČB 2012).

Pomalý rozvoj venkovského cestovního ruchu je zapříčiněn nejen politickou situací a vydanými předpisy, ale také nedostatkem spolupráce všech zainteresovaných subjektů – orgánů státní správy, podnikatelů, rezidentů a ostatních poskytovatelů služeb ve venkovském cestovním ruchu. Z této spolupráce by měla být vytvořena jednotná marketingové koncepce, která bude realizována na úrovni obce, regionu i státu. Důležitým aspektem rozvoje venkovského cestovního ruchu je také přístup místního obyvatelstva, protože bez jeho přívětivého postoje k příjezdějším návštěvníkům se nebude moci dobře rozvíjet.

Jak je vidět venkovský cestovní ruch se sice potýká s problémy, ale díky zvyšujícímu se zájmu o návrat k přírodě, souznění s ní, opuštění hluku a prachu velkoměst a tlaku přetechnizované doby bude jistě stále více vyhledáván.

ZÁVĚR

Venkovský cestovní ruch. Venkovská turistika. Zelený cestovní ruch. Společensky šetrný cestovní ruch. Cestovní ruch ohleduplný k životnímu prostředí. Harmonický cestovní ruch. Rozumný cestovní ruch. Přizpůsobivý cestovní ruch apod. Různé pojmy stejného významu, které spojují šetrnost vůči cílovým místům cestovního ruchu, ohleduplnost k přírodě, životnímu prostředí, kulturnímu a historickému bohatství a také ohleduplnost mezi lidmi. Stále více lidí se spolu s trendem návratu k přírodě zajímá o tuto oblast cestovního ruchu. Diplomová práce je zaměřena na agroturistiku jako jednu z forem venkovského cestovního ruchu a jejím tématem bylo vytvořit „Podnikatelský záměr agroturistické farmy a možné formy financování“.

Ve své analytické části se diplomová práce zabývala studiem odborné literatury zaměřené na danou problematiku. Získané poznatky byly využity při sepsání literárního přehledu a sloužily k teoretickému seznámení s problematikou sestavení podnikatelského záměru. Podnikatelský záměr spadá do oblasti venkovského cestovního ruchu a je umístěn do regionu Českokrumlovsko, takže v následujících kapitolách byl vymezen venkov a došlo k správnému vymezení regionu Českokrumlovsko. Dále byly zkoumány současné i historické ukazatele a předpoklady regionu pro rozvoj venkovského cestovního ruchu. Potřebná data byla získána nejen ze sekundárních zdrojů (již publikovaná data, dostupná z jiných zdrojů), ale také ze zdrojů primárních (původní informace zjištěné vlastním výzkumem). K získání potřebných primárních dat bylo využito kvalitativního šetření, realizováno formou řízených rozhovorů s pracovníky MAS, Jihočeské centrály CR, pracovníky GE Money Bank, a.s., OÚ Věžovatá Pláně a samotným podnikatelem. Poté došlo k zhodnocení získaných informací a byl navržen podnikatelský záměr zařízení pro agroturistické služby.

Samotný podnikatelský záměr obsahuje charakteristiku podnikatelů a jejich cíle, organizační strukturu, popis ubytovacích, stravovacích služeb a doprovodných programů, analýzu současného stavu a analýzu vnějšího prostředí, marketingový plán, finanční plány a možné formy financování. Ve finančních plánech je uveden také výpočet tří variant ekonomické efektivnosti při různém procentu využití ubytovací kapacity. Na těchto třech jednoduchých variantách modelů situací lze ukázat proces agroturistického podnikání. Důležitou část podnikatelského záměru tvoří také charakteristika možných forem financování, která je především zaměřena na možnost

financování z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EAFRD), z něhož jsou čerpány prostředky pomocí programového dokumentu Programu rozvoje venkova na programované období 2007 – 2013.

Na základě zpracování diplomové práce lze říci, že zájem o venkovský cestovní ruch roste a region Českokrumlovska má potenciál pro jeho rozvoj. Stejně jako uvedený podnikatelský záměr má šanci na úspěch, ale jeho realizace bude záviset na získání možných finančních zdrojů z Programu rozvoje venkova.

RESUMÉ

The theme of the thesis is a design optimal business plan for a farm of agritourism and possible forms of financing. The aim of this Diploma Thesis is to analyse the development of provincial tourism in the region of Český Krumlov and its preconditions for rural tourism.

At first technical literature was studied. The studying of technical literature helps with groundwork of the design optimal business plan. In the first part the region of Český Krumlov was analysed. It was found out that the region of Český Krumlov have preconditions for rural tourism. In the next part of the analysis was monitored accommodation capacity, possible forms of financing, current trends and potential for diversification of farm.

Hypothesis 1: “Rural tourism is the trend of tourism” was confirmed in this part. On the basis of the analysis of accommodation capacity it is impossible to confirm or to reject Hypothesis 2: “At the moment there isn’t a similar farm of agritourism in the region of Český Krumlov”.

In the synthetic part was carried out a business plan to built a farm of agritourism on the basis of studying of technical literature, realization of analysis and collection of information from the field research. By this way the main aim of this Diploma Thesis “Create documentation for optimal business plan for a farm of agritourism” was fulfilled. The project includes characteristic of the organization and its objectives, organizational structure, offer of services, marketing mix, market analysis and financial plan.

The financial plan includes calculation of economic indicators and analysis of forms of financing. On the basis of financial plan was rejected Hypothesis 3: “It is possible to finance complete building of farm from funds of the European Union”.

The region of Český Krumlov has preconditions for development of rural tourism and the interest in rural tourism grows and stated business plan has chance to succeed, but its realization depends on getting finances from the European Union.

POUŽITÉ ZKRATKY

a.s.	akciová společnost
ČR	Česká republika
ČSÚ	Český statistický úřad
CHKO	chráněná krajinná oblast
EAFRD	Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova
EU	Evropská unie
Eurostat	Evropský statistický úřad
k.s.	komanditní společnost
MAS	místní akční skupina
MMR	Ministerstvo pro místní rozvoj
NP	národní park
NSPRV	Národní strategický plán rozvoje venkova
NRP	Národní rozvojový plán
NSRR	Národní strategický rozvojový rámec
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
OP	operační program
OÚ	obecní úřad
Politika HSS	Politika hospodářské a sociální soudržnosti
SPL	Strategický plán Leader
SO ORP	správní obvod obce s rozšířenou působností
SOZS	Strategické a obecné zásady společenství
s.r.o.	společnost s ručením omezeným
SZP	Společná zemědělská politika
UK	ubytovací kapacita
UNWTO	United Nations World Tourism Organisation (Světová organizace cestovního ruchu)
VCR	venkovský cestovní ruch
v.o.s.	veřejná obchodní společnost

SEZNAM LITERATURY

TIŠTĚNÉ ZDROJE

BEDNÁŘOVÁ, D., PARMOVÁ ŠKODOVÁ D. *Malé a střední podnikání*. 2. vyd. České Budějovice: Ekonomická fakulta, Jihočeská univerzita, 2010. 146 s. ISBN 978-80-7394-229-8.

BERÁNEK, J. *Provozujeme pohostinství a ubytování*. 1. vyd. Praha: MAG Consulting, s.r.o., 2004. 180 s. ISBN 80-86724-02-X.

BERÁNEK, J., KOTEK, P. *Řízení hotelového provozu*. 3. vyd. Praha: MAG Consulting, s.r.o., 2003. 220 s. ISBN 80-86724-00-X.

BURIAN, M. *První průvodce venkovskou turistikou aneb Jedou k nám hosté*. 1. vyd. Brno: Typografie Brno, 1999. 52 s. ISBN 80-902640-0-X.

COOPER, J., LANE, P. *Marketingové plánování. Praktická příručka manažera*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, spol. s r. o., 1999. 232 s. ISBN 80-7169-641-2.

Čížková, B. *Problematika venkovského cestovního ruchu na Českokrumlovsku*. Bakalářská práce. Vedoucí práce: Mgr. Vladimír Dvořák. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Ekonomická fakulta, 2009. 101 s.

Faltová-Leitmanová, I. a kol. *Ekonomický rozvoj Jihočeského kraje: studie COST OC A17 001*. 1.vyd. Praha: ČVUT, 2004. 66 s. ISBN 80-01-03179-9.

FREYER, Walter. *Tourismus: Einführung in die Fremdenverkehrökonomie*. 9.vyd. München : Oldenbourg Wissenschaftsverlag GmbH, 2009. 587 s. ISBN 978-3-486-58927-6.

FOTR, J. *Podnikatelský plán a investiční rozhodování*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, spol. s r.o., 1999. 220 s. ISBN 80-7169-812-1.

FORET, M., FORETOVÁ, V. *Jak rozvíjet místní cestovní ruch*. Praha: Grada Publishing, spol. s r. o., 2001. 180 s. ISBN 80-247-0207-X.

GILBERT, C., EYRING, M. Jak snížit rizika při zakládání firmy. *Moderní řízení*. 2010, roč. XLV (45), č. 12, str. 30-33. ISSN 0026-8720.

HALDRICH, G. a kol. *Tourismus-Management: Tourismus-Marketing und Fremdenverkehrsplanung*. Berlin: Walter de Gruyter, 1998. 955 s. ISBN: 3-11-015185-5.

HESKOVÁ, M. a kol. *Cestovní ruch pro vyšší odborné školy a vysoké školy*. 1. vyd. Praha: Fortuna, 2006. 224 s. ISBN 80-7168-948-3.

HINTERHOLZER, T. a kol. *Innovationsguide für Tourismusunternehmen. Wissenschaftliche Schriftenreihe der Wirtschaftskammer Salzburg*. Berlin: Lit Verlag 2011. 197 s. ISBN: 978-3-643-50264-3.

HORNER S., SWARBROOKE. J. *Cestovní ruchu, ubytování a stravování, využití volného času*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2003. 488 s. ISBN 80-247-0202-9.

HRABÁNKOVÁ, M. a kol. *Rozvoj lidských zdrojů ve venkovském prostoru České republiky*. 1. vyd. Praha: MFJ, 2007. 192 s. ISBN 80-86284-66-2.

HRABÁNKOVÁ, M., HÁJEK, T. *Management cestovního ruchu*. České Budějovice : Jihočeská univerzita, Zemědělská fakulta, 2002. ISBN 80-7040-580-5.

KAPOUN, J. Michael e. Porter: Konkurenční výhoda. *Moderní řízení*. 2010, roč. XLV (45), č. 9, str. 70-73. ISSN 0026-8720.

KESNER, L., NOVOTNÝ, R., MORAVEC, I., ŠKODOVÁ PARMOVÁ, D. *Management kulturního cestovního ruchu*. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj, 2008. ISBN 80-7040-580-5.

KOTLER, P. *Marketing podle Kotlera. Jak vytvářet a ovládnout nové trhy*. 1. vyd. Praha: Management Press, 2002. 258 s. ISBN 80-7261-010-4.

KOTLER, P. KELLER, K. *Marketing management*. 12. vyd. Praha: Grada Publishing, 2007. 792 s. ISBN: 978-80-247-1359-5.

MORAVEC I. a kol.. *Venkovská turistika v Rakousku, České republice a Francii Koncept, aktivity a vzdělávání*. 1. vyd. Centrum pro komunitní práci, 2007. 69 s. ISBN: 978-80-86902-50-0.

NOVACKÁ, L. *Cestovní ruch a Európska únia*. 1. vyd. Bratislava: Sprint dva, 2010. 150 s. ISBN 978-80-89393-26-8.

NÝVLTOVÁ, R., MARINIČ, P. *Finanční řízení podniku – moderní metody a trendy*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 2010. 208 s. ISBN 978-80-247-3158-2.

PARMOVÁ, D., PARMOVÁ, D. *Provoz služeb v cestovním ruchu*. 1. vyd. České Budějovice: Zemědělská fakulta, Jihočeská univerzita, 2003. 175 s. ISBN: 80-7040-611-9.

PARMOVÁ ŠKODOVÁ, D. *Agroturistika*. 1. vyd. České Budějovice: Ekonomická fakulta, Jihočeská univerzita, 2007. 92 s. ISBN: 978-80-7394-009-6.

PETRŮ, Z. *Základy ekonomiky cestovního ruchu*. 2. vyd. Praha: Idea Servis, 2007. 124 s. ISBN 978-80-85970-55-5.

POUROVÁ, M. *Agroturistika*. Praha: Česká zemědělská univerzita, Provozně ekonomická fakulta ve vydavatelství CREDIT, 2002. 124 s. ISBN 80-213-0965-2.

PROKEŠOVÁ, R. *Programové období 2007-2013*. Materiály ze cvičení v rámci předmětu Regionální projektování. České Budějovice: Jihočeská univerzita, Zdravotně sociální fakulta, zimní semestr 2011.

RETTIGOVÁ, M. D. *Domácí kuchařka*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1986. 558 s.

ORIEŠKA, J. *Technika služeb cestovního ruchu*. 1. vyd. Praha: Idea Servis, 1999. 244 s. ISBN 80-85970-27-9.

SEDLÁČEK, J. *Finanční analýza podniku*. 2. vyd. Brno: Computer Press, a.s., 2011. 152 s. ISBN 978-80-251-3386-0.

SRPOVÁ, J., ŘEHOŘ, V. a kol. *Základy podnikání – Teoretické poznatky, příklady a zkušenosti českých podnikatelů*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2010. 432 s. ISBN: 978-80-247-3339-5.

STŘÍBRNÁ, M. a kol. *Ubytování ve vesnické turistice*. 1. vyd. Praha: Institut výchovy a vzdělávání Ministerstva zemědělství ČR, 1996. 46 s. ISBN 80-7105-128-4.

STRÍBRNÁ, M. *Venkovská turistika a agroturistika*. 1. vyd. Praha: Profi Press, s.r.o., 2005. 65 s. ISBN 80-86726-14-2.

SYNEK, M. a kol. *Nauka o podniku*. 4. vyd. Praha: Vysoká škola ekonomická, 1998. 383 s. ISBN: 80-7079-981-1.

SYNEK, M. a kol. *Podniková ekonomika*. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 2002. 479 s. ISBN: 80-7179-736-7.

SYNEK, M. a kol. *Podniková ekonomika*. 4. vyd. Praha: C. H. Beck, 2006. 473 s. ISBN: 80-7179-892-4.

VANĚČEK, D. *Agroturistika*. 1. vyd. České Budějovice: Zemědělská fakulta, Jihočeská univerzita, 1997. 168 s. ISBN 80-7040-222-9.

VERBER, J., SRPOVÁ, J. a kol. *Podnikání malé a střední firmy*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2008. 320 s. ISBN 978-247-2409-6.

WÖHE, G., KISLINGEROVÁ, E. *Úvod do podnikového hospodářství*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2007. 928 s. ISBN 978-80-7179-897-2.

ELEKTRONICKÉ ZDROJE

BAUERSFELD, K. Eko a agroturistika – trh budoucnosti? *COT business*. [online]. 1.7. 2003 [cit. 2011-11-16]. Dostupné z WWW:

<<http://www.cot.cz/index.php?page=200&jazyk=1&id=2180&srchtxt=ekoturistika>>.

business.center.cz [online]. 2011a [cit. 2011-11-03]. Zákony. Živnostenský zákon. Dostupné z WWW:

<<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/cast1.aspx>>.

business.center.cz [online]. 2011b [cit. 2011-11-21]. Zákony. Živnostenský zákon. Příloha č. 1. Živnosti řemeslné. Dostupné z WWW:

<<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/priloha1.aspx>>.

business.center.cz [online]. 2011c [cit. 2011-11-21]. Zákony. Živnostenský zákon. Příloha č. 4. Živnost volná. Dostupné z WWW:

<<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/priloha4.aspx>>.

CzechTourism [online]. 2003 [cit. 2012-03-20]. Výzkum. Články a komentáře. Trendy cestovního ruchu v Evropě. Dostupné z WWW:

<<http://www.czechtourism.cz/files/statistiky/etctrendy.pdf>>.

Český Krumlov [online]. 2012a [cit. 2012-03-14]. Základní charakteristika regionu Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<http://www.ckrumlov.cz/cz1250/region/soucas/i_zchrck.htm>.

Český Krumlov [online]. 2012b [cit. 2012-03-14]. Region. Charakteristika přírodních poměrů v regionu Český Krumlov. Vltava. Dostupné z WWW:

<http://www.ckrumlov.cz/cz1250/region/soucas/i_vltava.htm>.

Český Krumlov [online]. 2012c [cit. 2012-03-14]. Region. Charakteristika přírodních poměrů v regionu Český Krumlov. Vltava. Vodácká turistika na Vltavě. Dostupné z WWW:

<http://www.ckrumlov.cz/cz1250/region/vodapr/i_vodtur.htm>.

Český Krumlov [online]. 2012d [cit. 2012-03-14]. Historie města Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<http://www.ckrumlov.info/docs/cz/mesto_histor_himeck.xml>.

Český Krumlov [online]. 2012d [cit. 2012-03-14]. Státní hrad a zámek Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<http://www.castle.ckrumlov.cz/docs/cz/zamek_oinf_sthrza.xml>.

ČRo České Budějovice [online]. 2012 [cit. 2012-03-09]. Přímá linka ze dne 27. 2. 2012. Agroturistika. Dostupné z WWW:

<http://hledani.rozhlas.cz/iradio/?defaultNavigation=+generic3:^%22342x_P%C5%99%C3%ADm%C3%A1%20linka%22&query=&from=&to=&porad=342x_P%C5%99%C3%ADm%C3%A1+linka>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. 2007 [cit. 2011-11-09]. Vícetématické informace. Analýzy komentáře. Archiv 2007. Malé a střední podniky (jejich místo a role v české ekonomice). Dostupné z WWW:

<<http://www.czso.cz/csu/csu.nsf/informace/ckta090307.doc>>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. 2010a [cit. 2012-03-20]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Správní obvody. Vybrané údaje za všechny SO ORP. Hromadná ubytovací zařízení v roce 2010. Dostupné z WWW:

<[http://www.cbudejovice.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/BD003A35DA/\\$File/w-31130211q1s13.pdf](http://www.cbudejovice.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/BD003A35DA/$File/w-31130211q1s13.pdf)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. 2010b [cit. 2012-03-20]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Správní obvody. Vybrané údaje za všechny SO ORP. Návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení v roce 2010. Dostupné z WWW:

<[http://www.cbudejovice.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/C0003ED17C/\\$File/w-31130211q1s14.pdf](http://www.cbudejovice.czso.cz/csu/2011edicniplan.nsf/t/C0003ED17C/$File/w-31130211q1s14.pdf)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011a [cit. 2012-03-10]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Správní obvody obcí s rozšířenou působností – Jihočeský kraj 2004. Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<[http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/C60026D884/\\$File/3103.pdf](http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/C60026D884/$File/3103.pdf)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011b [cit. 2012-03-10]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Správní obvody obcí s rozšířenou působností – Jihočeský kraj 2004. Úvod. Dostupné z WWW:

<<http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/o/13-3104-04-2004-uvod>>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011c [cit. 2012-03-10]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Okresy. Okres Český Krumlov. Charakteristika okresu Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<http://www.czso.cz/xc/redakce.nsf/i/charakteristika_okresu_ck>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011d [cit. 2012-03-10]. Správní obvody. Data za jednotlivé obce s rozšířenou působností. ORP Český Krumlov. Dostupné z WWW:

<[http://www.cbudejovice.czso.cz/xc/redakce.nsf/i/geograficka_mapa_spravniho_obvodu_orp_cesky_krumlov/\\$File/3103_%C4%8Desk%C3%BD%20krumlov.jpg](http://www.cbudejovice.czso.cz/xc/redakce.nsf/i/geograficka_mapa_spravniho_obvodu_orp_cesky_krumlov/$File/3103_%C4%8Desk%C3%BD%20krumlov.jpg)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011e [cit. 2012-03-12]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. 1 Souborné informace. Publikace: Postavení

venkova v Jihočeském kraji (vydáno 2009). Příloha 2 Přehled obcí v Jihočeském kraji se zařazením do městského a venkovského prostoru. Dostupné z WWW:

<[http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/4100218156/\\$File/3113610902.pdf](http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/4100218156/$File/3113610902.pdf)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2011f [cit. 2012-03-12]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. 1 Souborné informace. Publikace: Postavení venkova v Jihočeském kraji (vydáno 2009). Vymezení venkova. Dostupné z WWW:

<[http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/410020B38B/\\$File/31136109a10.pdf](http://www.czso.cz/xc/edicniplan.nsf/t/410020B38B/$File/31136109a10.pdf)>.

ČSÚ – Český statistický úřad [online]. Aktualizace 2012 [cit. 2012-03-13]. Krajská správa ČSÚ v Českých Budějovicích. Kraj. Charakteristika kraje. Dostupné z WWW:

<http://www.czso.cz/xc/redakce.nsf/i/charakteristika_kraje>.

DUFFKOVÁ, J. [online]. 2006 [cit. 2012-03-16]. *O tom, jak a proč vzniklo a (zatím) nezaniklo chatáření a chalupaření v Čechách*. Katedra sociologie FF UK. Dostupné z WWW:<http://www.janaduff.estranky.cz/clanky/sociologie-zivotniho-stylu/Duffkova_chatareni-chalupareni-v-CR.html>.

efektMarketing.cz [online]. 2011 [cit. 2011-12-14]. Odpovídáme na dotazy. Dostupné z WWW: <<http://www.efektmarketing.cz/odpovidame-na-dotazy/>>.

eAGRI [online]. 2011a [cit. 2012-03-22]. Dotace. Program rozvoje venkova. Osa III. Dostupné z WWW: <<http://eagri.cz/public/web/mze/dotace/program-rozvoje-venkova-na-obdobi-2007/opatreni-osy-iii/>>.

eAGRI [online]. 2011b [cit. 2012-03-22]. Dotace. Program rozvoje venkova. Základní informace. Harmonogram 2012. Dostupné z WWW:

<<http://eagri.cz/public/web/mze/dotace/program-rozvoje-venkova-na-obdobi-2007/zakladni-informace/harmonogram-2011/>>.

Eggenberg [online]. 2012a [cit. 2012-03-15]. Produkty Eggenberg. Dostupné z WWW:

<<http://www.eggenberg.cz/index.php?page=produkty&lang=cz/>>.

Eggenberg [online]. 2012b [cit. 2012-03-15]. Prohlídka pivovaru. Dostupné z WWW:

<<http://www.eggenberg.cz/index.php?page=pceny&lang=cz>>.

Euroskop.cz [online]. 2012a [cit. 2012-03-22]. Fondy EU. Strukturální fondy. Dostupné z WWW: <<http://www.euroskop.cz/8639/sekce/evropsky-fond-pro-regionalni-rozvoj-a-evropsky-socialni-fond/>>.

Euroskop.cz [online]. 2012b [cit. 2012-03-22]. Fondy EU. Příručky o fondech. Rozvoj venkova v programovacím období 2007 – 2013 v kontextu reformy SZP. Dostupné z WWW: <<http://www.ireas.cz/download/publikace/pub037.pdf>>.

Euroskop.cz [online]. 2012c [cit. 2012-03-22]. Fondy EU. Zemědělství - EAFRD. Dostupné z WWW: <<http://www.euroskop.cz/8632/sekce/zemedelstvi---eafrd/>>.

Firemní poradenství, koučink [online]. 2009 [cit. 2011-11-21]. Podnikatelský záměr. Dostupné z WWW: <<http://www.zdenekpelousek.cz/podnikatelsky-zamer.html>>.

Hrad Rožmberk [online]. 2012 [cit. 2012-03-14]. Státní hrad Rožmberk. Dostupné z WWW: <<http://www.hrad-rozemberk.eu/>>.

Jižní Čechy [online]. 2007 [cit. 2012-03-20]. Agroturistika. Leták – Dovolena na venkově jižní Čechy. Dostupné z WWW: <http://www.jiznicechy.cz/agroturistika/letak_dovolena-na-venkove_web.pdf>.

Jižní Čechy [online]. 2009a [cit. 2012-03-15]. Navštivte jižní Čechy. Gastronomie. Dostupné z WWW: <<http://www.jiznicechy.cz/cs-CZ/jizni-cechy/temata-a-aktivity/gastronomie.html>>.

Jižní Čechy [online]. 2009b [cit. 2012-03-15]. Navštivte jižní Čechy. Jihočeské pivní stezky. Dostupné z WWW: <<http://www.jiznicechy.cz/cs-CZ/katalog-produktu,2476.html>>.

Kudy z nudy [online]. 2012 [cit. 2012-03-20]. Aktuality. Český Krumlov získal turistického „Oskara“. Dostupné z WWW: <<http://www.kudyznudy.cz/Aktuality/Cesky-Krumlov-ziskal-prestizniho-turistickeho--Osk.aspx>>.

MARTÍNEK, R. Regiony podceňují potenciál cestovního ruchu. *COT business*. [online]. 2. 3. 2006 [cit. 2011-11-16]. Dostupné z WWW: <<http://www.cot.cz/index.php?page=200&jazyk=1&id=5891&srchtxt=ekoturistika>>.

MAS Pomalší [online]. 2010 [cit. 2012-03-26]. Dokumenty ke stažení. Možnosti ubytování, stravování, kulturního a sportovního vyžití v obcích. Dostupné z WWW: <<http://www.maspomalsi.cz/mas/dokumenty-ke-stazeni/>>.

MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj [online]. 2008 [cit. 2012-03-15]. Infobanka výzkum Ministerstva pro místní rozvoj. Moje agroturistika. Dostupné z WWW: <<http://www.mmr-vyzkum.cz/INFOBANKA/search.aspx?search=moje%20agroturistika>>.

MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj [online]. 2007 [cit. 2012-03-22]. Cestovní ruch. Koncepce a strategie. Koncepce státní politiky cestovního ruchu v ČR na období 2007-2013. Dostupné z WWW: <<http://www.mmr.cz/CMSPages/GetFile.aspx?guid=9436a891-44cd-426a-88b9-373e4ce4900a>>.

MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj [online]. 2012a [cit. 2012-03-22]. Regionální politika. Dostupné z WWW: <<http://www.mmr.cz/Regionalni-politika>>.

MMR – Ministerstvo pro místní rozvoj [online]. 2012b [cit. 2012-03-22]. Cestovní ruch. Dotace a programy. Národní program podpory cestovního ruchu (2010 – 2013). Dostupné z WWW: <<http://www.mmr.cz/Narodni-program-cestovniho-ruchu>>.

Obchodni-zakonik.eu [online]. 2011 [cit. 2011-10-13]. Obchodní zákoník. Všeobecná ustanovení. Základní ustanovení. Dostupné z WWW: <<http://obchodni-zakonik.eu/vseobecna-ustanoveni/>>.

PERLÍN, R. Vymezení venkovských obcí v Česku. *DVS.cz – Deník veřejné správy* [online]. 14. 7. 2009 [cit. 2012-03-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.dvs.cz/clanek.asp?id=6384068>>.

Redakce COT. Prázdniny na venkově se rozjíždějí. *COT business*. [online]. 15. 2. 2012 [cit. 2012-03-20]. Dostupné z WWW: <<http://www.cot.cz/index.php?page=200&jazyk=1&id=1040816135&srchtxt=pr%E1zd niny+na+venkov%EC>>.

SOUČEK, J. Krajská jídla patří do naší kuchyně. *COT business*. [online]. 2. 11. 2006 [cit. 2012-03-12]. Dostupné z WWW: <<http://www.cot.cz/index.php?page=200&jazyk=1&id=6732>>.

SOUČKOVÁ, H. [online]. 2009 [cit. 2012-03-26]. *Agroturistika jako jedna z významných forem diverzifikace zemědělství*. Fakulta životního prostředí. Univerzita Jana Evangelisty Purkyně, Ústí nad Labem. Dostupné z WWW: <fzp.ujep.cz/projekty/qh82126/V005/clanek6.pdf>.

Trasovník.cz [online]. 2008 [cit. 2012-03-13]. Jihočeský kraj. Českokrumlovsko – popis regionu. Dostupné z WWW: <http://www.trasovnik.cz/k_jihoc/ceskrum/ceskrum.asp>.

VALÁŠEK, D. Jak se tomu říká u nás. *COT business*. [online]. 1. 7. 2003 [cit. 2011-11-16]. Dostupné z WWW: <<http://www.cot.cz/index.php?page=200&jazyk=1&id=2183&srchtxt=ekoturistika>>.

SEZNAM SCHÉMÁT, TABULEK A MAP

SEZNAM SCHÉMÁT

Schéma 1	Zakladatelský rozpočet – rozpočet startovacího kapitálu	str. 35
Schéma 2	Rozdělení „zeleného“ cestovního ruchu	str. 38
Schéma 3	Zařazení OP do soustavy strategických dokumentů	str. 64

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1	Předběžná kalkulace investičních nákladů	str. 81
Tabulka 2	Kalkulace variabilních nákladů na jedno lůžko	str. 82
Tabulka 3	Kalkulace variabilních nákladů na jednu snídani	str. 82
Tabulka 4	Roční fixní (stále) náklady	str. 83
Tabulka 5	Roční fixní (stále) náklady vč. nákladů na investiční úvěr	str. 83
Tabulka 6	Kalkulace nákladů – 1. rok (2012)	str. 84
Tabulka 7	Cenová kalkulace	str. 84
Tabulka 8	Tržby za ubytování	str. 85
Tabulka 9	Tržby za snídane	str. 85
Tabulka 10	Tržby za pronájem horských kol	str. 85
Tabulka 11	Variabilní náklady na snídane / rok	str. 85
Tabulka 12	Variabilní náklady na ubytování / rok	str. 85
Tabulka 13	Fixní náklady na ubytování	str. 86
Tabulka 14	Celkové náklady (Kč)	str. 86
Tabulka 15	Hospodářský výsledek (Kč)	str. 86
Tabulka 16	Cenová kalkulace	str. 87
Tabulka 17	Tržby za ubytování	str. 87
Tabulka 18	Tržby za snídane	str. 87
Tabulka 19	Tržby za pronájem horských kol	str. 88
Tabulka 20	Variabilní náklady na snídane / rok	str. 88
Tabulka 21	Variabilní náklady na ubytování / rok	str. 88
Tabulka 22	Fixní náklady na ubytování	str. 88
Tabulka 23	Celkové náklady (Kč)	str. 88
Tabulka 24	Hospodářský výsledek (Kč)	str. 89
Tabulka 25	Cenová kalkulace	str. 90

Tabulka 26	Tržby za ubytování	str. 90
Tabulka 27	Tržby za snídane	str. 90
Tabulka 28	Tržby za pronájem horských kol	str. 90
Tabulka 29	Variabilní náklady na snídane / rok	str. 91
Tabulka 30	Variabilní náklady na ubytování / rok	str. 91
Tabulka 31	Fixní náklady na ubytování	str. 91
Tabulka 32	Celkové náklady (Kč)	str. 91
Tabulka 33	Hospodářský výsledek (Kč)	str. 92

SEZNAM MAP

Mapa 1	Obecně-geografická mapa SO ORP Český Krumlov	str. 48
--------	--	---------

PŘÍLOHY

SEZNAM PŘÍLOH

- 1) Správní členění ORP Český Krumlov
- 2) Přehled obcí v Jihočeském kraji a jejich zařazení do venkovského a městského prostoru
- 3) Hromadná ubytovací zařízení ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Jihočeského kraje k 31. 12. 2010
- 4) Návštěvnost v hromadných ubytovacích zařízeních ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Jihočeského kraje v roce 2010
- 5) Leták: Dovolená na venkově jižní Čechy
- 6) Možnosti ubytování, stravování, kulturního a sportovního vyžití v obcích
- 7) Program rozvoje venkova – osy a priority
- 8) Organizační struktura
- 9) Porterův model pěti sil
- 10) Odpisy
- 11) Pravidelný splátkový plán
- 12) Roční splátky

PŘÍLOHA 1 – SPRÁVNÍ ČLENĚNÍ ORP ČESKÝ KRUMLOV

Město	Městys	Ves
Český Krumlov	Besednice	Benešov nad Černou
Horní Planá	Frymburk	Bohdalovice
Kaplice	Křemže	Boletice
Rožmberk nad Vltavou		Brloh
Velešín		Bujanov
Vyšší Brod		Černá v Pošumaví
		Dolní Dvořiště
		Dolní Třebonín
		Holubov
		Horní Dvořiště
		Hořice na Šumavě
		Chlumeč
		Chvalšiny
		Kájov
		Lipno nad Vltavou
		Loučovice
		Malonty
		Malšín
		Mirkovice
		Mojné
		Netřebice
		Nová Ves
		Omlenice
		Pohorská Ves
		Přední Výtoň
		Přídolí
		Přísečná
		Rožmitál na Šumavě
		Soběnov
		Srnín
		Střítež
		Světlík
		Větrní
		Věžovatá Pláně
		Zlatá Koruna
		Zvíkov
		Zubčice

Zdroj: Čížková 2009: 70

PŘÍLOHA 2 – PŘEHLED OBCÍ V JIHOČESKÉM KRAJI A JEJICH ZAŘAZENÍ DO VENKOVSKÉHO A MĚSTSKÉHO PROSTORU

Přehled obcí v Jihočeském kraji a jejich zařazení do venkovského a městského prostoru
(obce jsou řazeny abecedně)

Název obce / města	Okres	Správní obvod obce s rozšířenou působností	Správní obvod pověřeného obecního úřadu	Výměra (ha) k 31.12.2008	Počet obyvatel k 31.12.2008	Hustota zalidnění (osoby/km ²)	Prostor (M - městský, V - venkovský)	
							varianta kapitoly:	
							2. krajská	3. ČR
Újezdec	JH	JHr	JHr	422,2	72	17,1	V	V
Újezdec	PT	Pra	Pra	289,8	58	20,0	V	V
Úlehle	ST	Sta	Sta	655,7	104	15,9	V	V
Únice	ST	Sta	Sta	558,2	52	9,3	V	V
Úsilné	CB	CBu	CBu	303,5	368	121,3	V	V
Ústrašice	TA	Tab	Tab	740,0	286	38,7	V	V
Uzenice	ST	Bla	Bla	537,6	130	24,2	V	V
Uzeničky	ST	Bla	Bla	662,4	136	20,5	V	V
Vacov	PT	Vim	Vim	3 520,5	1 342	38,1	V	V
Vacovice	ST	Sta	Vln	259,6	69	26,6	V	V
Val	TA	Sob	VLu	1 637,1	224	13,7	V	V
Varvažov	PI	Pis	Mrt	2 514,5	199	7,9	V	V
Vělná	CB	CBu	CBu	370,7	1 573	424,4	V	V
Velešín	CK	Kap	Kap	1 323,6	4 028	304,3	M	M
Velká Turná	ST	Sta	Sta	753,2	158	21,0	V	V
Velký Ratmírov	JH	JHr	JHr	1 360,4	212	15,6	V	V
Vesce	TA	Sob	Sob	744,2	242	32,5	V	V
Veselí nad Lužnicí	TA	Sob	VLu	2 955,9	6 607	223,5	M	M
Veselíčko	PI	Mil	Mil	450,9	189	41,9	V	V
Větřní	CK	CKr	CKr	2 771,3	4 106	148,2	M	M
Věžovatá Pláně	CK	CKr	CKr	479,5	123	25,7	V	V
Vícemil	JH	JHr	JHr	381,9	78	20,4	V	V
Vidov	CB	CBu	CBu	123,1	464	377,0	V	V
Vilice	TA	Tab	MVo	709,7	173	24,4	V	V
Vimperk	PT	Vim	Vim	8 002,7	7 863	98,3	M	M
Višňová	JH	JHr	JHr	579,1	80	13,8	V	V
Vitějovice	PT	Pra	Pra	1 180,5	484	41,0	V	V
Vitín	CB	CBu	CBu	761,6	336	44,1	V	V

Zdroj: ČSÚ 2011e

**PŘÍLOHA 3 – HROMADNÁ UBYTOVACÍ ZAŘÍZENÍ VE SPRÁVNÍCH OBVODECH OBCÍ
S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ JIHOČESKÉHO KRAJE K 31. 12. 2010**

	Hromadná ubytovací zařízení celkem	v tom							Pokoje	Lůžka
		hotely a podobná ubytovací zařízení	v tom		ostatní hromadná ubytovací zařízení	v tom				
			hotely	penziony		kempy	chatové osady a turistické ubytovny	ostatní hromadná ubytovací zařízení jinde nespecifikovaná		
Kraj celkem	963	514	171	343	449	127	112	210	17 465	49 912
v tom SO ORP:										
Blatná	13	6	2	4	7	-	5	2	361	1 188
České Budějovice	79	56	28	28	23	10	3	10	2 782	6 604
Český Krumlov	249	143	43	100	106	27	24	55	3 597	10 311
Dačice	22	11	6	5	11	1	4	6	321	1 007
Jindřichův Hradec	87	47	11	36	40	7	12	21	1 331	4 142
Kaplice	11	10	2	8	1	1	-	-	82	223
Milevsko	14	7	3	4	7	3	2	2	225	859
Písek	65	21	10	11	44	9	15	20	1 543	4 613
Prachatice	66	30	9	21	36	7	9	20	871	2 791
Soběslav	17	5	2	3	12	6	4	2	350	1 163
Strakonice	35	13	5	8	22	10	3	9	559	1 755
Tábor	64	31	14	17	33	7	8	18	1 715	4 726
Trhové Sviny	17	12	4	8	5	1	-	4	226	614
Třeboň	86	44	9	35	42	27	6	9	1 613	4 280
Týn nad Vltavou	15	4	2	2	11	4	4	3	260	875
Vimperk	113	70	19	51	43	5	12	26	1 449	4 230
Vodňany	10	4	2	2	6	2	1	3	180	531

Zdroj: ČSÚ 2010a

**PŘÍLOHA 4 – NÁVŠTĚVNOST V HROMADNÝCH UBYTOVACÍCH ZAŘÍZENÍCH VE
SPRÁVNÍCH OBVODECH OBCÍ S ROZŠÍŘENOU PŮSOBNOSTÍ JIHOČESKÉHO KRAJE
V ROCE 2010**

	Hosté			Přenocování			Průměrný počet přenocování	Průměrná doba pobytu (dny)
	celkem	v tom		celkem	v tom			
		rezidenti	nerezidenti		rezidenti	nerezidenti		
Kraj celkem	892 962	605 259	287 703	2 712 135	2 094 415	617 720	3,0	4,0
v tom SO ORP:								
Blatná	9 246	8 773	473	31 371	30 368	1 003	3,4	4,4
České Budějovice	164 482	73 606	90 876	301 035	141 741	159 294	1,8	2,8
Český Krumlov	282 318	145 761	136 557	711 355	404 408	306 947	2,5	3,5
Dačice	12 115	10 311	1 804	28 447	24 575	3 872	2,3	3,3
Jindřichův Hradec	52 424	46 971	5 453	151 755	140 863	10 892	2,9	3,9
Kaplice	4 358	3 390	968	10 082	7 845	2 237	2,3	3,3
Milevsko	10 030	9 522	508	32 575	30 929	1 646	3,2	4,2
Písek	47 142	37 213	9 929	173 087	148 965	24 122	3,7	4,7
Prachatice	36 792	32 286	4 506	94 633	84 431	10 202	2,6	3,6
Soběslav	11 967	10 635	1 332	31 578	28 507	3 071	2,6	3,6
Strakonice	27 445	25 195	2 250	79 636	73 748	5 888	2,9	3,9
Tábor	60 186	48 655	11 531	258 177	235 602	22 575	4,3	5,3
Trhové Sviny	6 889	5 673	1 216	19 440	16 718	2 722	2,8	3,8
Třeboň	88 376	81 656	6 720	504 315	481 383	22 932	5,7	6,7
Týn nad Vltavou	6 134	5 356	778	19 445	17 546	1 899	3,2	4,2
Vimperk	68 901	56 581	12 320	256 451	218 894	37 557	3,7	4,7
Vodňany	4 157	3 675	482	8 753	7 892	861	2,1	3,1

Zdroj: ČSÚ 2010b

PŘÍLOHA 5 – LETÁK: DOVOLENÁ NA VENKOVĚ JIŽNÍ ČECHY

PRÁVNÍK:
www.prahdinnyvenkov.cz
www.nafarm.cz
www.jca.cz

RANČ PATRIOT
Příhořovice 61, CZ - 373 47 Sečice
Tel: +420 462 468 895
e-mail: info@rancpatriot.cz, www.rancpatriot.cz

STÁŘEŠTICE - SVOBODOVI
Příhořovice 61, CZ - 388 11 Příhořovice
Tel: +420 381 361 301, +420 306 430 027
e-mail: spg@starestice.cz, www.starestice.cz

STATEK MÁJEK (LANDSCAP HÁEK, HÁEK PAMĚTIKAD)
Němčovice 25, CZ - 387 01 Němčovice
Tel: +420 488 334 324, +420 606 751 607
e-mail: info@starestice.cz, www.starestice.cz

STATEK HAPPY HOME
Příhořovice 61, CZ - 373 33 Nová Věže
Tel: +420 376 802 306, +420 732 412 313
e-mail: info@happyhome.cz, www.happyhome.cz

STATEK NA BLATČECH
Příhořovice 61, CZ - 373 41 Hvozdská nad Vltavou
Tel: +420 732 973 535, +420 403 641 754
e-mail: info@starestice.cz, www.starestice.cz

STATEK JUŠTĚNŮV
Borotínová 27/III, CZ - 380 02 Vodňany
Tel: +420 378 802 530, +420 377 839 933
e-mail: usat@starestice.cz, www.usat.cz

ZEMĚDĚLSKÁ UŽITELNOST OPALICE
Opalovice 3, CZ - 373 81 Kamenný Újezd
Tel: +420 387 712 302

BLATSKÝ DVŮR
Borotínová 27, CZ - 380 02 Vodňany
Tel: +420 378 802 530, +420 377 839 933
e-mail: usat@starestice.cz, www.usat.cz

FARMA STRAŠŤAVKA
Červená 18, CZ - 373 51 Týr nad Vltavou
Tel: +420 384 348 756, +420 607 231 961
e-mail: info@strastavka.cz, www.strastavka.cz

KEMP JINDŘICH
Jindřich 18, CZ - 371 81 Jindřich
Tel: +420 384 348 756, +420 607 231 961
e-mail: info@strastavka.cz, www.strastavka.cz

KEMP STRÁNKŮV
Červená 18, CZ - 373 51 Týr nad Vltavou
Tel: +420 384 348 756, +420 607 231 961
e-mail: info@strastavka.cz, www.strastavka.cz

KOZÍ FARMA KOFA
Kofa 18, CZ - 387 73 Kofa
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION A JÍZDARNA BEITHOF STUDNICE
Studnice 40, CZ - 377 01 Jindřichův vrchec
Tel: +420 466 997 203

PENZION JIŘIŠŤOV
Jiřišťov 18, CZ - 371 81 Jiřišťov
Tel: +420 384 348 756, +420 607 231 961
e-mail: info@strastavka.cz, www.strastavka.cz

PENZION BLANKO
Blanko 18, CZ - 371 81 Jiřišťov
Tel: +420 384 348 756, +420 607 231 961
e-mail: info@strastavka.cz, www.strastavka.cz

PENZION U KRUMLOVA
Krumlov 18, CZ - 381 01 Krumlov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION U STARÝHO KANCE*
Starý Káň 18, CZ - 381 01 Krumlov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION U ŠTEŘEJ
Šteřej 18, CZ - 378 01 Strmilov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION U KŘÍŽOVÉ PŮLE
Křížová 18, CZ - 384 81 Čyčkov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

JÍZDARNA ZÁMEK SKALICE
Skalice 18, CZ - 384 81 Čyčkov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION A RESTAURACE DVORCE U TŘESNÉ
Třešně 18, CZ - 379 01 Třešně
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

PENZION BANĚL - ŠEPP
Šepp 18, CZ - 381 73 Blatná
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

RANČ LEON - PENZION U KOHOUTKA
Kohoutka 18, CZ - 381 01 Krumlov
Tel: +420 383 391 891, +420 408 312 320
e-mail: info@kofa.cz, www.kofa.cz

Zdroj: Jižní Čechy 2007

PŘÍLOHA 6: MOŽNOSTI UBYTOVÁNÍ, STRAVOVÁNÍ, KULTURNÍHO A SPORTOVNÍHO VYŽITÍ V OBCÍCH

Obec	Ubytovací a stravovací možnosti			Nabídka sportovního, kulturního a společenského vyžití pro obyvatele a návštěvníky	Aktivity v obci	Významné kulturní a přírodní památky v obci
	Název	Kapacita	Další nabídka			
Besednice	neuveдено					
Bujanov	neuveдено					Hrádek Louzek Muzeum koněspřežky
Doudleby	Hotel Klor	37 lůžek 60 míst	Vnitřní bazén, pianobar, restaurace	Sportovní areál na malou kopanou, tenis, volejbal a lední hokej. Dětské hřiště, v KD stoly na stolní tenis, kulturní dům s kapacitou 200 osob, dráha pro cyklotrial, obcí prochází cyklotrasa České Budějovice - Freistadt	- masopust, dožínky (pořádá místní soubor Doudleban) - obec pracuje na zapsání tradiční Doudlebské růžičkové koledy do UNESCO	Mostní konstrukce určená k manipulaci se dřevem – rechle (z období plavení dřeva)
	Doudlebská hospoda	60 míst				
	Obecní ubytovna	10 lůžek				
Heřmaň	nejsou			Hřiště pro nohejbal a volejbal	- hasičský bal - karneval - rybářské závody - turnaj v nohejbalu	Památník T. G. Masaryka
Kaplice	Hotel Zlatý Kříž			Městské kulturní centrum, kino, Infocentrum města Kaplice	- celoroční kulturní a sportovní akce pro všechny věkové kategorie	Historické budovy a objekty ve městě, zříceniny hradů
	Kavárna U Ševčíků Pension Bar - restaurant	70 míst				
	Pension Na Horské Slovanský dům Restaurace U Sedláčků Pizzerie FELICITA Pivnice Na Růžku Penzion – restaurace MEXICO Hotel Zámeček Kaplice Hotel restaurace EUROline 55	17 lůžek 60 lůžek				v okolí Kaplice
Komařice	nejsou			Hřiště	- masopust - zájezdy do divadla - dětský den - setkání rodáků	Zámek, památné stromy, kapličky
Mokřý Lom	nejsou			Hřiště	- společenské akce a besídky	
Netřebice	Restaurace „Hubertus“	70 míst 10 lůžek		Hřiště Dětské hřiště	- slavnosti u zvoničky, májová posezení	Památník obětem 2. svět. války
	Soukromé penziony	30 lůžek				
Nová Ves u CB	Hostinec u nádraží	70 míst				
Plav	Hostinec na ostrově	30 míst		Sportovní areál Kučelky (samostatný krytý objekt)	- masopust, benátská noc (plavba kuriozních plavidel)	
Roudné	Restaurace Roudenka	50 míst		Sportoviště Rybaření	- loutkové divadlo, májka, dětský den, akce pro děti, mikulášská nadílka	
	Restaurace Malše	30 míst				

Římov	Ubytovna TJ Sokol Římov	100 lůžek		Sportovní zařízení TJ Sokol Římov	- výstavy, letní koncerty	Poutní areál kostel Sv. Ducha, Loreta s ambity Římovské pašije – 25 zastavení křížové cesty na okruhu 5 km (části vede cyklotrasa). Muzeum koněspřežky, zámek, původní slovanské hradiště Braníšov
	Soukromé penziony – J. Janko, I. Grünfeldová, Zámek					
	Hostince: U Zámecké věže Zámecký klub Pod ořechem Modrý džbán Obecní hostinec Dolní Stropnice	250 míst 60 míst 160 míst 60 míst 70 míst				
Soběnov	Nejsou			Sportovní areál, kuželna, koupaliště	- pouť, masopust	Kostel sv. Mikuláše, Sevcova hora, Soběnovská vrchovina, lokalita Sokolčí
Střížov	Penzion J. Burda	6 lůžek		Hřiště	- plesy, masopust, pouť	Kostel sv.
	Hostinec	25 míst				Martina (byl zde křtěn J. Žizka)
Velešín	Restaurace Zlatá podkova	20 lůžek 80 míst	Pronájem salu	Sportovní areál, kino, bowling, infocentrum	- tradiční velešimská pouť, taneční kurzy, oslavy dne matek, dne dětí	Zřícenina hradu Velešín, zbytky úseků koněspřežky, historické budovy v obci
	Penzion U koňské brány	40 lůžek 100 míst	Pronájem letního amfiteátru			
	Ubytování SOS Velešín	200 míst				
	Restaurace Krajta	20 míst				
	Restaurace Na Hřišti	50 míst				
	Restaurace Na Spartě	50 míst				
Vidov	Hospoda Na Návsí	45 míst		Hřiště, přírodní koupaliště u jezu	- stavění máje, vidovské léto (rockový festival), zelnobraní (jarmark, pouť), country kapela v hostince jednou měsíčně	Naučná stezka
Mírkovice	Village golf hotel Svachů Dvůr	45 lůžek	Golf – 18 jamek	Zimní běžecké trasy, golfové hřiště	- den matek, den dětí, mikulášská nadílka	
Věžovatá Pláně	Modrý penzion – Trodák	15 lůžek	Půjčovna kol	Hřiště, koupaliště		
	Ubytování Mazák	10 lůžek				
	Ubytování U lipy – Gutwirth	10 lůžek				
Zubčice	Družstevní jídelna	až 400 jídel		Hřiště		Kaple
	Pohostinství Zubčice a osada Markvartice	400 míst				
	Ubytování Markvartice	20 lůžek				
Zvíkov	neuveдено					

Zdroj: MAS Pomalší 2010

PŘÍLOHA 7: PROGRAM ROZVOJE VENKOVA – OSY A PRIORITY

Osa I: Zlepšení konkurenceschopnosti zemědělství a lesnictví
Minimální povinné priority EU: přenos znalostí, modernizace, inovace a kvalita v celém potravinovém řetězci a v prioritních sektorech pro investice do fyzického a lidského kapitálu
Priority NSP a PRV ČR 1. Modernizace, inovace a kvalita
2. Přenos znalostí

Osa II: Zlepšování životního prostředí a krajiny
Minimální povinné priority EU: biologická rozmanitost, zachování a rozvoj zemědělských a lesnických systémů s vysokou přírodní hodnotou a tradičních zemědělských krajín
Voda
Klimatické změny

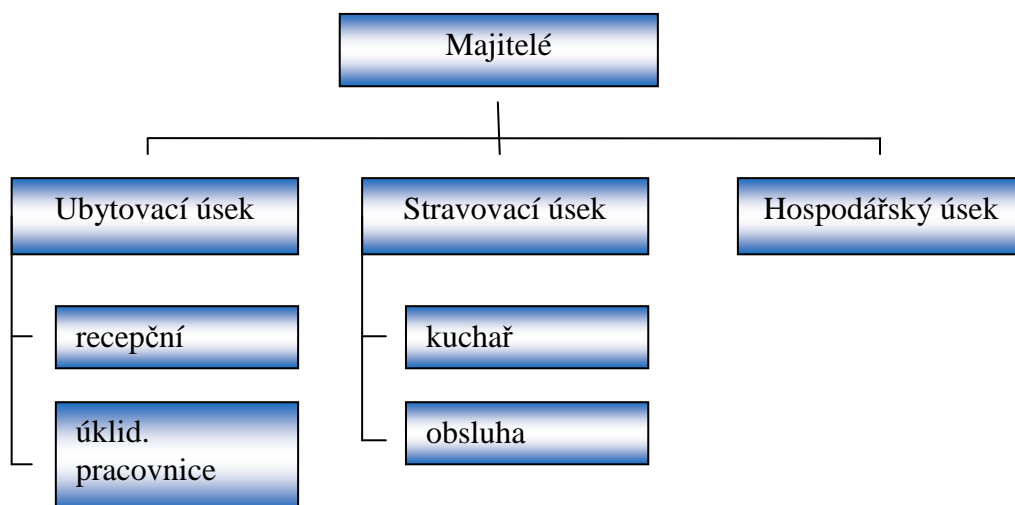
Priority NSP a PRV ČR

1. Biologická rozmanitost, zachování a rozvoj zemědělských a lesnických systémů s vysokou přírodní hodnotou a tradičních zemědělských krajín
2. Ochrana vody
3. Zmírňování klimatických změn

Osa III: Kvalita života ve venkovských oblastech a diverzifikace hospodářství venkova
Minimální povinné priority EU: zastřešující priorita tvorba pracovních příležitostí a podmínky růstu
Priority NSP a PRV ČR 1. Tvorba pracovních příležitostí
2. Podmínky růstu a kvalita života na venkově
3. Vzdělávání a místní partnerství

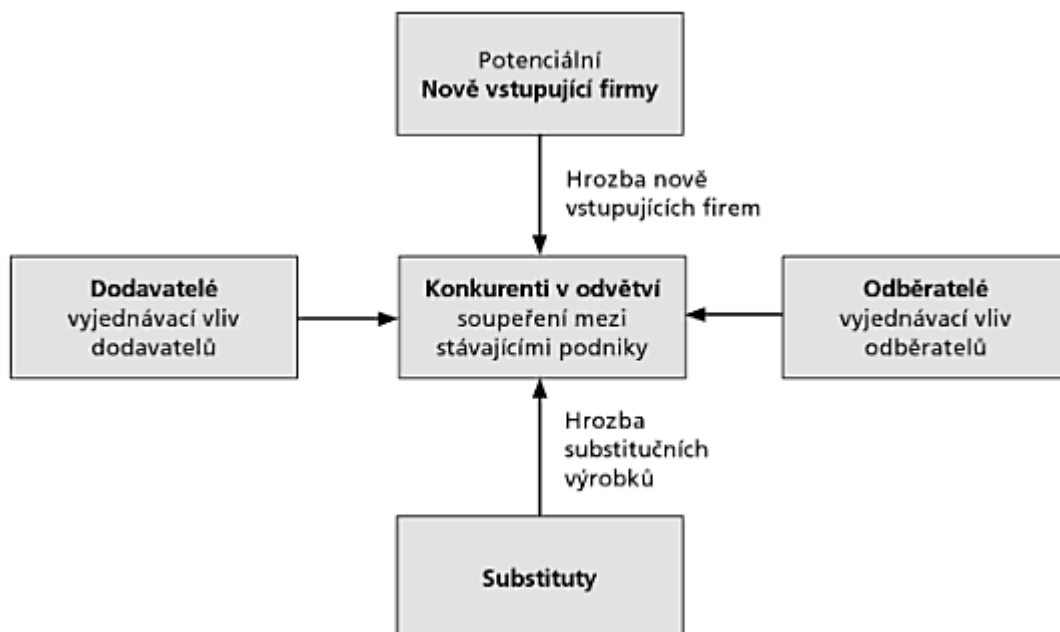
Osa IV: LEADER
Minimální povinné priority EU: příspěvek k prioritám os I, II, a zvláště osy III a horizontální priorita zlepšení řízení a mobilizace přirozeného vnitřního rozvojového potenciálu venkovských oblastí
Priority NSP a PRV ČR: 1) Zlepšení řízení a mobilizace přirozeného vnitřního rozvojového potenciálu venkovských oblastí

PŘÍLOHA 8: ORGANIZAČNÍ STRUKTURA

Zdroj: Autorka

PŘÍLOHA 9: PORTERŮV MODEL PĚTI SIL

Zdroj: Nývtová, Marinič 2010: 194

PŘÍLOHA 10: ODPISY

Rok	Farma*	Stáj**	Odpisy celkem
1.	81 600	64 500	146 100
2.	161 600	154 500	316 100
3.	161 600	154 500	316 100
4.	161 600	154 500	316 100
5.	161 600	154 500	316 100
6.	161 600	154 500	316 100
7.	161 600	154 500	316 100
8.	161 600	154 500	316 100
9.	161 600	154 500	316 100
10.	161 600	154 500	316 100
11.	161 600	154 500	316 100
12.	161 600	154 500	316 100
13.	161 600	154 500	316 100
14.	161 600	154 500	316 100
15.	161 600	154 500	316 100
16.	161 600	154 500	316 100
17.	161 600	154 500	316 100
18.	161 600	154 500	316 100
19.	161 600	154 500	316 100
20.	161 600	154 500	316 100
21.	161 600	x	161 600
22.	161 600	x	161 600
23.	161 600	x	161 600
24.	161 600	x	161 600
25.	161 600	x	161 600
26.	161 600	x	161 600
27.	161 600	x	161 600
28.	161 600	x	161 600
29.	161 600	x	161 600
30.	161 600	x	161 600
31.	161 600	x	161 600
32.	161 600	x	161 600
33.	161 600	x	161 600
34.	161 600	x	161 600
35.	161 600	x	161 600
36.	161 600	x	161 600
37.	161 600	x	161 600
38.	161 600	x	161 600
39.	161 600	x	161 600
40.	161 600	x	161 600

41.	161 600	x	161 600
42.	161 600	x	161 600
43.	161 600	x	161 600
44.	161 600	x	161 600
45.	161 600	x	161 600
46.	161 600	x	161 600
47.	161 600	x	161 600
48.	161 600	x	161 600
49.	161 600	x	161 600
50.	161 600	x	161 600

* Odpisová skupina 6 (koef. v 1. roce 1,02; v dalších letech 2,02)

** Odpisová skupina 4 (koef. v 1. roce 2,15; v dalších letech 5,15)

Zdroj: Autorka

PŘÍLOHA 11: PRAVIDELNÝ SPLÁTKOVÝ PLÁN

Pravidelný splátkový plán

Por.	Datum	Jistina	Úroky	Splátka celkem	Zbývající jistina	Aktuální sazba	Počet splátek	Datum pro CoF	Čerpání #####	Spláčení
1	2012/10	93 220	61 805	155 025	10 906 780	6,80%	118	1.10.2012	0	93 220
2	2012/11	93 220	61 277	154 497	10 813 560	6,80%	118	1.11.2012	0	93 220
3	2012/12	93 220	60 749	153 969	10 720 340	6,80%	118	1.12.2012	0	93 220
4	2013/01	93 220	60 220	153 440	10 627 120	6,80%	118	1.1.2013	0	93 220
5	2013/02	93 220	59 692	152 912	10 533 900	6,80%	118	1.2.2013	0	93 220
6	2013/03	93 220	59 164	152 384	10 440 680	6,80%	118	1.3.2013	0	93 220
7	2013/04	93 220	58 636	151 856	10 347 460	6,80%	118	1.4.2013	0	93 220
8	2013/05	93 220	58 107	151 327	10 254 240	6,80%	118	1.5.2013	0	93 220
9	2013/06	93 220	57 579	150 799	10 161 020	6,80%	118	1.6.2013	0	93 220
10	2013/07	93 220	57 051	150 271	10 067 800	6,80%	118	1.7.2013	0	93 220
11	2013/08	93 220	56 523	149 743	9 974 580	6,80%	118	1.8.2013	0	93 220
12	2013/09	93 220	55 994	149 214	9 881 360	6,80%	118	1.9.2013	0	93 220
13	2013/10	93 220	55 466	148 686	9 788 140	6,80%	118	1.10.2013	0	93 220
14	2013/11	93 220	54 938	148 158	9 694 920	6,80%	118	1.11.2013	0	93 220
15	2013/12	93 220	54 410	147 630	9 601 700	6,80%	118	1.12.2013	0	93 220
16	2014/01	93 220	53 881	147 101	9 508 480	6,80%	118	1.1.2014	0	93 220
17	2014/02	93 220	53 353	146 573	9 415 260	6,80%	118	1.2.2014	0	93 220
18	2014/03	93 220	52 825	146 045	9 322 040	6,80%	118	1.3.2014	0	93 220
19	2014/04	93 220	52 297	145 517	9 228 820	6,80%	118	1.4.2014	0	93 220
20	2014/05	93 220	51 768	144 988	9 135 600	6,80%	118	1.5.2014	0	93 220
21	2014/06	93 220	51 240	144 460	9 042 380	6,80%	118	1.6.2014	0	93 220
22	2014/07	93 220	50 712	143 932	8 949 160	6,80%	118	1.7.2014	0	93 220
23	2014/08	93 220	50 184	143 404	8 855 940	6,80%	118	1.8.2014	0	93 220
24	2014/09	93 220	49 655	142 875	8 762 720	6,80%	118	1.9.2014	0	93 220
25	2014/10	93 220	49 127	142 347	8 669 500	6,80%	118	1.10.2014	0	93 220
26	2014/11	93 220	48 599	141 819	8 576 280	6,80%	118	1.11.2014	0	93 220
27	2014/12	93 220	48 071	141 291	8 483 060	6,80%	118	1.12.2014	0	93 220
28	2015/01	93 220	47 542	140 762	8 389 840	6,80%	118	1.1.2015	0	93 220
29	2015/02	93 220	47 014	140 234	8 296 620	6,80%	118	1.2.2015	0	93 220
30	2015/03	93 220	46 486	139 706	8 203 400	6,80%	118	1.3.2015	0	93 220
31	2015/04	93 220	45 958	139 178	8 110 180	6,80%	118	1.4.2015	0	93 220
32	2015/05	93 220	45 429	138 649	8 016 960	6,80%	118	1.5.2015	0	93 220
33	2015/06	93 220	44 901	138 121	7 923 740	6,80%	118	1.6.2015	0	93 220
34	2015/07	93 220	44 373	137 593	7 830 520	6,80%	118	1.7.2015	0	93 220
35	2015/08	93 220	43 845	137 065	7 737 300	6,80%	118	1.8.2015	0	93 220
36	2015/09	93 220	43 316	136 536	7 644 080	6,80%	118	1.9.2015	0	93 220
37	2015/10	93 220	42 788	136 008	7 550 860	6,80%	118	1.10.2015	0	93 220
38	2015/11	93 220	42 260	135 480	7 457 640	6,80%	118	1.11.2015	0	93 220
39	2015/12	93 220	41 732	134 952	7 364 420	6,80%	118	1.12.2015	0	93 220
40	2016/01	93 220	41 203	134 423	7 271 200	6,80%	118	1.1.2016	0	93 220
41	2016/02	93 220	40 675	133 895	7 177 980	6,80%	118	1.2.2016	0	93 220
42	2016/03	93 220	40 147	133 367	7 084 760	6,80%	118	1.3.2016	0	93 220
43	2016/04	93 220	39 619	132 839	6 991 540	6,80%	118	1.4.2016	0	93 220
44	2016/05	93 220	39 090	132 310	6 898 320	6,80%	118	1.5.2016	0	93 220
45	2016/06	93 220	38 562	131 782	6 805 100	6,80%	118	1.6.2016	0	93 220
46	2016/07	93 220	38 034	131 254	6 711 880	6,80%	118	1.7.2016	0	93 220
47	2016/08	93 220	37 506	130 726	6 618 660	6,80%	118	1.8.2016	0	93 220
48	2016/09	93 220	36 977	130 197	6 525 440	6,80%	118	1.9.2016	0	93 220
49	2016/10	93 220	36 449	129 669	6 432 220	6,80%	118	1.10.2016	0	93 220
50	2016/11	93 220	35 921	129 141	6 339 000	6,80%	118	1.11.2016	0	93 220
51	2016/12	93 220	35 393	128 613	6 245 780	6,80%	118	1.12.2016	0	93 220
52	2017/01	93 220	34 865	128 085	6 152 560	6,80%	118	1.1.2017	0	93 220
53	2017/02	93 220	34 336	127 556	6 059 340	6,80%	118	1.2.2017	0	93 220
54	2017/03	93 220	33 808	127 028	5 966 120	6,80%	118	1.3.2017	0	93 220
55	2017/04	93 220	33 280	126 500	5 872 900	6,80%	118	1.4.2017	0	93 220
56	2017/05	93 220	32 752	125 972	5 779 680	6,80%	118	1.5.2017	0	93 220
57	2017/06	93 220	32 223	125 443	5 686 460	6,80%	118	1.6.2017	0	93 220
58	2017/07	93 220	31 695	124 915	5 593 240	6,80%	118	1.7.2017	0	93 220
59	2017/08	93 220	31 167	124 387	5 500 020	6,80%	118	1.8.2017	0	93 220
60	2017/09	93 220	30 639	123 859	5 406 800	6,80%	118	1.9.2017	0	93 220
61	2017/10	93 220	30 110	123 330	5 313 580	6,80%	118	1.10.2017	0	93 220
62	2017/11	93 220	29 582	122 802	5 220 360	6,80%	118	1.11.2017	0	93 220
63	2017/12	93 220	29 054	122 274	5 127 140	6,80%	118	1.12.2017	0	93 220
64	2018/01	93 220	28 526	121 746	5 033 920	6,80%	118	1.1.2018	0	93 220
65	2018/02	93 220	27 997	121 217	4 940 700	6,80%	118	1.2.2018	0	93 220
66	2018/03	93 220	27 469	120 689	4 847 480	6,80%	118	1.3.2018	0	93 220
67	2018/04	93 220	26 941	120 161	4 754 260	6,80%	118	1.4.2018	0	93 220
68	2018/05	93 220	26 413	119 633	4 661 040	6,80%	118	1.5.2018	0	93 220
69	2018/06	93 220	25 884	119 104	4 567 820	6,80%	118	1.6.2018	0	93 220
70	2018/07	93 220	25 356	118 576	4 474 600	6,80%	118	1.7.2018	0	93 220
71	2018/08	93 220	24 828	118 048	4 381 380	6,80%	118	1.8.2018	0	93 220
72	2018/09	93 220	24 300	117 520	4 288 160	6,80%	118	1.9.2018	0	93 220
73	2018/10	93 220	23 771	116 991	4 194 940	6,80%	118	1.10.2018	0	93 220
74	2018/11	93 220	23 243	116 463	4 101 720	6,80%	118	1.11.2018	0	93 220
75	2018/12	93 220	22 715	115 935	4 008 500	6,80%	118	1.12.2018	0	93 220
76	2019/01	93 220	22 187	115 407	3 915 280	6,80%	118	1.1.2019	0	93 220
77	2019/02	93 220	21 658	114 878	3 822 060	6,80%	118	1.2.2019	0	93 220
78	2019/03	93 220	21 130	114 350	3 728 840	6,80%	118	1.3.2019	0	93 220
79	2019/04	93 220	20 602	113 822	3 635 620	6,80%	118	1.4.2019	0	93 220
80	2019/05	93 220	20 074	113 294	3 542 400	6,80%	118	1.5.2019	0	93 220
81	2019/06	93 220	19 545	112 765	3 449 180	6,80%	118	1.6.2019	0	93 220
82	2019/07	93 220	19 017	112 237	3 355 960	6,80%	118	1.7.2019	0	93 220
83	2019/08	93 220	18 489	111 709	3 262 740	6,80%	118	1.8.2019	0	93 220
84	2019/09	93 220	17 961	111 181	3 169 520	6,80%	118	1.9.2019	0	93 220
85	2019/10	93 220	17 432	110 652	3 076 300	6,80%	118	1.10.2019	0	93 220
86	2019/11	93 220	16 904	110 124	2 983 080	6,80%	118	1.11.2019	0	93 220
87	2019/12	93 220	16 376	109 596	2 889 860	6,80%	118	1.12.2019	0	93 220
88	2020/01	93 220	15 848	109 068	2 796 640	6,80%	118	1.1.2020	0	93 220
89	2020/02	93 220	15 319	108 539	2 703 420	6,80%	118	1.2.2020	0	93 220
90	2020/03	93 220	14 791	108 011	2 610 200	6,80%	118	1.3.2020	0	93 220
91	2020/04	93 220	14 263	107 483	2 516 980	6,80%	118	1.4.2020	0	93 220
92	2020/05	93 220	13 735	106 955	2 423 760	6,80%	118	1.5.2020	0	93 220

Poř.	Datum	Jistina	Úroky	Splátka celkem	Zbývající jistina	Aktuální sazba	Počet splátek	Datum pro CoF	Čerpání	Splácení
93	2020/06	93 220	13 206	106 426	2 330 540	6,80%	118	1.6.2020	0	93 220
94	2020/07	93 220	12 678	105 898	2 237 320	6,80%	118	1.7.2020	0	93 220
95	2020/08	93 220	12 150	105 370	2 144 100	6,80%	118	1.8.2020	0	93 220
96	2020/09	93 220	11 622	104 842	2 050 880	6,80%	118	1.9.2020	0	93 220
97	2020/10	93 220	11 093	104 313	1 957 660	6,80%	118	1.10.2020	0	93 220
98	2020/11	93 220	10 565	103 785	1 864 440	6,80%	118	1.11.2020	0	93 220
99	2020/12	93 220	10 037	103 257	1 771 220	6,80%	118	1.12.2020	0	93 220
100	2021/01	93 220	9 509	102 729	1 678 000	6,80%	118	1.1.2021	0	93 220
101	2021/02	93 220	8 980	102 200	1 584 780	6,80%	118	1.2.2021	0	93 220
102	2021/03	93 220	8 452	101 672	1 491 560	6,80%	118	1.3.2021	0	93 220
103	2021/04	93 220	7 924	101 144	1 398 340	6,80%	118	1.4.2021	0	93 220
104	2021/05	93 220	7 396	100 616	1 305 120	6,80%	118	1.5.2021	0	93 220
105	2021/06	93 220	6 867	100 087	1 211 900	6,80%	118	1.6.2021	0	93 220
106	2021/07	93 220	6 339	99 559	1 118 680	6,80%	118	1.7.2021	0	93 220
107	2021/08	93 220	5 811	99 031	1 025 460	6,80%	118	1.8.2021	0	93 220
108	2021/09	93 220	5 283	98 503	932 240	6,80%	118	1.9.2021	0	93 220
109	2021/10	93 220	4 754	97 974	839 020	6,80%	118	1.10.2021	0	93 220
110	2021/11	93 220	4 226	97 446	745 800	6,80%	118	1.11.2021	0	93 220
111	2021/12	93 220	3 698	96 918	652 580	6,80%	118	1.12.2021	0	93 220
112	2022/01	93 220	3 170	96 390	559 360	6,80%	118	1.1.2022	0	93 220
113	2022/02	93 220	2 641	95 861	466 140	6,80%	118	1.2.2022	0	93 220
114	2022/03	93 220	2 113	95 333	372 920	6,80%	118	1.3.2022	0	93 220
115	2022/04	93 220	1 585	94 805	279 700	6,80%	118	1.4.2022	0	93 220
116	2022/05	93 220	1 057	94 277	186 480	6,80%	118	1.5.2022	0	93 220
117	2022/06	93 260	528	93 748	93 260	6,80%	118	1.6.2022	0	93 260
118	2022/07	93 260	0	93 260	0	0,00%	0	1.7.2022	0	0
119	2022/08	0	0	0	0	0,00%	0	1.8.2022	0	0
								1.9.2022	0	0

Zdroj: Autorka (podnikateli poskytnuto pracovníkem GE Money Bank, a.s.)

PŘÍLOHA 12: ROČNÍ SPLÁTKY

Rok	Splátka (Kč)
2012	463 491
2013	1 806 420
2014	1 730 352
2015	1 654 285
2016	1 578 217
2017	1 502 150
2018	1 426 082
2019	1 350 015
2020	1 273 947
2021	1 197 880
2022	663 675

Zdroj: Autorka